

Edebiyat Defteri

Highrock -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
9 Mart 2025 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sır

Alma kimsenin gün'ahını
Taşıyamazsın

İnsan dediğin, sır içinde sır
Gölge içinde gölge
Tanıyamazsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542531/sir.html>

Gü l e r m i s i n i z

Savaş çocuklarına...

...

Size hiç kimselerde olmayan
Körpe umutlar getirip
Kucak kucak mutluluk dağıtsam

İçinde anne babanız olan
Sıcacık bir yuva kurup
Taze ekme sıcaklığında sevgiler versem

Hiç kirlenmemiş
Ve toprağı hiç kan bulaşmamış
Bakir bir ülke hediye etsem

G ü l e r m i s i n i z ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542671/g-u-l-e-r-m-i-s-i-n-i-z.html>

Vakit

Denize küskün martı
Kendini çöle vurup ölüyorsa
Vakit
Denizin dalga dalga çöle akma vaktidir

Yok akmiyorsa...

Vakit
Denizi, çöle gömme vaktidir

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1542901/vakit.html>

İmkansız Kuğu

yelesi kana belenmiş savaş atları gibi
kan ter içinde
bilmeniz nasıl koştum peşinizden
aşüfte takvim yapraklarına inat
tepeden tırnağa
bilmeniz nasıl aşka kesildim size

en ıssız anımda bile öyle kalabalıktınız ki bende
bire kırk veren buğday başakları gibi
içimde çoğaltırdım sizi
yoksul yüreğimin en müsrif misafiriydiniz

siz bayan flu...
siz kendi gölgesine hapsolmuş imkansız kuğu
sevdim sizi...
kısacık ömrüne mutluluk sığdıran bir kelebeğin coşkusuyla
şemsiyesiz kuşları ıslatan bir yaz yağmurunun aceleci tavrıyla
pür telaş sevdim

oysa hep azı karar çoğu zarardı sizin sevmeleriniz
hep kekremsi... hep acı...

ben, istirdiyenin kalbinden kopartılmış bir inci saflığında
severken sizi...
siz, hep kursağımda bıraktınız aşkı
dudağıma delikanlı bir ılık ilikleyip
hedefine aşık bir mermi gibi hep size yürüdüm
siz bir adım bile gelmediniz, gelemediniz...

türkü yanığı gecelerde parmak uçlarımı yaka yaka
sizi çizdim gecenin ateşten tuvaline
siz görmediniz, göremediniz...

ben aştım bayan flu
siz bilmediniz, bilemediniz...

Şiirimi güne taşıyan seçki kuruluna teşekkür ediyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543107/imkansiz-kugu.html>

Tek Atış

Atları vururlar sevgilim!
Ayağı kırılan o mağrur atları vururlar!

En kolay ölümü seçerler
Tek atışta
Tam alınından vururlar!

Ağlamaklı baksa da o kocaman gözleri
Hüzün koksa da o rüzgarla yarışan yeleleri
Yine de vururlar!

Acı çekmesin diye
Kurda kuşa yem olmasın diye
Kahrından ölmesin diye
Vururlar!

Sen v u r m a d ı n...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543570/tek-atis.html>

Palyaço

Kırkikindiydi gözyaşlarım
Bilmezsiniz!

Rengarenk gülerken simsiyah kanardım
Görmezsiniz!

Asık yüzlü şiirler yazan bir palyaçoydum
Siz beni sevmediniz!

S u s u n!
Gürültülü sevdalarınızı
İmitasyon sevgilerinizi alın ve
Gidin benden!

Artık sessizlik istiyorum

Ben sahneye alkış için değil
Gözyaşımı silecek bir mendil için çıkıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1543867/palyaco.html>

Suya Yazılan

Sus...
Eşkıyanın Keje'si gibi sus

Dağın kıvıltısını, taşın iniltisini
Rüzgarın şarkısını duymak için sus

Susmadan duyamazsın

Suya yazılmış bir şiidir aşk
Susmadan okuyamazsın

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1544024/suya-yazilan.html>

Kadehler

Bir dudağı öpen kadehler
Belki bir gün...

Fakat...
Her dudağı öpen kadehler
Her gün kırılır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1544535/kadehler.html>

Peri Nine

[italik]"Anne yarıma"[/italik]

Çocuktum...
Çocuk düşlerimin rengarenk
Masal kutusu
Annem yokken
Üstüme sinen anne kokusuydun

Kötücül hiçbir duygu taşımazdın heybende
O güzel atlara binip giden insan soyundandın

Kuş dili bildiğine inanırdım
Seni...
Bütün annelerin annesi,
Bütün çocukların Peri ninesi sanırdım

Avuçlarında şifa bulurdu tüm mahlukat
Kedilerin gözlüklü meleği
Kurdun kuşun gönüllü hemşiresiydin
Onca balkonun içinde
Bir senin balkonuna konardı kuşlar
Serçelere sırdaş
Güvercinlere dert ortağıydın

Yedi kola ayrılan, yedi fidan büyüttün
Göğsünde
[italik]"Karıncalar Allah'ın civcivleri sakın ola ezmeyin" [/italik]dedin
Oysa...
Ezdiler seni, üzdüler...

Zemheri vurmuş krizantemler gibi
Soldu betin benzin
Döküldü yastıklara kemoterapi vurgunu saçların
Ah saçlarını nasılda severdin

[italik]"Deniz gözlüm iki satırda benim için karalasin"[/italik] demişsin

Anneannem
Peri ninem
Kavmimin doksan sekiz yıllık ulu çınarı
Hangi şiirin gücü yeter
Sendeki anaç şefkati anlatmaya
Hangi şair cüret eder
Sendeki o sonsuz merhameti yazmaya

Sen ki, yağmurda saçak altı
Zemheride dulda
Yanıp tutuşana soğuk su
Üşüylene harlı bir soba

Sen ki, ısırganlar içinde
Bir narin papatya.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1544968/peri-nine.html>

Pert

Buzlu buzlu gülümseme öyle
Çat kapı gelir zemheri
Üşürüz
Üşüdükçe birbirimize sarılır
Yatak döşek yatarız

Çarşaf çarşaf resmimiz çıkar gazetelerde
Pencereden pencereye bizi konuşur
Lafazan mahalle kadınları
Çekirdek çitler gibi dedikodumuzu yapar
Sosyal medya siteleri...

Kırmızı ışııkta geçer gibi öpme öyle
Sen bilmemde ben pert'e çıkarım o anda
Öpmekten değil öldürmeye teşebbüsten
Sekizde sekiz...
Seni suçlar hakim amca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545095/pert.html>

Nilgün

[italik]“Nilgün Marmara’ya; saygı ile” [/italik]

Ah Nilgün...
Ah ateşe gönüllü ateş böceği
Ah dudağına dargın ısıklık

Olsaydın şimdi...
Uçmayı unutmuş kuşları anlatırdım sana
Gökyüzü vurulmuş
Yuvası dağılmış kuşları...

Ben anlatmasam da
Daha süt dişi çıkmamış bebeleri bomba yağmuruna tutanları
Mülteci botuna mızrak sallayan medeni katilleri
Sığınmacıya çelme takan faşist gazetecileri izlerdin
Haber bültenlerinde...

Ah Nilgün...
“ey iki adımlık yer küre senin bütün arka bahçelerini gördüm ben” deyip
Ölümlü lades tutuşan küstüm çiçeği...

Olsaydın şimdi...
Midye kabuğu gibi sahillere vururken çocuk cesetleri
Büyük salonlarda nutuk atan küçük insanları anlatırdım sana
Birleşmiş milletler sanılan fiyaskoyu
Unicef denilen tiyatroyu anlatırdım...

Masa başında elinde buzlu Whiskey ile
Kanlı haritalar çizerken birileri
Bir karış toprak için, eli yüzü kana belenmiş esmer kadınları
Bir galon petrol için, kefene sarılmış küçük bedenleri görürdün
Yüksek çözünürlüklü ekranlarda...

Ah Nilgün...
Ah kozasına küskün kelebek
Ah hedefine aşık mermi

Senin görmekten utandığın o arka bahçeleri
Biz şimdi çocuk cesetleri ile süslüyoruz
Noel çamı gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1545260/nilgun.html>

Deliriş

sen bakma benim her halayın başında
ipek mendil gibi çırpındığıma
vara yoğa serkeş kahkahalar atıp
böyle şen şakrak çınladığıma
o kara kıtadan, Afrika'dan öğrendim ben
açlıktan kırılırken
böyle pırıl pırıl gülmeyi

adın ıslatınca başka dudakları
ne depremler geçti içimden
ne kıyametler koptu göğsümün çeperinde
yıkılmadım
yıkılıp ta, güldürmedim kendimi börtü böceğe
o mağrur ağaçlardan öğrendim ben
böyle ayakta
böyle dimdik ölmeyi

sen sürgünlerimde
haritalardan yer beğensem de kendime
geçemedim o kağıt kesigi sevdandan
kapıları çarpa çarpa, gidemedim senden
gölgenin düştüğü yeri evim, yurdum bildim
eli kınalı, burnu hizmalı
o esmer kadınlardan öğrendim
böyle kurşun gibi sevmeyi

ateş böcekleri gibi
ateşin kalbinden geçtim de
kül olmadan su içirmedim sen yangınlarıma
nice aşüfte kahkahayı duydum da
duymazdan geldim
yüzünü hep güneşe dönen
o sarışın günebakanlardan öğrendim ben
yönümü hep sana dönmeyi

sen bakma benim kendi kendimle konuşup
sokaklarda saç sakal gezdiğime
gecenin bir yarısı
parkta ağaçlara şiir okuduğuma
kuşlarla dertleşip
kedi, köpekle sohbet ettiğime
akıllara zarar sevdan öğretti bana
böyle milim milim delirmeyi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1546529/deliris.html>

istemem

Bir tebessümü çok görmeyin
Kahkaha ile gülmek istemem

Bir yudum aşk'a şükrederim
Kadeh kadeh içmek istemem

Nazenin bir çiçeğe razıyım
Kızıl gülleri dermek istemem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547452/istemem.html>

Mağlubiyet

Aşkın seyir defterinde
Herkes kalp değil yürek taşır göğsünde
Herkes özler, herkes sever kendince...

Bakmayın kapıyı çarpıp gidenlere
Ayrılıklarda, herkes kanar ince ince...

Aşk bir galibiyet, ayrılık yenilgiyse
Giden de, kalan da savaşı kaybetmiştir
İkisi de öyle uzaktır ki zafere

O an başka bir aşk çalsa kapıyı
İkisinin dudaklarından da aynı cümleler dökülür

-Almayım, inşallah başka sefere...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1547902/maglubiyet.html>

Sigarasız Ve Babasız

Gittiğinde on üçüneydim.
Bak, elli üçüme geldim baba...

Sen omuzlar üstünde süzüldün gittin
Ben orta yere saçılmış mavi bilyeler gibi dağıldım
Toplayabilene aşk olsun
Çok yaka silktirip, illallah ettirdim konu komşuya
Mahalle kavgalarının çakır gözlü baş belası
Kibar nezarethanelerin en kıdemli misafiri oldum

Babam... On üçünde uğurladım seni cennete
On üçünde, on üç kere öldüm.

Ah toprağın çığılığını duyup, rüzgarın derdini bilenim
Ah acımı bal eyleyenim
Seninle birlikte, oyuncaklarım
Hiçbir kuşa taş atmadığım sapanım
Kırk yamalı futbol topum
Köşe bucak sakladığım masketlerim gitti
Çocuk olmadan büyüdüm, büyümeden yaşlandım baba...

Kimler girdi çıktı hayatıma
Kimlerle aynı sofrayı paylaştım da
Hiç kimsede bulamadım senin nasırlı avuçlarından fıskıran
O sonsuz bereketi
Ve kimselerde göremedim senin maviş gözlerinden ışıldayan
O ölçsüz merhameti.

Üstümden alıp gittin gölgeni
Bilsen nasıl duldasızdım, nasıl ıssız...
Hep yalın ayaktı çocukluğum karda kışta
Bilsen, kaç zemheri eskittim paltosuz, şapkasız

Bıyıklarım bile terlememişti
Dünyayı sırtıma yükleyip, beni terlettiler
El bebek gül bebek acı emzirip, masmavi düşlerimi tükettiler
Bilsen kaç Allahsız geceyi sabaha kavuşturdum
Sigarasız, babasız...

Ah bozkır kokulum
Sırdaşım, yoldaşım, en kral arkadaşım
Neden bu kadar erken gittin
Neydi derdin
Sahipsiz akvaryumlar gibi küflenip, içten içe çürüdü de
Neden bize demedin?

Sen sevdirmiştin...
Bir dağın ıssızlığına çadır kurmayı
Bir su kıyısında balık tutmayı
Bir kamp ateşinin çıtırtısına kulak kesilip
Bir yanık bozlağa
Bir şarjör mermi yakmayı

Sen sevdirmiştin...

Bak, yine ayak ucundayım baba...
Sana, o çok sevdiğin iğde kokulu köy türkülerini
Ve sana olan sonsuz özlemimi getirdim, alır mısın?

Bu ökün boynuzundaki yalan dünyadan
İtin taştan yıldığı gibi yıldım ben baba...
Yanına gelsem, kızar mısın?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1548788/sigarasiz-ve-babasiz.html>

Güneşe Emanet Edilmiş Kardan Adam

I

Ben Abbas...
Başkalarının yamasına teyel yapmaktan
Kendi söküğünü dikemeyen meczup terzi...
Atını hep uçuruma sürmüş ve
Düştüğü her uçurumun çetelesini tutmuş
Sakat süvari...

Boşuna kulak kabartmayın
Mübaşirler seslenmez benim adıml
Her gece kurşunlara gelirimde
Hiçbir müezzin okumaz Sela'mı
Issız inzivaların halay başı
Zifir acıların en netameli çığığımı

II

Kendi karanlığından kendi korkan
Korktukça, yeni acılar doğuran yanık sesli bir gece
Yanınca, sönmeyen bilmeyen yangın yeriyim
Alnımdaki her çizgiyi acıyla derledim ben
Puşt pusuların en kıdemli avıym

Yamalı bir pantolon gibi saklasam da yetimliğimi
Doğum lekesi gibi sırtır yüzümde babasızlığım
Buruk doğum günlerinin baba'sızı
Annesinin ilk göz ağrısı
Anne annesinin gök gözlüsüyüm

Kangren hüzünler uzaktan bile tanır beni
Dibe dalmadan vurgun yemiş süngerci
Su görmeden su yolunda kırılmış testi
Kuytu balkonlarda sesini yitirmiş dilsiz bir rüzgar çanıym

III

Ölü toprağı serilmiş gecelerde uykularımı katledip
Korkularınıza nöbetçi diktiniz beni
Siz uyurken, gökyüzünden yıldız çaldım ben
Sizin ayağınızı sokmaya korktuğunuz sularda
Anadan üryan yüzdüm
Gece devriyelerinin yalnız kovboyuyum

Siz saman alevi sevdaların ateşinde kalay tutup
Döke saça içerken mutluluğı
Ben karpit kokulu atölyelerden kaçıp
Uzun yol otobüslerinde uzun şiirler yazdım
Yoldan ve yolculuktan usanmış bezgin seyyah
Namlusuna küsmüş mermiyim

IV

Ben Abbas...
Güneşe emanet edilmiş kardan adam
Çocuk olmadan büyümüş
Büyümeden yaşlanmış ihtiyar delikanlı
Kimseyi vurmamak için
Kendine çevrilmiş kızgın namlu...

B e n... A b b a s...

Durağa gelmeden inmek isteyen
Yorgun yolcu...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549577/gunese-emanet-edilmis-kardan-adam.html>

Bir'az

Sen ve sendi hep
Yerde sen
Gökte sen

Varda sen
Yokta sen

Bir'az sen ve ben olmak istedim

Ayrıldık!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1549803/bir-az.html>

Faul

ezile ezile, ezilmekten zevk alan yapay çimlerin
ve küfrün kitabını yazmış seyircilerin
kulak kesildiği bir sahada
dokuz kusurlu hareketten biridir sevdamız
sarılsak sarı, öpüşsek kırmızı karttır

olsun, ne olursa olsun
gol sonrası sahaya koşan bir taraftar sevinci ile
gel kollarıma
rakıya sarılan su gibi sarıl bana
yasaksa...
bu da bizim yasağımız olsun

galiz küfür duymaktan kulakları çınlayan
hakem amcamız
varsın çalsın düdüğünü
yan hakem varsın kaldırsın bayrağını
sen boş ver onları

hadi
röveşatadan gol atar gibi öp beni
faulse...
bu da bizim faulümüz olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550011/faul.html>

Sen Uyurken

dün gece
sokağından geçtim
sen uyuyordun
yıldızlar uyanıktı

kendi cenazesine gelen bir ceset kadar şık
ilk defa ormana gelmiş şehirli bir sincap gibi
ürkektim
baksan bile görmezdin beni
simsiyah giyinmiş
geceyle pişti olmuştum

kendi tuzunda çürümüş bir deniz kadar
hüzünlü
rakı şişesinde balık kadar alkollüydüm

uzaklarda bir yerlerde şarkı söylüyordu
Sezen Aksu
"bende yoluma giderim / ezdirmem kendimi"
bense...
gah kendimi ezim ezim eziyor
gah zehriyle sevişen akrepler gibi
acımla sevişiyordum

tanıdık simalardan gizleyip kendimi
kuytu bir köşeden ışığı sönmüş pencereye baktım
baktım...
bir zamanlar
o pencereden bana gülümseyen yüzünle avuttum
içimde ağlayan huysuz çocuğu

bir sokak köpeğine su içirir gibi
hayalinle suladım
içimde ki sana susuz vampiri

sabaha karşı
saba makamında çınlarken alemi-cihan
son bir kez bakıp pencereye
"a ş k ı m" diye fısıldadım gecenin kulağına

yıldızlar duydu
ay dede duydu
karakol
bekçi duydu

senn duyuy maa dınn

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1550219/sen-uyurken.html>

İçim

Kaçırma gözlerini

Biraz daha uzun bak gözlerime
Biraz daha derin....

Bir bakışta içimi göremezsin

İçimi görseñ...
Bir daha gülemezsin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1551862/icim.html>

İnsan İşi

[italik]
Andolsun biz insanoğluna değer verdik; onları
karada ve denizde taşıdık, kendilerine
güzel güzel rızıklar verdik ve onları
yarattıklarımızın çoğundan üstün kıldık. (İsrâ, 17/70)[/italik]

..

İşte bu yüzden Abbas, İşte bu yüzden...
Biz, hep bizi alkışladık
Mazlumun ahı alınırken aheste aheste
Biz, bize dokunmayan yılanın başını okşadık

Hoyrat pençeler, sabrın duvağını yırtıp
Karıncanın yuvasını bozup, kuşun kanadını kırarken
Önemseyip canı, cananı
Kanıksadık bunca dökülen kanı

Kedinin fare ile oynadığı oyunu ve
Ağaçların toprağa verdiği eziyeti saymazsak eğer
Zulüm dedikleri insan işi Abbas
Bu kan kusan silahlar
Bu paslı prangalar
Işıksız zindanlar
Dikenli teller
Pusuda bekleyen mayınlar insan işi...

Ruhsatsız kömür ocakları
Ehemmiyetsiz emniyet tedbirleri
Umursanmayan grizu
Bu patlama
Bu çığlık
Bu yanık et kokusu
Bizim kokumuz...

Gazze
Ukrayna
Myanmar
Bizim vahşetimiz...

Bir karatlık bir taş parçası
Işıltıyla süslesin diye zarif parmakları
Afrika'daki kanlı elmas madenleri
Bilekten kesilmiş çocuk elleri
Satılık kara derili küçük kızlar
Pedofili
Cinsel safari
Bizim hayvani zevklerimiz...

Bir sevebilsek Abbas...
Yaratılanı yaratandan ötürü ah bir sevebilsek
Dinecek bu vahşet senfonisi
Bitecek bu saçma sapan savaşlar
Sudan ucuza düşmeyecek insan hayatı
Bir kuytuda yığılıp kalmayacak Bally çeken çocuk
Acil servislerde hayaller, düşler ölmeyecek

Bir sevebilsek Abbas
Arenada matadorlar affedecek yaralı boğaları
Çivili sopalarla ölmeyecek fok balıkları

Bir sevebilsek, Şeytan azapta kalacak

Ah bir sevebilsek...

EŐkiya dűnyaya hűkűmdar olmayacak

[italik] Őiirimi gűne taŐıyan her bir emeĐe teŐekkűrler.[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552251/insan-isi.html>

Şehit

bir mermi...
geceyi yırtıp gelen bir mermi
ihanetin şarjöründe paslanmış
puşt bir namludan fırlamış bir mermi
yılan gibi sinsice
sırtlan gibi vahşice
erkekçe değil..!
kahpece sıkılmış bir mermi

bir şehit...
Uhud'da Hamzalar gibi
surlarda Ulubatlı Hasanlar gibi
Çanakkale'de aslanlar gibi
bir şehit...
göğsünden değil..!
sırtından vurulan
al bayrağa al kanıyla sarılan bir şehit...

bir utanç...
silah silahlığından
mermi mermiliğinden utandı
şehidim yıkanmadan verildi toprağa
sular su olduğuna utandı
vatan için, bayrak için şehit oldu
ölüm...
ölümlüğünden utandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1552791/sehit.html>

Matruşka

sen durduruyorsun kanımın çavlanını
bana kalsa...
rüzgar yeveli yılık atları gibi soluk soluğa
sana koşup
bir intihar şelalesi gibi
senin uçurumlarına döküleceğim

sarışın günebakanlar gibi yönümü sana dönüp
senin göğünde uçuracağım içimin kuşlarını
hiçbir kadını sığdıramadığım bavulumu
tıka basa seninle doldurup
hep seninle çıkacağım o uzun yolculuklara

Matruşka bebekler gibi çoğaltacağım seni
sabah akşam seni anlatacak haber bültenleri
yeşilse gözlerin
sarıysa saçların
kırmızıysa dudakların olacak trafik ışıkları

kuşlara ve sokak köpeklerine adını ezberletip
beş çaylarında
seni ağırlatacağım şehrin kadınlarına
devrin afet-i devranlarını bile bile ıskalayıp
hep sana yürüyeceğim karda kışta

Sfenkslerin gölgesine su saklayan Bedeviler gibi
en serinimde saklayacağım seni
yetim şiirlerin öznesine
dokuz telli bağlamaların tınısına gizleyeceğim

yüreğimin en sevdalı yanı ile
şehrin duvarlarına senli şiirler yazıp
şırıl şırıl sesini akıtacağım çeşmelerden
taksiler ve otobüslere
hınca hınç seni taşıtacağım

bıraksan...
ah bir bıraksan...
şair hırkasını çıkarıp
şiir olacağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1553273/matruska.html>

Kırk Yılda Bir

kelime haznemde tükense de
acıyı tarif ettiğim kelimeler
acıını şişeyle değil
şirle bölüşenlerdenim ben

yazdıkça...
acıımı azaltıyor ya da çoğaltıyor muyum
bilemesem de
yazmayı, içmeye tercih edip
bıçağın keskin tarafında uyuyanlardanım

lanetli bir kavim gibi taşlasa da beni
ebabil kılığında akbabalar
dört kitabın dördünde günah olanı
günahsız sevenlerden
aşkı zemzem bilip
yayan yapıldak, çöle yürüyenlerdenim

bir b/ela göz için...
Azrail'in repertuarından ölüm beğenip
Hayber'de, Hz Ali
surlarda, Ulubatlı Hasan
Çanakkale'de, Seyit onbaşı olup
yalın yürek savaşanlardanım

vurgun yemekten korkmayan bıçkın süngerciler gibi
dalıp aşkın en derinine
nefes bile almayanlardan
içinde kum fırtınaları eskise de
sevdasına toz kondurmayıp
rakıya meze olanlardanım

yarasını annesinden saklayan çocuklar gibi
köşe bucak sakladım sevdamı
dile sakız edip, kimselere çiğnetmedim
rüzgarın fısıltısını bile
ispiyon sayanlardanım

ateşten bir hamaylı gibi
boynuma asılı kaldı sevdam
kırk yılda bir bulduğunu
kırk yılda bile
u n u t m a y a n l a r d a n ı m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556404/kirk-yilda-bir.html>

...Sa

Bir uçurumda bir yeşil dal olsam
Her intihar bana tutunsa

Bir mayında arızalı bir pim olsam
Kalles pusularda patlamasa

Depremde sağlam bir bina olsam
Analar yuvasız, çocuklar anasız kalmasa

Soğuk denizlerde bir can yeleği olsam
Sarsam o küçük bedenleri
O sürme gözlü çocukları tuzlu denizler yutmasa

Eğilip bükülen bir hançer ya da tutukluk yapan tetik olsam
Kimse kimseyi sırtından vurmasa

Bir tokada çelik kelepçe
Bir yumruğa tunçtan bir kalkan olsam
Kadına el kaldırılmasa

En vicdansıza vicdan olsam
El kadar bebelere ilişilip, dilsiz hayvana dokunulmasa

Aşkta
İki sevgilinin aynı yastığa baş koyduğu bir düş olsam
Kimse uyanmasa

Ve...
Bütün kötülükleri içinde hapsedmiş bir şiir olsam
Hiç kimse bu şiiri okumasa

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556867/sa.html>

İltifat

Kalbim!
Kuş uçmaz'ım, kervan geçmez'im
Onca umarsızlığa dudak büküp
Vitrinde gördüğü oyuncağa ağlayan
Mızımız çocuğum...

Bıkmadın mı?
Kör bıçaklar gibi hep aşka bilenmekten
Yayan yapıldak, hep aşka yürüyüp
Ateşi sınavan kamikaze pervaneler gibi
Hep aşka uçmaktan
B ı k m a d ı n m ı ?

Ah uzak yollara meyilli yorgun seyyah

Korkulu uçurum yamaçlarında bir çiçeği koklar gibi
Hep aşka uzanıp
Gayri meşru bir bebek gibi
Gizli saklı
Hep aşkı büyüttün içinde
Söyle, ne geçti eline...

Bak, herkes gitti!
Bir sen kaldın gecelerce sek hüznler demleyip
Yitik sevdasına kangren şiirler teyelleleyen
Rus ruleti oynar gibi kendine tetik düşürüp
Kendi taburesini kendi tekmeleyen

Vazgeç artık kalbim...
V a z g e ç...

Doğduğu nehre ölmeye gelen kızıl somonlar gibi
Yüzme artık aşkın kanlı nehirlerinde
Yanılıp, yenilip
O iğneli fıçıya bir daha girme

Olurda
Yine aldanırsan o ahmak ıslatan yaz yağmuruna
Kan ter içinde bir yıldı atı gibi
Soluk soluğa aşka koşup
Şarjöründe son kurşunu öpüp koklar gibi
Yine seversen...

Kan uykulu yataklarda
Kalibre'siz acılara teslim olup
Yine tir tir titrersin Antideprasan zehri ile
Filiz kıran öfkelerde yine kendini suçlar
Kırk yıllık düşmanın gibi
Yine kendine bıçak çekersin

Kalbim!
Deli fişeğim!

Boş ver aşkı...
Boş ver...
Sen aşksızda güzelsin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557515/iltifat.html>

Saklambaç

Bu saklambaçta benden saklama kendini

Ebe ben değilim artık

Kim sobelerse sobelesin seni

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558501/saklambac.html>

Kızıl Mavi

I

Şiirlere rakı döküp
Türkülere tütün sarıyor şimdilerde

Gök gürültüsüne inat
Bazen, ahraz bir dağ gibi susuyor
Bazen de göğsünden yüreğini çıkarıp atar gibi
Kallavi bir "of ulan of" fırlatıyor gök kubbeye

Öyle uzun zaman olmuş ki gülmeyeli
Tebessümler bile kırılıyor yüzünün mendireğinde
Hangi kadrajdan baksan yüzüne
Ya bir hüzzam şarkı
Ya da turna katarı gibi yanık türküler geçiyor

II

Tanırsın sen onu...
Tanırsın bir zaman cehennem yataklarda
Küçük ölümler öldürüp
Tırnaklarınla sırtına kan vadileri açtığın
Öpüşü dağlı, susuşu dağdağalı
O adamı...

Ki o adam...
El değmemiş bir masal gibi sevmişti
Sen, temcit pilavı gibi hep aynı minvalde sunup aşkı
Azı karar çoğu zarar sevdirenken kendini
O her kabusu hayra yormuş
Dokunmadan, koklamadan sevmişti

Hatırla...
Nasıl pervaneydi peşinde
Gölgeni bile nasıl mabedi bilirdi
Bir yüz görümlüğü görebilmek için
Bu şehrin her sokağında
Kar kış demeden
Az' mı bekledi seni

Ateşe sevdalı ateş böcekleri gibi
Tül kanatlarını yaka yaka
Az' mı ateşin kalbinden geçti

III

Olurda bir gün...
Tebdili kıyafet giymiş mağrur bir sultan gibi
Onun cehennemine sürersen atını
İzbe bir köşede
İpi kopmuş tespah gibi dağılmış
Boğma rakı gibi boğulmuş bir halde bulursan onu
Sakin susma
Susup ta tuz basma yarasına

Konuş...
Sesinle dokun jilet artığı acılarına
Oku duvarlara yazdığı sana ve kana belenmiş şiirleri
Ellerinin en şefkatli yanı ile okşa çığ düşmüş saçlarını
Sigarasızsa, sen kokulu bir sigara ver

Üşüyorsa, ört üstüne gölgeni

Ve...

Kaldır başını da bak

Balık katliamı yapılmış kanlı denizlere çevirdiğin

Kızıl mavi gözlerine bak

Bak ve gör kendini.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558901/kizil-mavi.html>

Nesli Tükenmiş Bir Ela

Gözlerin diyorum...

Gözlerin, salkım saçak yıldız
Gözlerin, yazılmamış şiir
Gözlerin, rüya içinde rüya
Gözlerin, çölde gizli bir vaha

Gözlerin, yedi göllerin yedi rengi
Gözlerin, ıssız sahil tenhalığı
Gözlerin, bir orman kuytusunu
Gözlerin, nesli tükenmiş bir ela

Söyleyenlerin yalancısıyım

İntihara yeltenmiş gök kuşağı
Kendinde o rengi bulamayınca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559385/nesli-tukenmis-bir-ela.html>

Tozlu Bir Kilit

boşuna omuzlama umut heybeni
bu yol o yol değil
yol aynı olsa da
sen eski sen
ben eski ben değiliz

bu şehir de o eski şehir değil artık
her yer siren sesleri içinde bir cinayet mahalli
bu şehirde artık sevdalar bile gözaltında
aşklar öldürmeye tam teşebbüs
sevgililer birinci dereceden şüpheli

bulduğumuz kafe çoktan kapandı
ilk defa öpüştüğümüz parkın o kuytu köşesinde
artık bally çeken çocuklar yatıyor
o şişman dondurmacının yerine ışılı bir sex shop açıldı

demem o ki...
boşuna gelme bu şehre gelme
ki gelsen bile eski beni bulamaz
bulsan da eskisi gibi s e v e m e z s i n

o neşeli benden eser kalmadı
ormanı yanmış bir sincap kadar mutsuz
viran bir bahçe duvarı gibi yıkığım
onarmak istesen o n a r a m a z s i n

neremden bakarsan bak tozlu bir kilidim
üstümde yılların kiri pası
belki kırıldı
belki de fırlatıp atıldı anahtarım
hohlayıp silsen ç a l ı ş t ı r a m a z s i n

ah içimin ıssızı
hadi yeniden doğur bizi desem
sızım sızım sızlar kasıkların
d o ğ u r a m a z s i n

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560321/tozlu-bir-kilit.html>

Sürme Gözlü Acı

sen yeter ki Ortadoğu'da avcı ol
av gani
gir öldür
çık öldür!

...

sıvası dökülmüş bir gökyüzünden
gücenik bir yağmur yağıyor çöle
bir varil petrol için
çarmıha gerilirken Ortadoğu
kirli bir tarih düşüyor dünyanın rahmine

hayatın çırpı bacakları açıldıkça
çürük bir kana dönüşüyor yaşamak
büyük salonlarda küçük adamlar
barış diye nutuk atarken
masa başında kanlı haritalar çiziyor birileri

hilalin aydınlattığı her yer gözyaşı, her yer çileli
Arabistan'da peçesiz bir kadın
taşlanarak recim edilirken
Fransa'da kürtaj oluyor bir liseli!

yüzüncü yaşını kutlarken dolar milyarderi Davit Rockefeller
on beşini görmeden ölüyor Filistinli gençler

altın günlerini yaşıyor, organ ve kadın ticareti
kan karşılığı atılan her bir bomba
Gazze'nin üstüne yağmur gibi yağarken
çağdaş görünümlü bombalar
utanmasa alkış tutacak İslam alemi

çocuklar...
ah o çocuklar...
güneşten değil acıdan esmerleşen çocuklar
kurşun yağmuru şehirlerde göğ ekin gibi biçilip
oyuncakları kırılan
yarınları çalınan
sürme gözlü çocuklar

bizim kirlettiğimiz dünyada
tertemiz ölen çocuklar

rivayettir...
gökdelenlerle gölgelenirken Kabe'nin duvarı
haçın gölgesinde dans etmiş İsa'nın çocukları
ve kana bulandıkça Mescid-i Akşa
sinagogları gül suyu ile yıkamış İsrail oğulları

Arap mülteciye zırnık koklatmayan mister Salman
Manchester City'e en pahalı futbolcuyu almış
çuval çuval vermiş Euro'yu Dolar'ı
Suud riyali yerlerde sürüne dursun
nasılsa hep şampiyon saf/kan Arap atları

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560632/surme-gozlu-aci.html>

Düşkolik

-Sigara içmiyorsun
-Alkol almıyorsun
-Hiç mi kötü alışkanlığın yok

Var tabi

-?

Düşlemek var ya o romantik dudaklarını
Her an her dakika düşlemek
Vazgeçemediğim tutkum
Kötü alışkanlığım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1560908/duskolik.html>

Berdel

I
orada...
kan soluyan o kasabada
nefesi esrar kokan hançer bakışlı adamlar gezerdi
karanlık çökünce
kapılar içten sürgülenir
patiska kundağa sarılmış karaşın süt bebeleri
rakı kokusu
esrar dumanı ve
mavzer şakırtısı ile uyurdu

o kasabanın gündüzü cehennem
gecesi zemheriydi
vazgeçilmezdi çiğ köfte ve sıra geceleri
kadınları anadolu gibi doğurgan
kadınları nevrüz gibi bereketli
kızları...
-de hele kurban nedir kızları
topukları hal hal
burunları hizmalı
kızları ceren boylu
kızları buğday başağı
kızları çöl güzeli...

II
o masal kaçkını o kasabada
muhacir bir kuştum
cilveli bir ökse ile sen mi beni tutmuştun
yoksa
ben mi senin dalına konmuştum
şimdi unuttum...
ölümü göze almak pahasına
ilk kim çaldı sevdanın kapısını
onca kuşkulu bakışın arasında
ne ara buluştu gözlerimiz
iki iken bir olacağımızı nasıl fark ettik
o haram meyveyi fütursuzca nasıl dişledik
dedim ya unuttum...

çok şeyi unuttum
amma...
seni unutmadım
gülünce kuşlar gibi cıvıldaşını
ateşin közüne sürülen mırra gibi kaynaşını
terlediğinde göğsünde ıslanan haç kolyeyi
omzuna yazılmış aramice duayı
kızınca, yay gibi kaşlarını çatışını
özleyince, su gibi kollarıma akışını
u n u t m a d ı m...

III
“gecesi gerdanlık, gündüzü mezarlık” olan o çöl artığı şehirde
aç gözlerin girmeyi düşlediği dul bir bahçe
hoyrat rüzgarların koklamak istediği bir uçurum çiçeğiydin
gurbetçi marabalar seni görürdü kösnül rüyalarında
yolunu keserdi toprak ağaları
arazi bahşederlerdi ayaklarının bastığı yere
topuklarına gümüş halhal

bileklerine burma bilezik döşerlerdi

bense...

adına bekar evi denen o isli mahzende
çay bile içiremezdim sana
ki çoğu zaman sen getirirdin yemeğimi
minnetle fesleğen kokulu ellerinden tutardım
sıcak bir sarılma
taze bir öpüşme aziğımız olurdu
d o y a r d ı m...

iv

orada...
taş evlerin bir biri ile kucaklaştığı o kasabada
yasak bir sevdanın dile sakız olmuş söylencesiydik
kıldan ince kılıçtan keskin gecelerde
kafesinden kaçmış kuşlar gibi nefes nefese gelirdin kollarıma
şaddülarab'da birbirine sarılan fırat'la, dicle gibi
sarılırdık can cana

boynunun deltasında mutlu bir ürperti
omuz başlarında sevinçli bir martı çığlığı saklardın
bir dudaklarım bilirdi yerini birde nefesim
karlı bir dağda yanan çoban ateşi gibi
kanımı ısıtırken kız oğlan kız esmerliğin
tütün kokulu dudaklarla hışırdardı denizlerim
ki... dudakların çığ silah pusuydu...

v

bazen geldiğinde kirpilerin ıslak olurdu
yetim çeşmeler gibi ağlardın kollarımda
d e l i r i r d i m
seni ağlatan her kimse,
yedi ceddine kan kusturmak isterdim
bir ekmek gibi bölüşürken acını
obsidyen karası saçlarını okşardım
o k ş a r d ı m...

acıdan ve ağlamaktan yorulunca
munis kediler gibi usulca sokulurdun koynuma
"özledin mi" diye sorardın
"toprak yağmuru özlemez mi" derdim
gülerdin...
efsunlu bir kış masalına dönerdi güzelliğin

vi

sabaha karşı
geldiğin gibi sessizce giderdin
giderdin acının kundağına
sen daha köşeyi dönmeden
yokluğun kör bir bıçak gibi inerdi üstüme
ö z l e r d i m
özlemin çöl eşkıyaları gibi yağmalardı beni
özlemekten heç olurdu

bir gün yine gittin...
o gidişin bir daha gelişi olmadığını bilemedim
içinde bir tutam saçın
bir süryani kolye ve
gözyaşı lekeli mektubun elime geçtiğinde
sen çoktan gitmiştin
mal karşılığı satıldığın acem iline

vii

vahşi hayvanlar gibi uludum
yakmak istedim "b e r d e l" diye kanayan o kasabayı
alıcı kuşlar gibi didikledim döşümü
dört bir yanı ateş çevrili bir akrep nasıl zehirlerse kendini

iŖte öyle zehirledim kendimi
kafamı duvarlara vur vura
duvarları kanattım

ah yarım kalmıŖ avazım
hiç bitmesin dediğim bir masaldın
orada...
belanın kol gezdiği o kasabada
ben en güzel masalımı kaybettim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561337/berdel.html>

Kalan

Œair Œöyle demiŒ;
"Hayatımdan Œiiri çıkarın geriye bir Œey kalmaz"

Oysa...
Benim hayatımdan Œiiri ıkarsalar
Geriye sen kalıyorsun

Hayatımdan seni çıkardıkları an
Geriye ne Œiir kalıyor nede ben...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1561841/kalan.html>

Zelal (Ağıt)

[italik]
Dile Kızılırmak
Dile gel de söyle
Benden aldın Zelal'i
Sen hangi yüzle sarıldın Delice'ye"

[/italik]

I
tılsımlı bir ekinoksa düşerdi
kum saatinin kumu
eşitlenirdi gece ile gündüzün kadranı
bir fırça sürebilmek için baharın yeşil tuvaline
tası tarağı toplar
yola düşerdik
dağların merhametine sığınır
çan sesleri içinde kurardık kıl çadırları
çoğu zaman tavaya yağ unutulur
tandıra un unutulur
unutulmazdı kaçak tütün ve kaçak çay
çay da çay hani...
ince belli bardaklara tavşan kanı gibi dökülürdü
bir de yanında kıtlama şeker varsa
her yudumda ciğerimizin yağı çözülürdü
gece olunca...
haritaların ve jandarmanın unuttuğu o Yörük obası
isot ve mırra kokuları içinde,
efsunlu bir masala bürünürdü
uzansak dokunabilirdik Polaris'e ya da saman yoluna
ki...
ceplerimiz tıka basa yıldız doluydu

II
yılıklı atlar gibiydi Zelal
vahşi ve ürkek
yaklaştıkça baş döndüren yabancı bir çiçek kokusuydu
ne zaman baksam o kız oğlan kız yüzüne
çiçekler açardı içimin çölünde
yüzü bir ceylanın su içişi
yüzü bir kınalı keklğin kıvraklığıydı
omzumdaki baba yadigarı tek kırmaya bakar
"şakilerin piri Koçero" diye kızdırırdı beni
ben ona "kardelen" derdim
ki...
Zelal tepeden tırnağa kardelen soyluydu

on beşindeydik
namludan fırlamış birer mermiydik
dağlara diz çöktüren cahil cesaretimiz
gök gürültüsüne kafa tutan avazımız vardı
derin dağ koyaklarında
bir şahin ıslığıydık

aynı göğün bulutları
aynı kavmin çocuklarıydık
birlikte giderdik keçi gütmeye

“okullu çobanlar gidiyor” diye bize takılırdı
bıyıkları nikotin sarısı ihtiyarlar
bazlama
yeşil soğan
göğ domates
bir de çökelek azığımız olurdu

III

dağda patlayan bir fırtınada
nefes nefese sığındığımız o mağarada
ateşte kururken elbiselerimiz
ve ıslak kedi yavruları gibi titrerken ikimiz
ilk orada keşfettik aşkı...
en masum yanımızla
ilk orada sarıldık ten tene
ilk orada sarıldı birbirine Fırat ve Dicle...

fırtına dindiğinde...
kuruyan elbiselerimizi giyerken
nasıl dönmüştük birbirimize sırtımızı
sonraları keçi gütmeye gitmesek de
bahaneler bulduk o mağaraya gitmeye
fırsatlar yarattık çerden çöpten o ateşi yakmaya
ve ant içtik...
ben ona Mem u, o bana Zin olmaya

dilek ağaçlarına çaput bağlayıp
ziyaret olmuş türbelerde tütsü yaktık
kimse bilmesin diye sırrımızı
içimize gizledik sevdamızı
gel gör ki...
bildiler!
bildiler ve yılan gibi tısladı hasım yürekler
"yersiz yurtsuz bir muhacire kız mı verilir loo" dediler
tüfek çatıp
çadır kurdular yolumuza
değil bir araya gelmek
aynı göğe bakmamızı bile yasakladılar

IV

yılmadık...
bağdaş kurup otursa da yolumuza şahmaranlar
kavuşmayalım diye pusuya yatsa da akrepler, çıyanlar
yazgı bellemedik bize vurulan prangayı
yem etmedik sevdamızı kurda kuşa
kavilleştik
ve bir seher vakti, geceyi uyandırmadan
iki can
bir yürek
düştük yola

Zelal'in bohçasında gün ışığı görmemiş bakir sevinçler
benim heybem umut doluydu tika basa
geçtik mi kızıl ırmağı
kuş olur uçardık Ankara'ya
feriştah olsalar
bulamazlardı izimizi
oysa...
daha yolu yarılamadan koptu curcuna
dağı taşı sardı izci köpeklerin vaveylası
yedi koldan bizi aradı haydudu eşkiyası
bir gölge gibi saklandık karanlığın ciğerine
en yaklaştıkları anda bir kaya kovuğuna pistik
faka basmadık

heyhat...
sabıkalıydı Kızılırmak sevdadan yana

Nuh dedi peygamber demedi
geçit vermedi sevdamıza
akıntı, beşik gibi salladı o tahta salı
ıslak kedi yavruları gibi vurduğumuzda kıyıya
kuduz köpekler gibi üstümüze çullandılar
vurdular...
vurdular...
dipçik darbeleri ile kemiklerimi kırdılar
kan kustum toprağa
kan tükürdüm
avazıyla dağları deviren ben
deviremedim o çakal sürüsünü
öldü diye
ırmak kenarına attılar

v
ö l m e d i m...
kemiklerim kaynasın diye günlerce kuzu postunda yatırdılar
sabırlı tespihler kopardım
türkü yanığı geceler bitirdim
bir çiğdem zamanı kalktığımda ayağa
Dengbejler ağıt yakmıştı sevdamıza

ve duydum ki...
duymaz olası kulaklarım duydu ki...
Zelal telli duvaklı gelin gitmişti gavur ili Almanya'ya
inanamadım...
gök gürültüsü gibi gürledim de
sesimi kimselere duyuramadım

oyy ben ölem...
ben ölemde toprak dola bedenime
ya Kızılırmak alsın canımı
ya da bir mavzer ile kıyam kendime

Zelal ellerin olalı
kaç mevsim eskidi
kaç zemheri geçti bilmiyorum
o gün bu gündür
ne zaman Zelal'in adı geçse aklımın patikalarından
tırnağımla avuçlarıma kan vadileri açıp
çapraz fişek efkar demliyorum
ve...
ne zaman bir sevda türküsü çınlarsa bu dağlarda
hep on beş yaşında oluyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562793/zelal-agit.html>

Hesapsız

Körü körüne, neden düştüm bu kör kuyuya
Dört kitabın dördünde haramken sen
Dudaklarını zezem bilip
Neden çölüne koştum
Hiçbir kadına açılmayan kalbimin paslı kapılarını
Neden sana açtım b i l m i y o r u m

Her cephede yenileceğim bu savaşta
Yalın yürek savaşım
Neden seni sevdim inatla
Kuş sütü eksik sofraları elimin tersi ile itip
Neden kekre aşkını gönlüme katık ettim
Bilmedim ve hâlâ da b i l m i y o r u m

Onca renk karmaşasında...
Neden senin rengine boyadım içimin tuvalini
Doğduğu nehre ölmeye gelen kızıl somonlar gibi
Neden senin sularında yüzdüm
Uçurumlardan uçurum beğenmedim de
Neden senin avuçlarına bıraktım kendimi
Kesinlikle bunu da b i l m i y o r u m

Olurda bir gün yine aşka düşerse yolum
Yine aşka tetik düşürüp
Kafesinden firar etmiş bir Anka gibi
Yine aşka kanat çırparsam
Böyle hesapsız, bir daha sevemem

Bak işte bunu iyi b i l i y o r u m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1562983/hesapsiz.html>

Başka Göllerin Kuğuları

Kül kavmindeniz biz
Ateş burcundanız
Çıt desek, çığlık oluruz fil kulaklarda
A desek, aşk...

Öyle imkansız
Öyle yaşağız ki...
Bir dokunmaya kalksak aşkın kadife tenine
Yahudiler kuyuya atar
Hristiyanlar çarمیha gerer
İslam aleml şeytan taşlar gibi taşlar bizi

Başka göğün kuşları
Başka göllerin kuğularınız
Bütün kapılar bize kapanmış
Bütün patikalar bize tuzaklanmış
Birlikte gülssek te bir fotoğraf karesinde
Başka albümlerin resimleriyiz

Vurgun yemekten korkmayan süngerciler gibi
Dalıp derinlere
Köşe bucağ gizleseğ sevdamızı
Şahin gözler eliyle koymuş gibi bulur bizi
En kuytuda bile ayan beyan ortadayız

Dilek ağaçlarına çaput bağlayıp
Ziyaret olmuş türbelerde tütsü yaksak
Çingene kızlara fal baktırıp
Mabetlerde el açıp Allaha yakarsak
Ne bir falda, nede bir duada
Aşk diye geçmez adımız

Biz...
Dört kitabın birinde bile
Aşk değiliz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563228/baska-gollerin-kugulari.html>

Muhacir

“Nerede bir can ölse, oralı olur yüreğim.”
Ahmet Arif

Ateş etmeyin silahsızım...
Öyle dev adımlarla gelmeyin üstüme üstüme
Suçsuzum...
Kerbelada Hüseyin, sunakta İsmail kadar
Suçsuzum...

Ben başlatmadım bu kan sarhoşluğunu
O sürme gözlü çocukları
Göğ ekin gibi ben biçmedim
O buğday başağı gibi esmer kadınları
Ben utandırmadım kadınlığından

Suçsuzum
Sizin kadar suçlu
Sizin kadar suçsuzum

Ki... Kimi dinlesen kanatsız melek
Kime sorsan barış havarisi
Oysa... Herkes bu suçun suçlusu
Herkes bu cehennemin iblisi

Pusulası kırılmış, haritası yırtılmış
Yaban bir rüzgarım ben
Vakitsiz ölümler bırakıp ardımda
Acının anayurdundan geldim
Sayın ki kanadı kırık bir kuş
Sayın ki yuvası bozulmuş karıncayım

Bilseniz ne acılar eskittim enkaza dönmüş
O kadim şehirlerde
Her bomba kahrından parçalanırken Gazze’de
Ne canlar yitirdim moloz yığınları arasında

K o r k m a y ı n
Prometheus gibi ateş çalmam güneşinizden
Karabasan gibi çökmem yaldızlı düşlerinize
Markalı kıyafetlerinizi giymem
Elit caddelerinizde gezmem
O pek övündüğünüz diplomanızı
Tozlu ellerimle duvardan indirmem

Döküp alınımın terini
Söküp bileğimin gücünü
Tarlanıza çiftçi
Evinize hizmetçi
Fabrikanıza bekçi olmaya geldim

Gözlerinizi kamaştıracak ne bir hayalim
Nede tozpembe bir rüyam var
Siz yine de paldır küldür girmeyin rüyalarım
Rüyalarım da enkaz altında uyuyan çocuk uykuları
Eli kınalı anne ağıtları var

Dön demeyin
Dönemem...
Pusudadır gül kasapları

Pusudadır dokuz kavmin çağdaş barbarları
Bir kuru canım kaldı almadıkları
Birde heybemde şiir kırıntıları

Şiirler ki... Hepsi şark çıbanı
Hepsi ağır mı ağır...
Bağıra bağıra okuyorum
Kulağınız mı, yüreğiniz mi sağır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1563435/muhacir.html>

Kızım

Yangından ilk kurtarılacak sendin
K a h r e t s i n...
O yangında ilk sen yandın

...

İyiler her savaşı kazanamaz kızım
Zafer tacını bazen kötüler takar
Hayat öyle acımasızdır ki...
Yanmaktan kül olsan da
Döner dolaşır ille de seni yakar

Ellerin tutmaz olur
Gücün yetmez olur
Ne ay doğar gecene, ne yıldız
Ben sensiz eksik kalırım buralarda
Sen ağlarsın bir köşede
Babasız...

Böylemi olacak
Ayrılacak mı et tırnaktan
Ayrılacak mı baba kızdan
Kuşun kanadından korumak isterken seni
Bu hayatın şerrinden koruyamayacak mıyım seni
Karanlığına ışık
Korkularına umut
Sevinçlerine ortak olamayacak mıyım
Üşüsen...
Üstünü sevgimle örtemeyecek miyim

Kızımın diye...
Seni doya doya sevemeyecek miyim

Allah şahidimdir
Bu devran böyle dönmez
İki elim kanda olsa bulurum izini
Seni benden ayırmaya kimsenin gücü yetmez

Kızımın...
Gülüşünde güneşler açanım
Bilsen baban olmak ne güzel
Bilsen her halini, her şeyini ne çok seviyorum
Bilsen seninle nasıl gurur duyuyorum

Haydi tutun kanatlarıma
Biz unutanlardan olmayalım
Bu hayat telaşında
Sen bir yana, ben bir yana
Savrulmayalım...

Kızımın...
Dost yüzlü tuzaklarda aklın karışmasın
Umudun tükenip
Gücün azalmasın
Geçer bu günler
İyilerde elbet bir gün kazanır

Düşsen de aldırma
Bu hayat düşe kalka yaşanır

Sevgi kolay kazanılmıyor kızım
Emek istiyor
Sabır istiyor
Bazen bir çiçek gibi narin
Bazen bir mızrak gibi dik durmak istiyor

Babanla başın belada kızım
İlle de seni yanında görmek istiyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564070/kizim.html>

Hiçbir Şeyim

Sana ben şiirler yazdım
Hiç okumayacağın
Okusan bile
Hiç üstüne alınmayacağın şiirler

Floresan lambaların rakı beyazı ışığında
Yatak çarşaflarına şiir yazan şizofren şairler gibi
Yazdım... Yazdım...
Yazdıkça, kırdım sensizliğin mührünü
Yazdıkça, soğuttum içimdeki cehennem
Yazdıkça, zehri bal eyledim

Zor zanaattı dudaklarını düşlemek
En hafif tabiri ile cahil cesaretiydi
Yazdıkça, arındım korkularımdan
Yazdıkça, yağmur olup yağdım
Özlemlerimin Nirvana'sı dudaklarına

İçimin çölünde keşfedemediğim bir vaha
Sularında yüzemediğim büyülü bir nehirdin
Yazdıkça, doğduğu nehre ölmeye gelen kızıl somonlar gibi
Senin kösnül sularında yüzdüm
Yazdıkça, Hattaboğlu Ömer'in adaleti ile bölüştürdüm
Seni bana, beni sana...

Sana ben şiirler yazdım
Bir gülüşüne kibrit' siz tutuşan şiirler
Duvağı açılacak gelin gibi el değmemiş
Kız oğlan kız şiirler...

O şiirlerde de çözdüm teninin şifresini
O şiirlerde su içirdim yüreğimin yangınına
O şiirlerde açtım cehennem kapılarını
O şiirlerde külümle, közümlle sızdım içine

Hiçbir şeyimdin

Yazdıkça, kırk yıllık karım oldun
O çalakalet dizelerde...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564267/hicbir-seyim.html>

Titanik

Yiyecek verdiğim sokak köpeklerinin
Minnettarlığı
Çaparı iğnesinden kurtarıp, denize bıraktığım istavritin
Teşekkürü
Kavurucu sıcakta su içirdiğim kuşların
Ödülüydün sen

Donmak üzere olan o yaşlı adamın
İkram ettiğim tavşankanı çayı içerken
"Mevla'm sevdiğine kavuştursun" dediği duaydın

Tanrının bir lütfuydu ellerini tutmak
Gerçek olamayacak kadar güzel bir düştü
Sana sarılmak
Seni öpmek...
Bir kez yaşanan ve bir daha yaşanmayacak olan
Bir mutluluktu
Seni sevmek
Seni sevgilim bilmek

Ş i m d i y s e...
Haram lokma gibi kursağıma dizildi aşk
Sana giden ve senden gelen bütün köprüleri yıkıp
Kefen bezinden perdeler çekiyorum
Aşkın ışıklı pencerelerine...

Dudaklarımda çırpınsa da sıcacık bir merhaba
Bir selamı kurşuna diziyor
Bir merhabayı ateşe atıyorum
Gök gürültüsü gibi patlamak istesem de
Islığıni yitirmiş bir rüzgar gibi hınca hınç susuyorum
Bildiğim en iyi şey s u s m a k

Konuşursam...
Bu şehir
Bu tozlu yollar
Bu ışıltılı caddeler
Ecel gibi yakama yapışıp
Seni soracaklar
Nerede diyecekler
Gökkuşağı saçlı o kız
N e r e d e?

Ayrıldık desem...
Musa'sız yarılacak Kızıl deniz kalbi
Nuh'suz başlayacak tufan
Budistler vazgeçecek Nirvana'dan
Putperest kavimler isyan ateşi yakacak dağlarda
Her biri yalın kılıç
Her biri yedi bela...

Biz bittik...
Belki de hiç olmadık desem...
Aşka olan inancını kaybedecek şarkılar
Şiirler özne'siz
Türküler avaz'sız kalacak

Bırak mühürlü kalsın dudaklarım

Konuşursam...
İçimde uyuyan Titanik
Yine buz dağına çarpacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564555/titanik.html>

Sakalina Çığ Düşmüş Bir Rüzgar

I

Kendimle başlayacak olursam eğer
Eski bir adamım ben
Çok eski...
Unuttum kaç yaşındayım
Belki sonbahar çocuğu
Belki akrep burcundanım

Bakmayın denizleri pupa yelken gezip
Yıldızlarla konuştuğuma
Yalnızlıktan başka limanım yok
Belki Arşipel
Belki Akdenizliyim

Unuttum hangi çölden geldim
Unuttum içimde kaç kum fırtınası eskitim
Belki Kalahari
Belki Gobi
Belki Namib'liyim

II

Kostak bir kartaldım
Kanatlarımın gölgesi de konaklardı kuşlar
Gel gör ki...
Kanatlarımı kıra kıra
Dar ettiler bana bu kallavi göğü
Aldığım nefesi bile zehirlediler

Yedi kavim yedi koldan üstüme çullandı
Gözü dönmüş cinnet komalarında
Ölü toprağı serdiler gülüşlerime
Taştı yüreğimin ırmağı
Şiirlerin alnacına astım kahrımı
Okumak zahmetinde bile bulunmadılar

III

S e n...
Mevsimsiz kardelen
Dudaklarının kıyısına nakşettiğin müstehzi gülüşünle
Baştan çıkarma içimin nehirlerini
Rus ruleti oynar gibi
Tetik düşürme kalbime
Saman alevi sevdanla
Yanık türküler gibi yakma yüreğimi

Aşk için...
Bilsen ben ne gemiler yaktım
Bir intihar şelalesi gibi dökülüp aşkın uçurumlarından
Bilsen kaç aşktan sağ çıktım

O aşklar ki bıçak yarası
O aşklar ki yüz karası
O aşklar ki Allah'ın belası

IV

Şimdi ikide bir bana

-Es deme...

Esersem, fırtına olurum ipek saçlarında

-Öp deme...

Öpersem, yasak elmayı ısırır gibi öperim

Tenin incinir çorak dudaklarımda

Kınsızdır benim sevmelerim

Çifte su verilmiş kılıç gibi keskindir

Hangi cenneti vaat etsem

Cehennem olur sana

Hangi baharı müjdelesem

Zemheri...

v

Eski bir adamım ben

Çok eski...

Sakalına çığ düşmüş bir rüzgarım

Yıllar önce...

Baba yadigarı bir silahı çaputlara sarıp

Toprağa gömer gibi

İçimde bir yerlere gömdüm aşkı

Kimseler bulmasın diye

İçimin patikalarından sildim bütün izlerini

-Bul deme...

Bulamam

Ben bile unuttum yerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1564735/sakalina-cig-dusmus-bir-ruzgar.html>

Aşk Sendin

[italik]“Sendemi böyleydin
Yoksa... Ben mi böyle pis sevdim”[/italik]

...

Hiç kimse görmese de ben şahidim
Yıldızlar sana gülümserdi geceleri
Konuşsan, yedi uyuyanlar uykusundan uyanır
Sussan, bulutların dili tutulur
Ağlasan, şiirler kendini alkole vururdu

Bir çöl prensesi gibi gelirdin bu örümcek kafalı şehre
Ölü toprağını atardı üstünden şehir
Caddeler, sokaklar cıvıldaşır
Bu somurtkan şehrin etekleri zil çalardı
Bütün kuşlar Fidayda'ya durur
Zemheride çiçeğe öykünürdü parklar, bahçeler

Bir yüz görümlüğü görünce seni gözler göz olduğuna şükrederdi
Bir gülerdin...
Bir gülüş bu kadar mı güzel olur
Gülüşünün çınladığı her yere can gelir
Tuz yanığı yanaklarda güller açardı

Bazen, çapkın bir rüzgar hafifçe uçururdu eteğini
Bilumum esnaf
Tefeciler, büfeciler aç gözler ile cama yapışır
Seyyar satıcıların nefesi kesilirdi
Eski tüfek hovardalar ağarmış bıyıklarını bükerken
Yeni yetme çapkınlar dut yemiş bülbüle dönerdi

Yalanım varsa kırılısın kalemim
Aşk varsa eğer
Bu öküzün boynuzunda ki yalan dünyada aşk varsa aşk sendin
Kafesin kapısı açık olsa da kaçmayan kuşlar gibi
Ne senden başka bir yere uçardım
Nede kimseyi alırdım kafesimden içeri
Senden başka biri ile bölüşmezdim bu kurak yüreğimi

Seni bekleyen boş tuvaldim ben
Senin renginden başka bir renk
Kirlletirdi beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565007/ask-sendin.html>

Sen Uyuyordun

“Sen bu satırları okurken ben çok uzaklarda olacağım”
Klişesi bir yana...
Sana bu şiiri
Sana çok yakın bir yerden
Aynı şehrin kanserli havasını solurken yazdım
Şehir uyuyordu
Sen uyuyordun
Aşkım uyanıktı...

Hüznün tetiğindeydi gece
Ben iliklerime kadar sen doluydum
Bir yağarsam
Bardaktan boşalan okyanus gibi yağacaktım
Özlemin, çapraz fişek bir eşkiya gibi kurulmuştu
Kalbimin kılcallarına
Utanmasam, ah bir utanmasam
Ağlayacaktım...

Sen uyuyordun
Uzaklarda bir yerlerde "Gonüm hep seni arıyor" diye
Türkü söylüyordu Muharrem oğlu Neşet
Yaraya tuz basar gibi
Ha bire bir şeyler yazıyordum
Yazdıkça tetik düşürüyordum kalbime
Yazdıkça kinleniyordum kendime

Arabesk konserde kendini jiletleyen hapçılar gibi
Kendimi lime lime kanatıp
Kahrımı kağıda dökmeye çalışırken ben
Kim bilir hangi cehennemdesin sen
Kim bilir kimler okşuyor sırtındaki kedi patisi benleri
Ben öpmeye kıyamazken
Kimler öpüyor o romantik dudaklarını

Kazansam bile, kaybedeceğim bu savaşta
Senden başka her hedefi iskalayıp
Senin aşkından başka bir aşka
Boşa tetik düşürürken ben
Kim bilir hangi silah namlusuna sürüyor
Hangi hedef on ikisine sarıyor seni

Kim bilir belki de...
Evleniyorsun
Kuşlar gibi uçuyor beyaz gelinliğin
İçini ısıtıyor herkesin o sımsıcak güzelliğin
Belki bir hastane odasında
Anne olmayı bekliyorsun heyecanla
Belki de çoktan anne oldun
Kim bilir anne olmak nasıl yakışmıştır sana...

Sana bu şiiri, müntehir frekans bir gecede
Acıdan zevk alan bir mazoşist gibi
Dumanlı başıma, tütün üstüne tütün sarıp
Kendimi sensizlikle zehirlerken yazdım
Yıldızlar uyuyordu
Sen uyuyordun
Acım uyanıktı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565317/sen-uyuyordun.html>

Kızağa Çekilmiş Sandallar

[italik]“hayallerimizin ceplerimize sığmadığı yıllardı o yıllar
yıllarımıza zemheri vurdu hayallerimiz hala ilkbahar”
[/italik]

...

Eski bir zamandı
Daha “evvelim sen oldun ahirim sen” diye havalanmamıştı
Neşet ustanın bozkır tenhası sesi
Kuşun kanadı kırılmamış, karıncanın yuvası bozulmamıştı
Henüz kirlenmemişti sular
Ajanslara kan kokusu sinmemiş
Aldığımız nefes böyle kirlenmemişti

Eski bir zamandı
Babalarımız ahşap bavulu ile gurbete gitmiş
Annelerimiz patiskadan hasret giymişti
Kömür kokulu sokaklarda “Bir Teselli Ver” diye marşlar söyleyip
Yazlık sinemalarda “Kahır mektubu” yazdığımız
“Boş Beşiğe” bütün mahalle ağladığımız bir zamandı

Şiir gibiydi kadınlar
Üzüm buğusuydu sesleri
Dokunsan kırılırdı kanatları
Kimi Kürk Mantolu Madonna
Kimi Nilgün Marmara
Hepsi Türkan Şoray'dı

Mahallenin kızları bize abi dese de, biz daha büyümemiştik
Unutulan doğum günlerinde büyümek istememiştik
Büyüdük...
Tahtadan kılıcımızla kötülöklere direnirken
Kötölüğün koynunda büyüdük!

Bizimle birlikte şehirler büyüdü
Şehirlerde acılar, şehirlerde kötölük büyüdü
Şirketler, süper marketler üniversiteler, siyasi partiler
Kap kaçlar, vur kaçlar, tacizler, tecavüzler büyüdü
Hapishaneler, yetimhaneler büyüdü

Biz büyürken dünya nasıl küçüldü?
Ozon tabakası nasıl delindi?
Ormanlar nasıl yandı?
Onca hayvanın nesli nasıl tükendi?
Ekmekler çöpe atılırken Afrika da çocuklar nasıl açlıktan öldü?
Kadın sığınma evlerinde kadınlar nasıl satıldı?
Çocuk yuvalarında çocuklar nasıl dövüldü?

Vahşi kuşlar mı kondu gözlerimize?
Zehirli çiçekler mi açtı dilimizde?
Nasıl böyle acımasız, nasıl böyle kötü olduk?
Nokta kadar menfaat için
Nasıl virgül kadar küçüldük?

Şimdi kimimiz mutfağında yalnız bir anne
Kimimiz hayat yorgunu bir babayız
Kuşlar dersin çoktan göç etti göğümüzden
Kesildi voltamız

Söndü ateşimiz
Hüzün makamı birer gölge
Kızağa çekilmiş birer sandalız

Sen yine de at ölü toprağını üstünden
Mıh gibi içine çakılmış hüznü sök kalbinden
Yıldızlar hala nasıl parlıyor bak
Nasıl gülümsüyor ay dede
Kulak ver de balıkçıların şarkısını dinle
Heyamola... Heyamola...

Sepya fotoğraflar gibi solsa da düşlerin
Sil göz yaşını
Yeşile biraz daha yeşil, maviye biraz daha mavi sür
Aşksa...
Zulada yıllanmış şarabın olsun
Kızıl ayrılıklar varsa, apak kavuşmalar var
Kavuşup, gökyüzünden yıldız ç'almalar var
Daha ne olsun.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565508/kizaga-cekilmis-sandallar.html>

Sarıl

Sen gülünce, yanağında beliren çukura
Canlı canlı gömülmek istesem de
Tek geçerim sarılışını...

Gecelerce sevişmeye değişmem
İncecik kollarınla, beni sarmaşıklar gibi sarışını...

Yasak listesinde ilk beşe girerken sevdamız
Senin bana böyle uluorta sarılışın
Bilirim, son derece sakıncalı bir şeydir
Kördüğümdür
Arapsaçıdır
Yasak elmayı dalında ısırmasıdır

Ve elbet hoş karşılamıyordur bunu
Medeni kanununun bilmem kaçınıcı fıkrası
Hatta ve hatta...
Dedikodumuzu yapıyordur, evrim geçirip akbabaya dönüşmüş
Bilumum akraba sürüsü

Olsun...
Ne olursa o l s u n...

Sen bana böyle sarıl da
Varsın İsrail üflesin sürâ
Hasedinden çatlayacakmış çarşı pazar
Varsın çatlasın
Kıyamet kopacakmış
Varsın kopsun

Hani diyor ya Attila İlhan abimiz
“Ben sana mecburum”
Senin bana sarılışın, işte öyle mecburidir
Zaruridir
Hayat memet meselesidir

A benim b’ela gözlüm anlasana...
Senin bana sarılışın
Bir şiirle anlatılmayacak kadar güzel bir şeydir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565799/saril.html>

Mezar Kaçkını

tuz dökülmüş yaranın sızısı kaldı senden
kitap arasında kurumuş güllerin hüznü
ışlığını yitirmiş bir rüzgarın kahrı kaldı

öyle afili gittin ki...
ben bile
hani şu yaşlı köpeğini ormana bırakır gibi bıraktığın
ben bile
şapka çıkardım gidişine

çocuklar gibi
acımadı ki desem de
acıdı sevgili
hem de çok acıdı

şarkılar bitti
kadehler bitti
yıllar bitti
ben bittim de...
bitmedi çok desibelli acın

bir papaza giydirilen derviş hırkası gibi
bir türlü yakışmadı üstüme sensizlik
bir tebessüm bile
kırk yamalık gibi sırttı yüzümde
bir cenaze evi gibi yaslıydım

hafif meşrep yaz yağmurları
şehvet olup yağdı çölüme
bir damla bile düşürmedim üstüme
ağaç kovuğunda eşini bekleyen sincaplar gibi
bekledim seni
kilitledim kalbimi
nöbet bekler gibi bekledim.

sahipsiz akvaryumlar gibi küflenip
anahtarı kaybolmuş bir kilit gibi paslandım da
bir gün bile kar suyu içirmedi
içimin harlanmış metaline
ateşe sevdalı ateş böcekleri gibi
hep sana uçtum

ışığını senden alan bir kandildim
gittin söndüm
seni tanıdığım gün mezarımdan kaçmıştım
gittin mezarıma geri döndüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1565996/mezar-kackini.html>

Er Kişi Niyetine

falın f'sine inanmazdım
hiçte sevmezdim o meymenetsiz falcıları
koştur koştur falcıya gidenleri
içten içe küçümser
iskambil kağıtlarında aşk arayanlara
katıla katıla gülerdim

şimdiyse...
-üç vakte gelecek desinler diye
falcılara şaklabanlık yapıp
ters dönmüş fincanlara
el altından rüşvet veriyorum
falımda hep sen çıkasın diye...

Kızılırmak gibi uzuyor
Karadeniz gibi coşuyor yokluğun
bir gün bile sabrı çatlayıp
şivesi bozulmuyor sevdamin
sahibinin mezarını gidemeyen köpekler gibi
gidemiyorum senden
geçemiyorum o b'ela gözlerinden

yağmur duası niyetine
özlemlerimi asıyorum gök kubbeye
her gök gürlediğinde
belki avazımı duyarsın diye...

senin sonsuz maviliğinden başka bir gökte
uçmuyor içimin kuşları
kallavi fırtına da bile
uğramıyorum başka bir limana
içten içe
hep sana yanıyor içimin ormanları

bir maden ocağı gibi kazıyorlar kalbimi
ser verip sır vermiyorum
hınca hınç
seni gizliyorum içimin labirentlerine
sana saklıyorum içimdeki cevheri
belki bir gün gelirse
kazma kürek kazarsın diye...

ah söyleyemediğim türküm
ah yarım kalmış avazım
ölüm dediğin mezara girmekse
er kişi niyetine
her mezara ben gömülüyorum
sen içimde ölme diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566404/er-kisi-niyetine.html>

Veda

Hoşça kal Ankara
Hoşça kal sokaklarında çığlığını çürüttüğüm şehir
Hoşça kal yenilgilerimin başkenti

Kapattım hesabı
Ödedim yaşattığın bir gıdım mutluluğun diyetini
Erkenci bir yağmur gibi küflenmeden
Çok kullanılmış bir gökyüzü gibi kirlenmeden
G i d i y o r u m

Dudağımda boş vermiş bir ılık
Üstüne kalem çekip, mahşere bıraktım çoğu hesabı
Kimseyle ne dost nede düşmanım
Ağlıyor muyum...
Hayır ağlamıyorum
Sessizce ve mümkün olduğunca efendice
Sana veda ediyorum

Ah Ankara...
O kenar mahalleye hapsedip çocukluğumu
Eskitme mobilyalar gibi nasıl eskittin hayallerimi
O tonoz tavanlı, kömür kokan evde
Gün güne zehirleyip düşlerimi
Elektrik tellerinde nasıl pusu kurdun uçurtmalarına
Kanalizasyonlarıyla nasıl yuttun mavi bilyelerimi

Dik başlı bir kartaldı gençliğim
Puşt hançerler hep bende sinadı çeliğini
Kancık tuzaklara düştüm
Sigarasız kaldım, parasız kaldım, babasız kaldım
Ah Ankara...
Sen bir gün bile olmadın yanımda

Bu kurtlar sofrasında umutlarımı yağmalayıp
Kırkikindi acılar sınısan da üstümde
O bozkır kokunu, dumanı üstünde yanık bozlaklarını
Sevdim Ankara, hep sevdim
Tozlu sokaklarında kan kustum da
Kızılçık şerbeti içtim dedim

Yeni yeni fark ediyorum
Ne çok şey almışsın benden
Çapraz fişek eşkıyalar gibi ne çok yağmalamışsın beni
Kala kala, bir kuru yalnızlık
Hiç aşklarına yazdığım piç şiirlerim
Birde bir sıkımlık can bırakmışsın döşümde

Hoşça kal Ankara
Hoşça kal siren çığlıklarına acılar gömdüğüm şehir
O resmi duvarlarını yumruklamadan
Anıtsal giriş kapılarına tumturaklı küfürler savurmadan
G i d i y o r u m

Sana kalsın gün ışığı görmemiş acılarım
Sana kalsın yaşattığın onca sızı
Kal deme
K a l a m a m
Bak, her yanım pençe izi
Diş izi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1566790/veda.html>

Konuşun Ulan

[italik]Kazın bir makber daha kazın
Narinim geliyor
Melekler makamından
Narinime bir yer açın[/italik]

...

Yine açıldı Pandora'nın kutusu
Yine kötücül cinler çıktı şişeden
Yine insanlığını unuttu birileri
Çocuklar ölmesin dedikçe...
Yine kana belediler el kadar Narini

Nedir ulan bu vahşetin ödülü
Paramı
Pul mu
Makam mı
Mevki mi
Nedir bir çocuğun canından daha önemli olan

Konuşun ulan...
Kimin rızası için döktünüz bu kanı
Kimin uykusu için kabus ettiniz bu toz pembe rüyayı
Hangi cennet için Cehenneme çevirdiniz bu güzelim dünyayı

Hangi rahip
Hangi haham
Hangi imam kutsadı sizi
Deyin hele...
Bu vahşet hangi dinin ibadeti

Kimin kulu
Kimin adamı
Kimin askerisiniz siz

Hangi iblisin kasığından peydah oldunuz
Hangi sahte peygamberin ümmeti
Hangi uğursuz coğrafyanın kavmi
Hangi vampir putun müridisiniz

Bi bitmediniz ulan...
Bi bitmediniz

Cehennemin taa dibine
Si.tir olup gitmediniz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1567617/konusun-ulan.html>

Kumbara

tahrip gücü yüksek bir yanılığ
yanılığın güzelleştiren bir zaaf
zaafı kutsallaştıran bir aşk
aşkı ölümsüzleştiren bir tılsımdınız

Sebahattin Ali'nin Kürk Mantolu Madonna'sı
Uşaklıgil'in Bihter'i
Dranas'ın Fahriye Ablasıydınız
şehla bakışlarınızla dut yemiş bülbüle çevirir
esmerliğinizle yüreğimi yerle bir ederdiniz

mekanın sahibiydiniz...
ben size sevdalı bir fırtına kuşuydum
rüzgarınız olmadan uçamazdım bile
ceketinin cebinde şarap saklayan ayyaşlar gibi
içimin en kuytusuna saklardım sizi
aşk denince
ilk aklıma gelendiniz

vurdum duymaz tavrınız
dokuz kalibre bir mermi gibi delip geçirdi beni
sevdamız bir uzun eyvah olmasın diye
sus dökerdim dilime
ah bile etmezdim
siz of etmeyin diye

sizdiniz hazineye ulaşılan gizli geçit
sizdiniz çözülme şifre
gayri meşru bir bebeği gizler gibi
imgelerin gizine gizlerdim sizi
kendinizi okumak için
hiç mi göz atmadınız şiirlerime

bir yüz görümlüğü görsem
dünyalar benim olurdu
kendinizi bende görmek için
hiç mi bakmadınız gözlerime

içi düş kırıklığı dolu bir kumbaraydı kalbim
hiç mi duymadınız
ne zaman silkeleşem
hep siz şingirdardınız içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1568053/kumbara.html>

Sürgün Günlükleri

[italik]

Bu şiirde adı geçen kişiler
Tamamı ile hayal ürünü değildirler

...[/italik]

Merhaba Abbas
Merhaba iki gözüm
Biliyorum, uzun zaman oldu gelmeyeli
Sakin unuttum sanıp ta, tüfek çatar gibi çatma kaşını
Hastane, postane işleri bu ara bırakmadı peşimi
Yoksa iki elim kanda olsa gelirdim bilirsin
Gelemesem de, mektup yazar sorardım halini hatırını

Şimdi sen mapustasın ya
Günde bir saat havalandırmayı özgürlük sayıyorsun ya
Sen gideli
Bende bu koca şehirde sanki hücreye tıklandım
Günlerdir adım atmadım sokağa
Balığa bile çıkmıyorum
Şiirde yazamaz oldum
Elim varmıyor kaleme, kağıda

Sende bir alemsin be Abbas
Tamam, kabzımal Feyzullah ve adamının boş kafalarında
Birer rakı şişesi kırıp bir güzel marizledin de
Kırık rakı şişesiyle, mabatlarına faça atmak ne ya
Duyduğuma göre, hala sandalyede oturamıyorlarmış
Haberin olsun
Senin gibi mülayim bir adamın lakabı
Façacı Abbas'a çıktı artık bizim mahallede

Geçenlerde biri ile tanıştım Abbas
Uykusuzadam diyorlar namına, ki adam efendimi efendi
Daha doğrusu adam ermiş
Yok canım öyle ermişlerden değil
Adam şiir yazmanın Nirvana'sına ermiş
Bir şiir yazıyor
Sanırsın Fatih gemileri karadan yürütüyor
Sanırsın Ferhat külüngü ile dağları deliyor
Sanırsın sunakta Nesimi can veriyor

Kulak ver bak ne diyor;
"Ben en çok geceleri susarım
Çünkü ben her gece
Yalnızlığımı koyar kapının ardına
Doldurup kadehe rakıyı
Rastgele denk geldiğim türkünün kanatlarına konar
Şiirleri yaren yapıp geceye
Üst üste sigara yakar ve
Sadece sana susarım"

Dedim ya Abbas adam yazıyor
Biraz sola italik yazsa da
Öyle körü körüne partizanda değil ha
Yeri geldi mi soldan sağa
Yukarıdan aşağıya bir güzel sövüyor

Ah Abbas...

Şimdi burada olsaydın
Sen, ben, birde uykusuz abimiz
Bir su kıyısına çöreklenir, atardık mangala balıkları
Açardık şişenin kapağını
Bir güzel içer
Bu hayatın gelmişine geçmişine
Aşkın olmuşuna olmamışına
Bir güzel söverdik

Sakin Abbas, sakın içerde bir delilik daha yapıp ta
Uzatma bu sürgünü
Az kaldı be Abbas
Birkaç ay daha sabret
Hem artık içeri, dışarıdan daha güvenli inan
Artık ölüm kol geziyor buralarda
Önceden
İlk çocuklar korunurdu bütün kötülüklerden
Şimdi, çocuklardan başlıyorlar öldürmeye
Gözlerini kırpmadan kıyıyorlar
Sılaya, Leylaya, Narine...

Ölüm demişken Abbas
Ah o el kadar bebeler ölmese de biz ölsek
He ne dersin Abbas
Biz ölsek...
O izbelerde pusuya düşürülen çocuklara siper edip kendimizi
Şöyle en afilisinden
Keje'nin Eşkıyası gibi biz ölsek
Çocuklar hep gülse...
Biz hep ölsek

Dedim ya Abbas
Bu ara hastane, postane işleri bırakmıyor yakamı
Bu eli kanlı hayatın hangi pisliğine utanacağımı şaşırdım
Birde sen yoksun
İyiden iyiye yaşamaktan tiksindim

Kim bilir belki de sen içerdeyken
Biter bu büyük aldaniş
Belki bu son şiirim olur
Belki bu son çırpınış
Doktor ikide bir "kalbin" diyor Abbas
"Kalbin çok hırpalamış"

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569032/surgun-gunlukleri.html>

S'isli

şimdi aşk...
içinde in cin top oynayan perili bir köşk
ürkünç, netameli bir ürperti

tel çit çekilmiş bahçesini diz boyu vahşi ot sarmış
kalın tahtalar çivilenmiş pencerelerine
bir zaman sıcacık bir gülümseyişle açılan o ahşap işlemeli kapıda
üzgün el sallayışlar kalmış
boyası kabuklaşmış duvarlarda lime lime hüznün
örümcek ağı kaplamış koridorlarda puslu anılar kol geziyor

bir yüz görümlüğü görebilmek için
kahırla çarpıp çıktığım o kapıları yine tıklatsam
bir yaranın kabuğuna dokunur gibi
dokunsam anıların sepya tenine
acırmı o naftalin kokulu duygular

o s'isli zamanın eşiğine usulca bir adım atıp
ellerimin en mahcup yanı ile okşasam lepiska saçlı anıları
ürker mi o ertelenmiş hisler
ağlar mı tırabzanlarda unuttuğum parmak izleri

ya da...
geldiğim gibi
sessizce geri gitsem
gıcırdar mı verandanın merdivenleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1569426/s-isli.html>

Yaşamak Ağrısı

bazen...
pusulası puslanır hayatın
şaşmaz denilen rotası şaşar
bir bardak suda fırtınalar kopar
kuponların sıfır çeker, zarın yeki-düye düşer
dudaklarında mühürlenir avazın
dut yemiş bülbüle döner şairliğin
ıslığını yitirmiş bir rüzgar gibi susarsın...
susarsın...

bazen...
dağınık bir eve benzer aşk
çirkin, kokuşmuş, kirlidir
kime yüreğini döksen bir uzun eyvah olur aşkların
fırtına vurmuş ağaçlar gibi çatırdar yüreğin
hiçbir limanda sağalmaz efkarın
topraktan gelinip toprağa gidilen bu yolculukta
sırtından vurulmuş bir dağ gibi kanarsın...
kanarsın...

bazen...
kurşun ağırlaşır var olmanın dayanılmaz hafifliği
son kullanma tarihi geçer mutluluğun
bıçak kemiğe dayanır
antideprasan şişeleri birikir pencerede
bir fay hattı gibi kırılır umutların
ölümlerden ölüm beğensen de
celladına aşık bir kurban gibi yaşarsın...
yaşarsın...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570007/yasamak-agrisi.html>

Armağan

b u ŝ i i r...

evle papaz olup
gecenin koynunda sabahlayanlara

gözlerini ufka dikip
balıkçı babalarını bekleyen
o hasret kokulu çocuklara

kana kesmiş hastane odalarında
bir bağlamanın döşüne kahrını mühürleyip
ağır yaralı bir şiir gibi kanayanlara

kuşlar işinde gücünde
kediler çarşı pazar telaşındayken
işsiz güçsüz kalıp
acıyı heybe gibi omuzlayanlara

uğur böceklerinin kanatlarına ağır gelince hayalleri
kıtlıktan çıkmışçasına içip
boğma rakı gibi boğulanlara

her Allah'ın gecesi
ormanın zulasına ceviz saklayan sincaplar gibi
acısını içine saklayıp
kallavi bir orman gibi içten içe yananlara

alınmayan bir selam gibi karşılıksız kalınca sevdası
avazını dudaklarına mıhlayıp
yangından ilk kurtaracağı aşkı
kendi eliyle ateşe atanlara

daha yarası sağalmadan
yeni yarasına bakıp bakıp
-neden Tanrım, neden hep ben diye haykıranlara
a r m a ğ a n olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570218/armagan.html>

Kurban

Çatılsa bulutların kaşı
Güneşin gözlerine perde inip
Göz gözü görmese
Şimşek şavkı olur yırtarım karanlığı
Puslu labirentlerde izini sürer
Gölge içinde gölgede bulurum seni
Sen gece olsan, ben ay ışığı olurum

Seni müjdelese kutsal kitap
Uğruna Fatihler baş koyup
Gemiler karadan yürüse senin için
Benimde ırmaklar göverir bozkırlarımda
Martılar uçmasa da...
Boynu hareli güvercinler uçar göğümde
Adımı başkent diye duyururum
Sen İstanbul olsan, ben Ankara olurum

Çiğ silah çıkarım dağlara
Yırtarım ipek kaftanını beyin, şehzadenin
Kırarım kalemini zulmün, zalimin
Kılıç şakırtısı türkü olur
Koç yiğitlerimle cenkten cenge koşarım
Ne zamanki delikli demir icat olur
Kırarım sazımı, kırklara karışırım
Sen Çamlıbel olsan, ben Köroğlu olurum

Gururum, övüncüm olursun
Sınırlarında nöbet tutar, dağlarında tüfek çatarım
Namerde çiğnetmem gölgeni
Uhud'da savaşan Hamzalar gibi
Surlar da çarpışan Ulubatlı Hasanlar gibi
Çanakkale de vuruşan aslanlar gibi
Al bayrağa, al kanımla sarılırım
Sen vatan olsan, ben şehit olurum

Korkmam Dabbetül-arzdan, Deccaldan
Hak için, haklı için her savaşa girerim
Bir değil bin Amr Bin Abduved'in karşısına dikilirim
Hediye olurum kutlu nebiden
Allah'ın aslanına verilirim
Senin için bir kez daha çıkarım kınımdan
Sen Ali olsan, ben Zülfikar olurum

Sen yeter ki bir kurban iste...
Kızılırmak gibi aksa da kanım
Nesimi gibi yatarım kanlı sunaklara
Her fermanı imzalar
Her darağacına gönüllü çıkarım
Her ipi boynuma asar
Her namlunun önünde dururum
Yeter ki sen bas tetiğe
Sen avcı olsan, ben av olurum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570448/kurban.html>

Falçata

Susmaz sanıyordum
Sustu içimin kızıl çığlığı
-Bu yara götürür beni diyordum
Kurudu yarımın bordo kanı

...

Bendine bile racon kesen külhan bir nehirdim
Duruldum...
Hıncahınç, mahkeme salonlarında adını bir slogan gibi haykırıp
Katıksız hücre cezası yemekten
Kibar nezarethanelerde, kafamı duvarlara vura vura
Saniyeleri saymaktan
Yoruldum...

Dikiş tutmaz falçataydım
Arabesk konserde kendini kanatan hapçılar gibi
Kendimi kese kese
Körlendim...

Çekirdek çitleyen lafazan mahalle kadınlarına artık malzeme çıkmaz benden
Fellik fellik beni aramaz artık telaşlı siren sesleri
Çığırtnan mübaşirler adımı seslenmez
İsmimi kodlamaz cızırtılı polis telsizleri

Tasalanma...
Bileğimde şingirdayan kelepçelerle kapından geçip
Konu komşuya dile düşürmem artık seni
Tatar Ramazan gibi çıkıp meydana
-Burada vurulacak bir aşk vardı onu da ben vurdum diye bağırıp
Çarşı pazarda yüzünü yere sermem

Değişmez sanıyordum, değişti kalbimin ritmi
Eskisi gibi artık atmıyor s e n - s e n diye

Bende herkesin gördüğü gözle görüyorum artık seni

Yüzün...
Saçların...
Her şeyin...
Artık kül rengi

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1570745/falcata.html>

Bekar Evi

Bu açılmayı unutmuş kapı
Bu beti benzi solmuş perde
Bu sırrı dökülmüş ayna
Bu zamanı unutmuş saat

Duvarda şehvetle gülümseyen nü kadın posterini
Güzel sanıyorlar...

Hadi gel
Güzel neymiş görsünler
Aç tenin peçesini
Çöz gülüşünün düğmesini
Delirsinler...

Beşi bir yerde umut dizdim geleceğin bütün yollara
Üşenmedim
Bütün deniz fenerlerinin ışığını sana yakıp
Bütün kum saatlerini sana kurdum
Hadi durdur zamanı
Akrep yelkovanı zehirlemeden gel

Ben çağırırsam bozulur gelişinin sihri
Sen çağırmadan gel

Elinde güzden kalma bir krizantem
Sırtında yeşil bir pelerin
Bırak öyle kalsın makyajın, kıyafetin
En doğal, en salaş halinle gel

Öyle bir gel, öyle bir yağ ki içimin çölüne
Kuraklığım yeşersin
Sevincinden halaya dursun kapı pencere
Etekleri zil çalsın yatağın, yorganın
Bu asık suratlı evin yüzü gülsün

Hadi...
Şehla bakışlarınla kır sensizliğin mührünü
Dudaklarının anahtarı ile aç cehennem kapılarını
Külünle, közünle, narınla gel

Sevabına geç kaldım
Sen bana günahınla gel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571251/bekar-evi.html>

Karşı Pencere

I
Lisedeydim onu ilk gördüğümde
Şimdi kırkım bitmek üzere...

Bembeyaz gelinliği ve masmavi gülüşü ile
Babil prensesleri gibi inmişti gelin arabasından
Bir gülümsemişti
Sokağın nefesi kesilmişti

Bakakalmıştım
Güzellik denen kavramın nasıl bir şey olduğunu
Ben o gün kavramıştım.

II
Daha sonrada çok gördüm onu
Makyajlı, makyajsız
Çıplak ve giyinik halleri ile
Hiç değişmedi en güzelin o olduğu

Bir keresin de “o bu mahalledeki her kadından güzel” dediğim de
Bir hafta küs kalmıştık annemle
Gönlünü alabilmek için, az mı çiçek götürdüm valide sultana

III
Dranas’ın “Fahriye ablası”
Uşaklıgil’in “Bihter’i”
Sebahattin Alinin “Kürk Mantolu Madonna’sıydı”
Ah öyle güzeldi ki...
Güzelliğinden aynalar çatlardı.

O sokağa çıkınca, dokuz nokta dokuz şiddetinde sallanırdı şehir
Esas duruşa geçerdi çarşı pazar
Bilumum esnaf tayfası işi gücü bırakır
Aç gözlerle onu süzerdi
Evli erkekler of üstüne of çekerken
Şehrin bekarları çaresizlikten komaya girerdi

Bazen, arsız bir rüzgar uçururdu eteğini
Bir kahkaha atardı
Allah sizi inandırısın
Ağaçlar tebessüm eder, kuşların etekleri zil çalardı

IV
Lise sonda, yeki-dü’ye düştü zarlar
Ve yattı bütün kuponlar
“Kumar borcu namus borcu” diye kapıya dayanınca
Açgözlü simsarlar
Yalnızlığa ipotek etti onu, alna dayanmış bir altı patlar

kambur kambur üstüne geldi mutsuzluk
Sepya fotoğraflar gibi sarardı gülüşünün rengi
Artık ne zaman görsem onu yalnızdı
Islığını yitirmiş bir rüzgar gibi sessiz

Yolcusuz limanlar gibi issizdi

v

O ölümcül yalnızlıkta sızdı içimize
Ateşle barutun o şehvetli dumanı
Farkına varamadık
Fark ettiğimizde ise, artık çok geçti!

Evrim geçirmiş bir aşk ya da aşkım'sı bir şey miydi
Bilmiyorum
Bildiğim Lirik bir senfoniydi
Hiç uyanmak istemediğim bir rüya kadar güzel
Hiç duyulmadık bir masal kadar özeldi

Pencerelerin karaltısında, gizli bir geçit bulmuştuk mutluluğa giden
Dört kitabın dördünde günah olsak bile
Çözüp aşkın firuze düğmesini
Kırbasından döke saça su içen bedeviler gibi
Döke saça içtik aşkı

vi

Üniversite bittiğinde, soldu bir şeylerin rengi
Çoğalan beklentilerle kirlendi sular
Cevapsız kaldı soru işaretleri
Paslı acılar çıktı kınından
Ağırlaştı aşkın dayanılmaz hafifliği

Sondan bir önceydi

Buluştuğumuz o köhne sokağın kuytusunda bana sımsıkı sarıldı
Bana daha öncede çok sarılmıştı
O gün bebeğini cami avlusuna bırakan bir anne gibi sarıldı
Gözyaşıyla ıslanmış dudakları ile beni defalarca öptü öptü..
Tam gidiyordu, sarıldı yine öptü
Ş a ş ı r d ı m!

Akşam eve dönerken
Penceresinde "Sahibinden Satılık" ilanını görünce
O gün beni son kez öptüğünü ve...
Bazı aşkların bitmesi için yaşandığını
Bazı aşklarınsa, bitterken başladığını
A n l a d ı m !

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1571718/karsi-pencere.html>

Kostak

[italik]
-Gelmeni çok isterimde, nasıl geleceksin?[/italik]

Şarabın şehvetiyle sızmışken gece
Yıldızlar kendinden geçmişken
Yağmur giyimli bir bulut gibi çıkarım yola
Belki bir seher vakti, belki bir akşam üstü
Avuçlarına dökülürüm

Korkmam haramilerin okundan, kılıcından
Dokuz kavmin barbarları pusuya yatsa
Yedi koldan yedi kavim beni taşlasa
Gözünün gördüğü hiçbir şeyden korkmayan Hamza gibi
Kör bıçağın üstüne yürürüm

Yanmak hünerse...
Her yangının rahminden ben doğar
Ateşle barutu seviştiririm
B'ela gözlerine kavuşmak için
Zemzem olur
Kızgın kumdan fıskırırım

Yeter ki sen çağır beni, yeter ki sen gel de

Günah olsan
Günahsız secdeye dururum sana
Ardımda cennetler bırakır cehennemine koşarım
Çorak çöl olsan
Muson olur
Yağarım dudaklarına

Kostak ırmaklar gibi hep sana çağıldarım hep sana...

Zaman denen arsız çengi, soldursa da siluetini
Ben hiç soldurmam sevdamin rengini
Kum fırtınaları dizilse yollarıma
Akrebi, çıyanı yolumu kesse
En kallavi fırtınada bile uğramam başka bir limana

Dağı dağa kavuşturana yemin olsun

İki elim kanda olsa
Kirpiğin birbirine kavuşmadan
Ben kavuşurum sana...

Yılki

bırak beni...
bebeğini cami avlusuna bırakan
umarsız bir anne gibi bırak

ilgisizlikten ölen muhabbet kuşunu
arka bahçene gömer gibi
göm beni bardağın boş tarafına
yaşlı atını yılıkiya bırakır gibi bırak

hadi çek tetiği
ateşin koynunda uyuyan bir bıçağı
birden suya batırır gibi
batır göğsüme yokluğunu
can suyu verilmemiş bir ağacı
toprağın merhametine bırakır gibi bırak

unut yaşadıklarımızı
unut sana yazdığım o kangren şiirleri
çivi yazısı gibi kazı ömrüme sensizliği
zıpkın gibi
çak içeme ayrılığı
şarkıları tesellisiz
şiirleri mezesiz
beni nefessiz bırak

bıraktım diye
sakın suçlama kendini
herkes bırakır bir şeylerini ya da birilerini
bazıları pişman olur
bıraktığını almaya gelir
sen almaya gelme beni...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573253/yilki.html>

Mevzu Derin

Bu gün balığa çıkmayalım Abbas
Balıklarda karaya çıkmasın!
O tombul çipuralar, fingirdek lüferler
Bırakalım yüzsünler deniz ananın tuzlu koynunda
Bugünde Rakının yanında balık olmasın
Hem öldür, öldür nereye kadar be Abbas

Bak, lokum gibi Ezine peyniri, bal gibi Kırkağaç kavunu
Mis gibi Ayaş domatesi var masada
Birde Neşet baba; "burnu fındık/ ağzı gayfe fincanı" diye
Acem kızını söyledi mi
Daha ne olsun
Balık olunca, muhabbetimiz ferishtah mı olacak
O garibanları mangala atınca, başımız göğemi erecek
Bugünde birileri ölmeden
Çocuklar ölmeden
Kadınlar ölmeden içelim
[italik]-İçelim abi[/italik]
İçelim Abbas

Hayr olsun
Bugün dut yemiş bülbül gibi suskunsun Abbas
Dalmış gitmişsin vizesiz gidilmeyen alemlere
İntihar balinaları gibi kıyıya vurmuşsun
Aslan sütü çarptı desem
Sen öyle yüz vermezsin otuz beşliğe, yetmişliğe
Karadeniz'de filon mu battı diyeceğim de
Senin doğan görünümlü şahinden başka bir mülkün yok ki bu kıcı kırık alemde
Haa doğru ya...
Sen bu gün manitayla buluşacaktın
Nasıl da keyifliydin
Akşamdan jilet gibi ütölemiştin lacileri
Sabahın köründe berber Alinin kapısına dayanmış
Çekmiştin sinek kaydı

Yoksa... Yoksa, Abbas...
Yine manitanla papaz mı oldun?
Hassittir...
O çıyan gözlü roman dilberi
Yine o silkeledi seni böyle değil mi?

Ah be Abbas...
Nasıl da makaraya sarardın bizi
Biz jilet artığı şarkılar dinleyip, ortaya karışık acılarla demlenirken
[italik]-Sizin aşk dediğiniz buysa ben almayım[/italik] der
[italik]-Bu meret neşeliyken içilir[/italik] deyip basardın gök gürültülü kahkahanı
Şimdiyse ağlamaktan kan çanağına çevirmişsin gözlerini
Tamam efkarlısın, tamam seviyorsun da
Ağlama be Abbas
Ağlama yaraya tuz basar gibi

Haklısın, bir ikimizin yüzü gülmedi bu kıcı kırık dünyada
Kuşları vurulmuş gökyüzü gibi yetim
Çiğlerinden yanmış orman gibi dımdızlağız

Olsun be Abbas
Cem Karaca abimiz bile“ Çınarlı kubbeli o mavi limanlara” ulaşamadı
“Resimdeki gözyaşı” gibi düştü toprağa
Bak bütün “Tamirci çırakları” yetim şimdi

Varsın Kabzımal Feyzullah sosyetik olsun
Cebi mangır dolsun
Hatırlıyorsun değil mi, bir bardak çay için nasıl yancıydı kahvede
Az mı otlakcılık yaptı bizim gariban işi nevaleden
Şimdi sıfır kilometre bir Mercedes yapıştırmış altına
Birde manita yapmış ki kendine
Silikon kalçalı
Silikon dudaklı
Silikon me...
Silikon vadisi gibiymiş aşüfte

-Abi snniinnn. evvvlık meevzuuu nolduuu?

Anlamadım Abbas...
Haaaa... Benim evlilik işini soruyorsun
Yazgısı kara olanın, sevdası ak mı olur Abbas
Uzatmalarda direktten döndü
Yani anlayacağın yine bekarım
Belki seneye...
Neysel sen boş verrr bu derin mevzuları
Biz içelim Abbas...
Abbassss...

-Zzzz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573449/mevzu-derin.html>

Düello

I

bilsen kaç kez izledim baş rolü bize verilmiş
o veda sahnesini
ve her izlediğimde
dudaklarıma nasıl batırdım dişlerimi

dün gibi hatırlıyorum
sondan bir önceydi
bıyıklarından buz sarkan bir Ankara akşamıydı
hüzün tenhasıydı şehir
in cin top oynuyordu ışıltılı caddelerde
her zaman cıvıl cıvıl olan o kafe
sus pus olmuş
en müdavim müşteriler bile erkenden gitmişti evine

II

kadrajda eskitme bir masa
masada birbirine t'uzak iki el
masada çığlık çığlığa iki suskunluk
masada içilmeyi unutulmuş iki soğuk çay
masada yarılanmış iki paket sigara
kadrajın dışında kalsa da
kopacak fırtınanın farkındaydı o yaşlı garson
leş gibi ayrılık kokusu vardı havada

aptalca bir iyi niyetti
bu fırtınayı bir yaz yağmuru sanmak
ve, her bir saniyesi ayrılığa kurulmuş bu buluşmadan
bir kavuşma ummak
iki sevgili değil
düelloda birbirinin açığını kollayan katiller gibiydik
ölüm kasmaya yeminli iki Smith Wesson'du bakışlarımız
küçücük bir gülücük yetecekti yeni baştan başlamaya
biz tebessümü bile kurşuna diziyorduk

III

sen kiraz çalığı dudaklarına müstehzi bir gülüş takınıp
bir çöl meleği gibi siyah sürme çekmiştin
b'ela gözlerine
bir zaman sırtıma kan vadileri açtığın tırnaklarına
kan kırmızı bir oje sürmüş
okşamayayım diye
saçının tel çit çekmiştin her bir teline
birlikte aldığımız yüzüğü bir çıkarıp, bir takarken o zarif parmaklarına
nasıl mağrur
nasıl ölümcül
ve nasıl şıktın bir katile göre...

bense aptal aşık
yan yana gelmesinler diye gölgeme bile barikat kuruyor
sen bakma diye mayın düşüyordum isli gözlerime
kadrajdaki o kanlı veda sahnesine
kendimce hafifletici sebepler arıyordum
lirik bir şiir ya da küçük bir gülüşle
yeniden başlamayı umuyordum
ki ben...
içinde sen olan en kötü rüyayı bile hayra yoruyordum

IV
anason kokulu şarkılar dökülürken müzik kutusundan
birden kül tablasında hırsla ezip sigaranı
depresyon topuzu bağladın saçlarını
doğum gününde aldığım kül rengi fuları bağlarken zarif boynuna
pür telaş kalktın masadan
ve...
öpülmeyi unutmuş dudaklarının paslı namlusundan
kızgın bir "hoşça kal" sapladın göğsüme

birden çatırdamaya başladı şehir
birden kırıldı zamanın gümüş kanatları
birden döküldü aynaların sırrı
kadavranın üstünde unutulmuş tabut gibi kalakaldım
sanki birileri odun attı cehenneme
ya da...
sen cehennemi bıraktın içime
gittin işte...
işini bitirmiş Azrail gibi sessizce

v
a benim huysuz leydim
a benim çingene klarnetim
bir şarjörü boşaltır gibi boşaltırken ömrüme hasreti
öyle ayrılık bürümüştü ki gözlerini
görmedin içimde kopan kıyameti
görmedin avucumda sınıksız tuttuğum mermileri

hiç bir zamanda bilmeyeceksin
o düelloya, benim boş bir silahla gittiğimi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1573895/duello.html>

On Yedi Yaş Sorunsalı

on yedi yaşındayım!
on yedi heyy...
on yedi diyorum size
deli akar kanım
avazım, falso verdirir mermiye

iyi belleyin beni, iyi dinleyin
on yedi sene eskittim şu öküzün boynuzundaki yalan dünyada
on yedi sene rüzgar ekip, fırtına biçtim
çifte su verilmiş kılıç gibi keskinim
korkutmaz beni ne şimşek şavkı, ne gök gürültüsü
bir bardak suda fırtınayım

on yedi yaşındayım!
dikiş tutmaz falçatayım
ister asın, ister vurun
peri padişahının kızındadır gözüm
vurulduğum işte o gamzesi güzele
bıçak çekerimde feleğe
yâr etmem onu kimselere

yaban çiçeği gibi yârim
yılıklı atlar gibi vahşi ve ürkek
gülünce, cemre düşürüyor içimin bozkırına
sarılınca, buz çiçeğinin toprağa sarıldığı gibi sarılıyor
öpünce, mor krizantemler gibi gövertiyor öptüğü yeri

İncil'e Zebur'a ve Kuran'a and olsun
sevdim onu
yolunu yolum, izini izim bildim
kendimden geçirimde, geçmem ondan
ondan başkasına tetik düşürmem

kıtlık vursa şu iki adımlık yer küreyi
şiiir satar yine bakarım ona
sofrada ekmeği, kuyuda suyu olurum
gökte yıldızlar üşüsün
ben onu nefesimle ısıtırım

on yedi yaşındayım
ya alırım koynuma onu
kardelen gibi kardan fişkırırım
ya da...
kendi fermanımı kendim okur
darağacında kuş gibi çırpınırım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1574435/on-yedi-yas-sorunsali.html>

Tabure

şimdi sen
yan yana gelmesinler diye
gölgene bile barikatlar kurup
okşamayayım diye
saçlarına tel çit çektin ya

ben bir yüz görümlüğü görebilmek için seni
cehennemlere sınarken kendimi
gelmeyim diye
rüyalarına bile mayın döşeyip
benli anıların üstüne taş duvarlar ördün ya

de hele...
sen kabullenmedikten sonra
hangi çöl kabullenir
bütün serinliği sende kalmış bu metruk vahayı
hangi dağ göğsüne basar
senden başkasına akmayan bu yetim çeşmeyi

sana gidemezse
kime gider yol yorgunu ayaklarım
sen böyle gölgeni bile köşe bucak saklayıp
dudaklarına akrep zehri sürersen
kimi öper sana mühürlü dudaklarım

ah dilsiz gecelerimin esmer klarneti
ben sana ait bütün suçları üstlenip
senin yatacağın her musallaya yatarken
hangi karakol sorguya çeker
hangi mahkeme kırar kalemimi

ben sevdanı yağlı urgan gibi boynuma asıp
çatılmış her darağacına gönüllü çıkarken
de hele...
hangi cellat tekmeler taburemi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575393/tabure.html>

Zil Zurna

şimdi biz türkümüzü hapsedip dilimize
geçip gittik ya aşkın sisli kıyısından
bir zaman ardına dek açtığımız kapıları kırk kilitle kilitleyip
sırta kadem bastık ya...
yangından ilk kurtaracağımız aşkı, kendi ellerimizle ateşe atıp
aşksızlığı erdirdik ya aynaların sırrına...

bırak böyle olalım, böyle kendi halimizde
aşk ellere zil, bize zül olsun
biz yanalım kendi cehennemimizde

bu Zülkarneyn'den kalma duvarları yıkılmadan
ayağıma dolanan bu paslı zincirler kırılmadan
gel deme bana
gelemem
gelirsem, bir daha geri dönemem

say ki geldim
say ki iki munis kedi gibi sokulup birbirimize
diz vurduk aşkın otağına
şiiirin, şarabın ve aşkın tadına vardık
ruhsuz ruhlar duymaz sanma
duyarlar fil kulaklarıyla

iki eski arkadaş gibi bir kafede oturup bir şeyler içsek
kalbimin gümbürtüsü, elimin ayağımın birbirine dolanışı
ele verir beni
garson kızlar şıp diye anlar
yaralı bir ırmak gibi hala sana aktığımı

ıssız bir sokakta ayaküstü konuşsak
elini tutuşum, kaburgalarını zorlayan sarılışım
ayran budalası gibi yüzüne bakışım
muhiber olur
tüm mahalleye ispiyonlar
seni hala deliler gibi sevdiğimi

bir çocuk parkında buluşsak
cıvılcıvılcı çocukların neşesine karışsak
zamane çocukları cin gibi
ne kadar gizlesem de dumanımı
bilirler içten içe hala sana yandığımı

leb demeden leblebi diyen nesil bunlar
bilirler sana hala zil zurna aşık olduğumu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1575699/zil-zurna.html>

Güzel Gitmek

içimden bir Eylül geçti
sokağımdan bile geçmeyecek bir eylül
içimden geçti

yankısız bir uçurumdum
yankı oldu çılgılıma
yağmur duası gibi yağdı içimin çölüne
okşadı hüznümün saçlarını
can suyu verir gibi beni büyüttü

ne ben kuyulara düşecek Yusuf'tum
ne o yollarıma bekleyecek Züleyha
günahı masumlaştıran dudaklarıyla
kırdı dudaklarımın mührünü
bir Phoenix gibi külümden diriltti

sonra, bir şey oldu
hissedilen ama görünmeyen bir şey
ölüm gibi ama ölmeyen bir şey
sanki ölü toprağı serildi üstümüze
yanlış anlaşılmiş bir yanlışta kurban oldu bütün doğrular
haram lokma gibi kursağımıza dizildi aşk

o gün... olmaz olası o gün...

bir gemi ambarında saklanan kaçak yolcu gibi tedirgindi
belliydi, gitmek için gelmişti
kılıcını teslim eden o mağrur komutanlar gibi
titreyen elleri ile açtı teninin düğmesini
gitmeden önce
teslim etmek istiyordu kalesini

bir bebeğın saçlarını okşar gibi tuttum ellerinden
"lütfen giyin" dedim usulca
-aşk bitince, sevişmek zülüm zaten diye mırıldandı
yüzünde kül rengi bir hüznle bırakırken evin anahtarlarını
-senden gitmek bile güzel" dedi
tam bir şeyler geveleyecektim
işaret parmağını getirip dudaklarımın üstüne
söze dair ne varsa mühürledi

içimden bir Eylül geçti
bütün yapraklarını döktü içime
g i t t i...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576111/guzel-gitmek.html>

Araf

göğün gümüş kadehinden
anason kokulu bir yağmur dökülüyor şehre
hafif yalpalayan
kafası güzel bir yağmur

ıslak caddelerde şık giyimli bir gölgeyim

hangi kaldırımdan yürüsem sensizlik sıcıyor üstüme
hangi saçağa sığınsam yokluğun giriyor koluma
üstelik üşüyorum...
senden kalan sıcaklığı çoktan tükettim
artık ağustosta buz kesiyorum

sürüden sürülmüş bir kılıç balığı gibi yalnızım

sen bilmezsin bendeki yalnızlığı
yalnızlık benim cehennemim
yalnızlık benim iğneli fiçim
yalnızlık benim arsız misafirim

her gece gelir usulca çalar kapımı
aşüfte bir yosma gibi girer koynuma
unut diye fısıldar kulağıma u n u t...

unutmam seni, u n u t a m a m

sahibinin mezarından gidemeyen köpekler gibi
gidemem senden
mevsimler bitse, yollar bitse, ben bitsem de
düğüm düğüm bağladığım aşkıyı
iplik iplik sökmem

ah yarım kalmış avazım
bir kez öldürsem bin kez diriltirim içimde seni
araf'ta kalmış bu sevdayı
canlı canlı gömemem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576642/araf.html>

K'öz

ölmeyi bayılmak mı zannettin sen
ölmek, her şivede ölmektir
yaldızlı kelimelerle süslesen de
gitmek, her alfabede gitmektir

işin kolay yanındır gitmek
o kolay olanı seçer
g i d e r...
sesinin sularından içirmeden
yüzünün çiçeklerini koklatmadan g i d e r

bu frengili şehrin kirli sokaklarında
deşilmiş yara gibi bırakır seni
zehriyle sevişen akrepler gibi acıyla sevişmeyi öğretir sana
alt tarafı bir aşk deyip unuturum sanma
u n u t a m a z s ı n

bir selamı kurşuna dizip bir merhabayı ateşe atsan
bir aşkın anılarını boğma rakı gibi boğamazsın
el bebek büyüttüğün sevdanı
hasta köpeğini t/uzak bir orman bırakır gibi bırakamazsın

adı üstünde ayrılık bu
ölümle aynı kefedede durur
gökkuşağının bütün renklerini ç/alıp
rengarenk boyasan ayrılığı
tuvalde katran karası bir iz kalır

onu anımsatan şarkıların kalemini kırıp
ona yazdığın şiirleri kadehlere gömsen
kadehin dibinde
ya bir anı, ya bir söz kalır

dumanı bitse
ateşi sönmez
kül içinde
nar-ı cehennem k'öz kalır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1576819/k-oz.html>

Deruni

bir Kerbela divanıydı
bir mahşer...
kavimler göçü gibi göçtüm yaşamın bereketli tarlalarından
dört nala üstüme gelirken dört duvar
hüznü şah damarıma gizleyip
bilseniz kaç Allahsız geceyi sabaha kavuşturdum

gün oldu kürek kürek ölü toprağı atıldı üstüme
kefensiz gömüldüm
gün oldu, hüznün münteher frekanslarında
cennet kapılarından kovuldum
gün oldu aldım başımı gittim
sır içinde sır, gölge içinde gölge oldum

yeni gördüm
bütün kalelerimde beyaz bayrak sallandığını
yalın yürek savaşırken
savaşmaya değecek, hiçbir şeyim kalmadığının
yeni farkına vardım

ve fırlatıp attım üstüme çökmüş yanılığ yorganını
sildim mahmur gözlerimdeki uyku izlerini
yedi uyuyanlar gibi uyandım kan uykulardan

meğer ben hep y a n ı l m ı ş ı m
bu puslu labirentte kiblemi şaşırılmışım

düştüğüm onca dipsiz uçurumun
meğer ben kazmışım çoğunu
yaşamak denilen bu provasız oyunda
birileri gemilerimi batırırken
meğer ben yakmışım çoğu limanımı

meğer bir kaşık suda patlamış benim fırtınalarım
umutlarım amortiden
hayallerim koftidenmiş
fondip yapılmış kadehleri abaküs boncuğu gibi masama dizip
boşuna kör kütük sarhoş olmuşum

ve sonunda anladım ki...
birilerinin bizi ittiği karanlık bir suymuş aşk
herkesin acısını içinde yaşadığı dikiş tutmaz bir yara
iskandillerin bile ölçemediği deruni bir sızıymış
ne kadar silerseniz silin
silinmezmiş bazı kadınlara yazılan şiirler
ya bir bakış, ya bir gülüş kalırmış

kesip atılmazmış da
yarasını, kendi yaranız saymışsanız

öpseler de geçmezmiş acısı
acısını bile sevmişseniz

Mazoşist

tarih şimdiyi karalarken kara kaplı defterine
beni ıslatan yağmurlar yağmıyor artık bu şehre
gitgide çölleşiyor içim
gitgide etim kemikten ayrılıyor

iyiden iyiye sıdkım sıyrıldı dünyadan
yazanın yüreğini içine koyduğu ama zarfını kimsenin açmadığı
sahipsiz mektuplar gibiyim
dönüp dolaşıp
iadeli taahhütlü olarak hüzne öykünüyorum

aforoz edilmiş müritler gibi mutsuzum
Rus ruleti oynar gibi hep kendime tetik düşürüyorum

ben böyle yılıya bıraktığım sevdamin yasını tutup
zehriyle sevişen akrepler gibi acımla sevişirken
kangren olmuş bir yarayı kızgın demirle dağlar gibi
ya da ateşin koynunda bir bıçağı buz gibi suyla sınar gibi
senden sonrasını sorma bana
bunu yaz bir kenara
senden sonrası olmadı, olmayacakta...

senden sonra...
yıllara meydan okuyan taş kaleler gibi taşlaştım
hep senin nöbetini tuttu nöbetçi kulelerim
hep sen dalgalandın surlarımda
hep senin yolunu gözledi gözlerim

yeni yeni hobiler buldum kendime
bazen, kelebek cesedi biriktirdim avuçlarımda
bazen de işinin ehli bir kundakçı gibi
bütün limanları ateşe verdim
senden başka sığınacak limanım yok bil diye

durup durup senden sonrasını sorma bana

senden sonra...
gelmediğin her gün kalbime bir çentik atıp
fondip yapılmış kadehleri saymayı
seni düşündükçe kafamı duvarlara vurmayı
kundakçısına aşık bir orman gibi
kana kesmiş yataklarda içten içe yanmayı sevdim

“s e v e m e z s i n ” deme...

dikiş tutmaz yaralarımı bile sevdim ben
sen açtın diye...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1577747/mazosist.html>

Anjio

Göğsüm bir otoyol doktor
Bazen ağır tonajlı bir kamyon sağdan sağdan
aheste çekiyor kürekleri
Bazen de kılıç gibi bir Ford Mustang soldan
Allah ne verdiyse, tam gaz gidiyor

Hani vardır ya göz alıcı nikelajı ile gelin gibi süzülen
Üstü açık
Koldan vites
En çokta firuze mavi olanı seviyorum

Yo... Sarhoş değilim
Nargile sevmem, sigarada içmiyorum
Daha önce enfarktüs geçirmediğim, Bypass olmadım da
Bu hayat stressiz olmuyor be doktor

Sözünü balla kestim doktor
Bu kıyırık telle mi geçeceksin damarlarımdan
Bu telin gözüyle mi göreceksin kalbimi

Doktor sen damarı, kılcalı boş ver de
Hazır gitmişken kalbime, ona selam söyle!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578025/anjio.html>

Biz

Oyuna dalıp, yağmura yakalanan
iki afacan çocuk...
Aynı saçığın kuruluşunda
iki yağmur kaçığıydık.

Saçlarımızda yağmur kokusu
Tenimiz ııslak aşk...
El ele koşarken o gizemli ütopyanın içinde
Nasıl y'akıştırdık aşka, nasıl güzeldik.

Onun kucığında bir bez bebek
Benim cebimde cam bilyeler rengarenk
Dudağımızda en d'eli kanlısından bir ıslıkla
intihar şelaleleri gibi dökülürken aşka...
Her acıya avaz, her namluya av olurduk.

Cümle gün'ahlardan arınıp
Rakı ile su gibi sevişirken
Arınırdık hayatın bütün kirinden
Ten tene sarılır şiirleşirdik.

Hayat vurgun yemiş balık
Biz suni teneffüs telaşındaydık
Kurşun işlemezdi göğsümüze
Bıçak kesmezdi etimizi
Öyle çatal yürek
Öyle g'özü karaydık.

Gök gürültüsüne diz çöktürürdü avazımız.

Biz...
Ateşle barutun öpüştüğü
O muhteşem patlamaydık.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578200/biz.html>

Müntehir

açık pencerenin rüzgarıyla havalanıyor perde
biraz önce yumrukladığım aynadan
sivri, keskin cam parçaları saçılmış her yere
kırık cam parçalarında yüzüm
yüzümde ağır yaralı bir hüzün
parmak uçlarımdan kan damlıyor yüzüme
siren sesleri duyuluyor
ve birileri kapıları yumrukluyor
odamdayım...

saatlerdir resmine bakıyorum
ne güzel gülümsemişsin
su katılmış rakı beyazlığında
usulca yüzünü okşamak istiyorum
kızıla dönse de yüzünün tuvali
gülüşün hala masmavi
sirenler kulağımda çıldıracak
ve birileri kapıyı kırdı kıracak
odamdayım...

her nehir denizle buluşmazmış meğer
unuturum deyince öyle unutulmaz
silerim demekle, bir kalemde silinmezmiş
aşk dedikleri...
ateşe sevdalı ateş böceği gibi
gözü kapalı ateşe pike yapmış
kapı kırılıyor
ve biri çok desibelli bir çığlık atıyor
oda boş...!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578387/muntehir.html>

Vurgun

heybesini omuzladı gitti fesleğen kokulu akşam
çapraz fişek eşkiya gibi geldi gece
karanlığın saltanatına teslim oldu şehir
birazdan kimileri kıran kırana dövülecek
kimileri kan ter içinde sevişecek
kimileri de ben gibi içten içe çürüyecek

birazdan nikotinli bir şiirin yamacında durup
bir sünger avcısı gibi seni çekerken ciğerlerime
ateş çemberinde bir akrep gibi kendimi zehirleyip
mutsuz su kuşları gibi gecenin sularını şıprıdatmadan yüzeceğim
çırpınsam
sen uçuşacaksın kanatlarımdan hep sen...

gecenin gergefine motif gibi işlenecek hüzün
hüznün lepiska saçlarında şiir
şiirin devrik kirpiğinde yine sen olacaksın hep sen...

b ö y l e m i o l a c a k t ı

kavuşmak için yalın yürek savaşırken
beyaz bayrak açıp
teslim mi olacaktık bu barbar ayrılığa
aşk bütün maviliği ile açmışken bize kollarını
ifrit görmüş gibi kaçacak mıydık aşktan

hiçbir randevuya geç kalmayan ben
iliğimden tut kemiğime dek geç mi kalacaktım sana
aşk için
uçurumlara köprü kurarken
böyle Zülkarneyn'den kalma duvarlar mı örecektim
aşkın o çiçekli yamaçlarına

ah Harran'da çatlayan toprağım
ah Munzur'da çağıldayan su gözem
onca düşmanın içinde
birde sen mi vuracaktın
ben sana deli divane vurulmuşken

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1578778/vurgun.html>

Can Kesigi

yine kış
yine kar boran
yine tipi

sen gölgeni gölgemden uzaklarda eskitirken
yarasını kızgın demirle dağlayan dağ köylüleri gibi
yüreğimi kangren şiirlerle dağlayıp
kaya kovuğuna hapsolmuş sular gibi
bu kışta mı çürüyeceğim içten içe

ağaç kovuğunda annesini bekleyen yavru sincaplar gibi
gözlerimi yollara serip
bu kışta mı nöbet bekler gibi bekleyeceğim seni

sen ve senli anılar bir çengi gibi kıvrılırken beynimin kılcallarında
beyaz bayrak açıp
bu kışta mı teslim olacağım yokluğuna
eylül sarısı hüznlerde
yaprak yaprak bu kışta mı ben döküleceğim

her kapım çalındığın da yıldırım hızıyla kapıya koşup
gelenin sen olmadığını görünce
kapıya
kapıyı çalana
kapıyı icat edene
galiz küfürler savurup
bu kışta mı yumruğumla duvarları kanatacağım

sen-sen diye çırpınırken kalbim
rüzgarda açık kalmış pencereler gibi
kendime çarpa çarpa
ve gelmediğin her günü hayra yora yora
bu kışta mı seni uzaktan uzağa seveceğim

yine kış...
yine buz gibi yalnızlıklar
yine hüznün krizleri

ahh yüzüne bakmaktan bile mutlu olduğum
bu kışta mı kanayacaksın içimde
can kesigi gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579154/can-kesigi.html>

Rica

Tanrım...
Halden anlayan Tanrım...
Yine ben geldim
Günahkarın
Hani her başı sıkıştığında kapına gelen
Yüzsüz tövbeğin

Yine sana döküyorum içimi
Duyuyor musun
Yoksa aşkla hep bodoslama çarpışmama
Sende kulların gibi gülüyor musun

Sahi neden hep böyle oluyor Tanrım
Cam kapılara çarpan o şaşkın insanlar gibi
Neden ben aşkla hep kafa kafaya çarpışıyorum
Aşk mı çok şeffaf
Yoksa ben mi göremiyorum

Bana mukayyet ol Tanrım
Ne olur beni kolla
Bir bismillah gibi güç ver
Bir elif gibi dik durmamı sağla

Ben ona baktığımda Tanrım, ben ona alıcı gözle baktığımda
Aşktan gözüm kararıyor
Yanıma yöremi şaşıyorum
Pusulam kırılıyor, haritam yırtılıyor
Kum fırtınasına yakalanmış bedevi gibi
Kiblemi bulamıyorum

Yalanım varsa ekmek, Mushaf çarpsın
Ne zaman ondan gitmek istesem
Elim varmıyor, gücüm yetmiyor bu aşkın kalemini kırmaya
Kafesin kapısı açıkken bile kaçmayan kuşlar gibi
Ondan bir adım öteye gidemiyorum

Senden rica ediyorum Tanrım
İsa gibi çarmıha gerilmeden
Yusuf gibi kuyuya itilmeden
Kır kalbimdeki bu prangayı
Çıkar boynumdaki bu ateşten hamaylıyı

Haşa, tehdit olarak algılama da Tanrım
Paslı çivi gibi sökmezsen onu kalbimden
Sabıkalı bir ceset gibi gömmezsen içimin metruk mezarlığına
Açılacak Pandoranın kutusu
İsrafil üfleyecek sura
Nuh'suz bir tufan başlayacak

Kır Tanrım...
Her baktığım yerde onu gösteren bu puslu aynayı kır

Yoksa...
Ebabiller üstüme taş yağdıracak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579310/rica.html>

Susku

ah Zelal
herkese şakiyan dilin
hep bana mı lal

...

susma Zelal
şu pencerede yalvaran rüzgarın hatırına susma
sen susunca...
mühürleniyor söze dair ne varsa
bir Kербela divanında Hasan gibi vuruluyor
Hüseyn gibi kanıyorum

hangi çölün merhametine sığınsam
tekmil kum fırtınası şaha kalkıyor
bir talan mevsiminde cevapsız kalıyor bütün soru işaretleri
hiçbir sorunun cevabını bulamıyorum

konuş Zelal, eşkiyanın Keje'sine inat konuş
baktığım her yüzde yüzünü görüp
dinlediğim her şarkıda sesini duyarken
şarkılar kirlenmeden
şiiirler kötü yola düşmeden
söylencem bitmeden konuş...

içimin çölüne yağmur gibi yağsın sesin
sesin can suyum olsun
sesin taşlasın içimdeki şeytanı
sesin sessizliğin azı dişini söksün

susma Zelal
su kattığın rakının hatırına, tuz bastığın yaranın hatırına
ölü toprağı serdiğin sevdamin hatırına susma...
sen susunca...
şakiler kesiyor yolumu
kırk dağdan, kırk kavim yalın kılıç üstüme yürüyor
her biri Allahsız... her biri kitapsız...

konuş Zelal
kelimeler sırra kadem basmadan
sesinle içime sız...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579501/susku.html>

Anka

ölü denizin vasiyeti
Likya sularının son isteği miydik biz
yoksa...
bu kösnül günaha uydurduğum
bir bahane miydi deniz

köpüklü dalgalar okşarken esmerliğini
tuzlu su damlacıkları teninin vadilerinde kristalleşir
yasak bir meyveye dönüşürdü
iki dirhem bir çekirdek güzelliğin
b'ela gözlerin cümle yasağın kapısı aralar
içine güneş damlatırdı şehvetin

sana giden bütün trafik ışıkları kırmızı iken ve
hiçbir saat bize kurulu değilken
o r a d a...
Telmessos'damı başladı sana bu gönüllü tutsaklığım
bütün saatleri aşka kurup
orada mı seni böyle umarsızca sevdim
cennetten kovulmak pahasına
orada mı aşık oldum sana

ya da sen
tılsımlı bir şelale gibi orada mı döküldün
içimin kuraklığına
aşkı nadasa bıraktığım göğsümde anadan üryan çiçek açtırıp
orada mı bir çocuk bahçesine döndürdün içimi
işinin ehli bir ressam gibi orada mı sen renge boyadın
içimin tuvalini

şimdi
sana bir adım yakın bir ömür kadar uzakta
adını dudaklarıma sus'la mühürleyip
tedavülden kalkmış bir rüzgar gibi sustuğuma sakın aldanma
ben o gün bu gündür
el bebek gül bebek seni büyütüyorum içimde
içimin dehlizlerine senin adını fısıldıyor
yer altı nehirleri gibi hep sana akıyorum gizli gizli...

senin ruhun duymasa bile
ben her gece sana ölüp
her sabah sana diriliyorum
külünden doğan Anka gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1579795/anka.html>

Pusu

olmaz deme
olur Abbas

bu iki yüzlü yaşamın avlusunda
senin de bileğin bükülür
fırtınada devrilen ağaçlar gibi
dal budak sende yerlere serilirsin
alaturka bir meyhanede parçalanan porselen tabaklar gibi
çatır çatır
sende kırılırsın

ölümden iki okka ağır gelince ayrılık
o çıkmaz sokaklarda sende kaybolur
unutturmaktan çok uyuşturmaya meyilli antidepresanları
sende yutarsın

en mutlu anında kallavi acılar etrafını sarınca
ali kıran baş kesen bir eşkiya gibi
tüfek çatinca kalbine mutsuzluk
değil erkek olmak yedi başlı ejderha olsan
sende ağlarsın

işinin ehli bir hattat tırnağıyla kazır göğsüne aşkı
sen aptal aşık zehirden şifa uman simyacı gibi
mutluluk umarsın aşktan
gel gör ki...
alınmayan bir selam gibi karşılıksız kalır sevdan
aynalara acımadı ki taklidi yapsan da
bir kaşık suda sende vurursun dibe

güvendiğin dağlar bir bir yıkılınca
içmem deme Abbas
sende gömülürsün bardağın boş tarafına
her kadehi duvarlara çarpa çarpa
sende içersin

bile bile, göre göre düştüğün bir pusudur aşk

düşmem deme Abbas
sende düşersin...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580171/pusu.html>

Saklı Cennet

[italik]
“Çölün haritası olmaz... Okyanusa kavuşmak için
su alın yanınıza, sadece su...”
[/italik]
...

çöldü...
Allah’a yakın, suya uzak bir çöl
şarabın ve şehvetin kösnül vahası
çöldü işte...
zil ve tülün dansı

hangi zaman diliminden ışınlanmışık
kum ve güneşin kadim diyarına
hangi efsunlu tesadüftü
bizi o sarı, sıcak sonsuzlukta buluşturan
misvak ağaçlarının baş döndüren kokusu
tek hörgüçlü develerin boynunda arabesk bir ritimde şingirdayan
o çan sesleri
hangi arkaik çağın masalıydı

tozlu bir yorgunluğa teslim olunca o mistik kervan
bedevi çadırlarında oynak şarkılar susup
yıldızlar gökyüzüne anadan üryan uzanınca
tül ve zilin uykusu gelince
çölün ruhu duymadan
gecenin pelerinine bürünür
hal hal şıkırtısı ve kına kokusu ile gelirdin

gelirdin ve esmer bir güneş gibi doğardın kıl çadırıma
atlas libasın iç gıcıklayan hışırtısı inmeden topuklarına
kum saatini ters çevirir
ince parmaklarınla söndürürdün kandillerin alevini
Şattülarap’da Fırat’a sarılan Dicle gibi sarılır
Muson olur, yağardın dudaklarımın çoraklığına

o sürme gözlü gecenin zulasında
safran çiçeği kokan tütsülü kokular içinde
gömü bulmuş acemi hırsızlar gibi döke saça içerdik aşkı
ay ışığı kıskanırdı fısıltımızı
ve Allah...
affederdi bütün günahlarımızı

gün ışıırken giderdin
kıldan ince kılıçtan keskin bir hasret serip aramıza
giderdin acının kundağına
kafesin kapısı açık olsa da kaçmayan kuşlar gibi beklerdim seni
yediveren bir umudun yamacında karalar giyer
yas tutar gibi beklerdim

Kaf dağına gitmek kadar uzak
Anka kuşunu tutabilmek kadar imkansız olsan da bana
seni bana getirsinler diye adaklar adardım Sfenkslere
İncil'e, Zebur'a, Tevrat'a ve Kuran'a and olsun
bir gıdım aşk için
el açmazdım ne yağmura, ne nehre

kırk tas suda kırklandım da
bitmezdi sana günahkarlığım
saklı cennetim

gönüllü yandığım cehennemimdin
bir adım uzaklaşsam, bir ömür yaklaşırdım sana
b/ela gözlerinden gidemediğimdin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580528/sakli-cennet.html>

Lal

Boşuna bu şaşalı şölen
Her detayı düşünölmüş bu buluşma
Bu çaba
Bu emek boşuna

Ben değilim beklediğiniz o ekabir misafir
Ben değilim sürâ üfleyecek İsrail

Susma hakkını kullanan kırgın bir rüzgarım ben
Hadi es diye kimse üstüme gelmesin
Atlarım yorgun, ben bıkkın
Çırpınmıyor artık içimde ki fırtına kuşu
Kimse benden fırtına beklemesin

Yeni avuttum içimdeki dikiş tutmaz yarayı
Öyle paldır küldür girmeyin sınırlarımdan içeri
Gürültüde yapmayın sessiz olun
Yeni uyuttum göğsümde uluyan vampir yarasayı
Dağına küskün bir rüzgar gibi kendi içime esiyor
Tıkanmış bir baca gibi kendi içime tütüyorum

Ateşe tövbeli bir yangın yeriyim
İçim dışım is içinde
Ateş saçan saçlarınızı savura savura
Yakmayın içimin kuru otlarını
Yakmayın
Dumanlı başıma
Birde siz tütün sarmayın

Bilseniz ne sevdalar eskittim
Bilseniz ne aşklardan sağ çıktım
Sağırlaşmış kulaklarıma avaz avaz bağırmayın aşkı
Bağırmanın
Gök gürültüsü gibi gürleseniz de sizi duyamam

Sormayın işte aşkı bana
Sormayın
Bir mezara su döker gibi sus dökölür dilime
Lal olur konuşamam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580669/lal.html>

Şaşırımam Kiblemi

emin misin
topladın mı kendinden arta kalan ne varsa
gülüşünü, öpüşünü
çocuklar gibi küşüşünü
aldın mı beynimin kılcallarından

iyi bak içime
senden ne bir iz, ne bir işaret kalmasın
ateşin koynunda bir bıçağı taze bir yaraya basar gibi
bas göğsüme yokluğunu
felç olmuş bu aşk
bir daha ayağa kalkmasın

hadi çek tetiği
bir gidişin hakkını vere vere
ezmeyi ezberlediğin kalbimi eze eze git
bana yükle bu aşkın bütün vebalini
bir deli rüzgar gibi ese ese git

gittin diye geçmem sevdamdan
puşt bir mermi gibi şarjörüne ihanet etmem

bir mızrak gibi dik ve erkekçe
çekerim acımı
kum fırtınasına yakalanmış bedevi gibi
şaşırımam kiblemi
en kallavi fırtınada bile uğramam başka bir limana
hep sen yönüne kırarım dümenimi

en fazla...
tutup rakının beyaz ellerinden
ya duvarları kanatırım yumruğumla
ya da duvarlara senin adını yazarım
kendi kanımla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1580822/sasirmam-kiblemi.html>

Gecenin Kösnül Tuvali

gecelerden bir gece
belki Akdeniz, belki ege...

rüzgar uyumuş
gece yorulmuş
pijamalarını giyip yatmaya gitmişti
kız peşinde koşmaktan yorgun ev kedileri
kafası güzel kafama cila niyetine birkaç Miller almış
kumsalda tek tabanca ziftleniyordum

biraz ilerde
geceye kurşun atar gibi kıvılcımlar saçan ateşin etrafında
birileri gürültülü bir şekilde gülüyor
birileri ufak ufak içiyor
birileri ateşe tapan Afrika yerlileri gibi dans ediyor
birileri ayaküstü sevişiyordu

birden onu gördüm...
gecenin esmerliğine ışınlanmış bir masal prensesi gibiydi
yüzü yağmur yüklü bulut
yüzü karlı bir dağ köyüydü
yüzü sadece kuşların bildiği bir göç yolu
yüzü ayın on dördüydü

hipnotize olmuş gibi ona bakıyordum
amforada yıllanmış şarap gibi baş döndürüyordu güzelliği
bazen, göz göze geliyorduk
elimiz ayağımız birbirine dolanıyor
bakışlarımızı nereye saklayacağımızı şaşırıyorduk
bazen de, gözlerimizi hiç kaçırmadan birbirimize bakıyor
sanki birbirimizi düelloya davet ediyorduk

büfeden aldığım Millerin birini uzattım
-bu gece içmeden bitmez
bir gülümsedi
sanki yedi göllerin yedi rengi sürüldü gecenin tuvaline
Milleri aldı ve
-şerefe...
bende kaldırdım kutuyu
-şerefe...
içerken fark ettim boynunda sallanan Süryani kolyeyi
ve kolunda ışıldayan jilet izlerini

uzaklarda bir yerlerde "Jilet Yiyen Kız" diyordu Ahmet Kaya
biz komşunun bahçesinden erik çalmış çocuklar gibi hınca hınç susuyorduk
tek kelime ezberlemiş muhabbet kuşları gibi sadece şerefe diyorduk
-ş e r e f e...
ne kadar sustuk bilmiyorum
belki susmaktan yorulduk, belki alkolün etkisi
ilk o konuştu
-kıdemli yalnızlardansın galiba
-bu en kalabalık halim
tekrar gülümsedi
tekrar renklendi gecenin kösnül tuvali

bir yaranın kabuğunu okşar gibi konuşuyorduk
kolundaki jilet izlerine bakarak

-kestiğine değdi mi bari
-değmedi, bu yüzden artık kesmiyor sadece susuyorum
-susunca geçiyor mu peki
-geçmiyor
-ha kesmişsin, ha susmuşsun iki türlüde kanıyor kalbin

şiiir gibi konuşuyor, şiiir gibi gülüyor, şiiir gibi içiyordu
sakın yaramazlık yapmayın der gibi üstümüzde pike yaparken yıldızlar
ateşe sevdalı pervaneler gibi ateşe uçuyor
ıssız bir dağda birbirine sokulan iki yıllık atı gibi birbirimize sokuluyorduk
çöl meyvelerine benzeyen dudakları cennete davet ederken beni
baş döndüren kokusunu duyuyordum

son bir nefes çektiği sigaranın dumanını
bütün şehveti ile üfledi yüzüme
-aşktan öte köy yok adamım dedi filozof bir edayla
karışırken nefesimiz birbirine
bir kandilin alevini parmaklarıyla söndürür gibi
usulca durdurdu zamanı dudaklarıyla

tanığımdır o eflatun gece
bir şey oldu, henüz adı konmamış bir şey
güneyde kuzey ışıkları olur mu bilmiyorum ama sanki gece aydınlandı
ateş canlandı
rakıyla su buluştu
belki bir yerlerde yedi uyuyanlar uyandı uykusundan
belki ateşle barut öpüştü

birbirine sarılmış iki kırmızı gül gibi ayrılırken dudaklarımız
havada çarpışan iki kurşun gibi birbiri ile çarpıştı gözlerimiz

bütün çıplaklığı ile ilk orada gördüm gözlerini
gözleri. silah sesine çırpınan bir serçe telaşı
gözleri. ağır yaralı bir sezen aksu şarkısı
gözleri, çıkmaz bir sokak
gözleri, bir baş dönmesi uçurumun kenarında
gözleri, birazda uymak şeytana
gözlerine bir daha baktım

avuçlarımda bir yasak elma...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581247/gecenin-kosnul-tuvali.html>

Yanlış Hedefi Vurmuş İki Kurşun

Kıyıya vurmuş balıklar gibi can çekişiyor tebessümlerimiz
Avazını içine hapsetmiş gök gürültüsü gibi mutsuz
Islığı yitirmiş bir rüzgar gibi kırgınız

İçimizden katar katar hüznün kervanları geçiyor
Herkes, her şeye, kendimize bile dargınız

İçimiz kan ağlarken, yüzümüze taktığımız
O toz pembe maskelerden bihaber insanlar
Son kullanma tarihi çoktan geçmiş acılarımızı bilmiyorlar

Bize ezberletilen senaryoyu harfiyen uygulayıp
Polyanna'yı kışkıandıran yeteneğimizle rolümüzü kusursuz oynarken
Yüzümüzden düşen bin parça hissizliği görmüyor
İçimizde yankılanan o sessiz çığı d u y m u y o r l a r

Aşka dair her cümle, neden yarım kalıyor dudaklarımızda
Anlatsak bile, anlamıyorlar

Yanlış hedefi vurmuş iki kurşunuz biz
Kendimizden başka kimse saramaz yaramızı
Sarsa bile kimse bilemez acımızı
Her saklambacın ilk sobeleneni, her süreğin en kıdemli avıyız

Hayat denen arsız çengi boyama telaşına düşse de
Okşanmaya hasret saçlarımızı
Sil yüzünün gergefindeki o gamzeli hüznü
Kır kalbini saran paslı zinciri
Yeşile biraz daha yeşil, maviye biraz daha mavi sür

Gül hadi
Gülünce, acımadı s a n ı y o r l a r

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1581670/yanlis-hedefi-vurmus-iki-kursun.html>

Abandone

etme hayat, e t m e
çapraz fişek eşkiya gibi kesme yolumu
ateşin koynunda uyuyan bir bıçağı suyla sınar gibi
beni ölümlle sınıyıp
puslu labirentlerde benim sabrımı deneme

sen Zülkarneyn'den kalma bir duvar gibi karşıma dikilip
bir değil kırk yerinden kırdıkça umutlarımı
sanki birileri bunu bekler gibi ha bire ölü toprağı seriyor üstüme
boş ver aldırma desem de
hücrelerime kök salıyor mutsuzluk
gri bir sis çöküyor gözlerimin mavisine

sanki kendine sıkılmış mermiyim
göğsümde kırk yerinden yağmalanmış kalbim
heybemde kırk yamalı şiirlerim
şu öküzün boynuzunda ki dünyada başka dikili ağacım yok
nakavttı kabullenmiş abandoneyim

aldanma hayat
aldanma gök gürültülü kahkahalarım
bilsen ne yenilgiler saklıyorum o rengarenk gülüşlerin arkasında
öfkeli bir rüzgar gibi kapıları çarpa çarpa esmek isterken
avazımı içime hapsedip
bilsen ne çok ben bırakıyorum o kapıların eşliğinde

bazen bir Kızıldeniz yarılıyor önümde
ardına dek açılıyor kırk kilitli kapılar
tamam diyorum mutluluk sırası bana geldi
tam kıvrılacakken mutluluğun kollarına
koştur koştur kara haber getiriyor postacılar
boğma rakı gibi boğuluyorum

u s a n d ı m
acılarıma kurşun dökmekten de u s a n d ı m
aşk denen o serseri buluta umarsızca ılık çalıp
dumanlı başıma tütün üstüne tütün sarmaktan
kendi ipini kendi kesmiş tespah gibi dağılıp
denizden ayrı düşmüş balık gibi çırpınmaktan
u s a n d ı m

eyvallahım yok artık sana hayat
y o k...
hınca hınç umarsızım
bir bebek minik elleri ile nasıl iterse salça sürülmüş memeyi
bende kendimden uzağı itiyorum aşkı ve aşkım'sı şeyleri
eskisi gibi sendende bir medet ummuyorum

kurşun gibi ağırlaştı var olmanın dayanılmaz hafifliği
ben artık t a ş ı y a m ı y o r u m...

Sensiz Ankara

nabzını ölçecek olsan
bir sabah birde gece atar bu şehrin nabzı
öğle, ikindi ve akşamın fişi çekilir
sabahları ve geceleri akar şehrin ana arterleri

gece olunca, firavunun gölgesinde uyuyanlar çıkar sokağa
kan içip kan tükürenler tutar köşe başlarını
hepsinde bir çalım bir caka
sorsan ya küçük çaplı bir hırsız, ya bir baronun köpeğidir
ya da büyük bir ihtimalle el altından kadın satıyordur
otur dersin, oturamaz
belindeki altıpatlar kıcına batıyordur

bu şehir yorgun erkeklerin, mutsuz kadınların
yeşili savunurken, maviye tecavüz edenlerin
cenneti vadedip cehennemi yaşatanların şehri
bu şehir köhne barlarda köçeklerin oynadığı
sokaklarında aç köpeklerin dolaştığı
kadınların erkekleştiği
erkeklerin kadınlaştığı
menfaat kokan ağızların birbirine sırnaştığı şehir kimlik değiştirip

u s a n d ı m
bu denize çıkmayan sokaklardan
bu gülümsemeyi unutmuş insanlardan u s a n d ı m
işe yetişme telaşında ki işçilerinden
işten dönen uykulu bekçilerinden
konsomatrislerinden
taksicilerinden
sosyetik cahillerinden
iyiden iyiye sıdkım sıyrıldı

bazen dişine kan değiyor öfkemin
bir şarjör mermiyi havaya boşaltır gibi bu şehre
bir güzel sövüp sayıp
gitmek istiyorum artık bu şehirden
yüzsüz yüzüne tükürüp
yazıklar olsun sana demek istiyorum
gemileri yakmakta neymiş...
ben limanları ateşe vermek istiyorum

kısaca ne benden köy olur artık
ne bu şehirden kasaba
kasaba dedim de aklıma geldi
bilirsin çok severim turkuaz bir denizle kucaklaşmış
balkonlarından begonviller fişkırın o sahil kasabalarını
özellikle Antiphellos'u
ki sen yanımda olsan
denizi olmayan bir dağ köyüne kırk takla atarım

oysa yoksun
ve ben her gece siyah çelenkler bırakıyorum
bu şehrin anıtsal giriş kapılarına
köprülere illegal bir pankart gibi senin adını asıp
parmaklarım kanaya kanaya senli şiirler yazıyorum
bu resmi binaların gri duvarlarına

demem o ki
meydanlarına havuz yapıp, parklarına suni göl inşa edip

bu Şehre boşuna harcamasınlar para
deniz değil okyanus bile getirselor
sensiz hep öl Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1582460/sensiz-ankara.html>

Tutunamayanlar

[italik]-Abe yakışıklı, kolundaki pirense bir çiçek almaz mısın
[/italik]

Bir demet Kokina'yı satabilmek için
Kırk takla atmış
Birbirine kenetli ellerimize fal bakayım diye
Nasıl ısrar etmişti

Ya o çingene kızın duası kabul olmuş
Ya da, aşk kısa bir süreliğine bizi seçmişti

Ben k'ırkına merdiven dayamış bir çınar
O dalları çiçeklenmiş kiraz ağ'acı
Uçmayı deneyen acemi kuşlar gibi nasıl bırakmıştık kendimizi
Aşkın dipsiz uçurumlarına
Vurgun yemekten korkmayan bıçkın süngerciler gibi nasıl okşamıştık
Aşkın lepiska saçlarını

Hayra yorulmasa da içinde biz geçen rüyalar
Bütün rüyaları tozpembeye boyayıp
Ateşe sevdalı ateş böcekleri gibi nasıl aşka pike yapmıştık
Yedi dağın zirvesinde el açıp Allah'a
Nasıl boynumuz kıldan ince demiştik aşka

Oysa, geliyordu gelmekte olan
Büyüdükçe büyüyordu acının ayak numarası
Su donuyor
Ateş sönüyor
Ayağı kırık atlar gibi tökezliyordu sevdamız
Herkes aşkını bağırırken ulu orta
Biz kınına hapsolmuş kılıçlar gibi paslanıyorduk

Bir öfkenin yamacında haritasını kaybettik mutluluğun
A, dedik ayrılık oldu
B, dedik bitti sevdamız
Düştüğümüz o yankısız uçurumda
Bize uzatılan bir merdivendi aşk
T u t u n a m a d ı k

Yalan oldu çingene kızın falı
K a v u ş a m a d ı k

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583032/tutunamayanlar.html>

Küs

Sen bana bir küserdin...
Küsmesen iyi olurdu ama küserdin işte
Allah seni inandırısın
Yar çekimini yitirirdi dünya denen bu sürgün ülke
Ay güneşe
Gündüz geceye küserdi

Çatılınca kaşların
Dururdu zamanın tik takları
Akrep yelkovanın arası açılır
Aşka olan inancını kaybederdi şiirler
Özne imgeye, satır heceye küserdi

Yalanım varsa ekmek, Mushaf çarpsın
Cenaze evine benzerdi Ankara denen bu şehir
Çarşı pazar anında siyah giyinirdi
Kim öldü diye sorardım
Kimse beni duymaz, kimse bana cevap vermezdi

Sen ne zaman bana küssen...
Bu şehirde nefes alan herkes bana düşman olurdu
Kırk yıllık eşim dostum bile bana küserdi
Buz mavi gözlü Husky köpeğim durduk yere bana hırlar
Sırnaşık munis kedim bana trip atar
Balkonumdaki güvercinler taşı tarağı toplar
Başka bir balkona göç ederdi

Sen bir küserdin...
Ben dile sakız, rakıya meze olurum
Ağustos da çığ düşerdi üstüme
Gövdesinden kırılmış o mağrur ağaçlar gibi
Dal budak devrilirdim

Bu senin kıyametin diye
Sûr'u tutuştururdu elime İsrail
Ü f l e r d i m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583231/kus.html>

D'elikanlı Rücu

geceyi vurdum
ellerim kan
yıldızlar ağır yaralı
samanyolu feryat figan

uyandı içimdeki miskin cellat
şizofreni seanslarında sorguladığım binlerce soru işareti
kışkırttı içimdeki cinneti
kafamı duvarlara vura vura
çıkardım beynimin duldasından aşkı

fondip yapılmış kadehlerin umarsızlığında
süt kuzusu bir bebek
minik elleri ile nasıl iterse salça sürülmüş memeyi
kendimden uzağa ittim aşkı ve aşkımsı şeyleri

gelinlikle çıktığı eve kefenle dönen
berdel kızları gibi
döndüm kendime
döndüm dönmez olası cehennemime
döndüm puşt zulası yalnızlığıma

sakın, sadakatsizlik sanma bu eylemi
ölümcül bir vazgeçiş
d'eli kanlı bir rücu bu
kabul olmayacak bir duaya amin deyip
zevale öykünmekten v a z g e ç t i m

hani Sezen diyor ya "aşk için ölmeli aşk o zaman aşk"
öldüm öleceğim kadar
aşk için...
ölüp ölüp
dirilmekten v a z g e ç t i m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583373/d-elikanli-rucu.html>

Sus Vakti

Kuru bir özürle geçmez benim acım
Elden gelen gülleye değil, sizden gelen güleydi hıncım

...

Siz kıyamadıklarım, üstüne titrediklerim
Kaşı kararmasın diye ömrümü kararttıklarım
En çok siz üzdünüz beni
Kanlı sunaklarda
En çok siz deştiniz yüreğimi

Ben gece üstünüzü örttüm
Siz Brutus'ten kalma hançerlerinizle
Dikiş tutmaz yaralar açtınız ömrüme
Ben size yüreğimi açtım
Siz yıkılmaz sandığım her şeyi bir fiskeyle yıkıp
Beni hüznün yedi kat dibine gömdünüz

Hiçbir silah namlusuna sürmezdi beni
Siz Prometheus'un ciğerini didikleyen kuzgunlar gibi üşüşüp üstüme
Acının darağacına sürdünüz

Yoksa, her kapımı çaldığınızda
İfrit görmüş gibi böyle korkar mıydım sizlerden
Canımdan can vermek isterken
Selamı sabahı kesip
Bir vebalidan kaçır gibi kaçır mıydım

Bütün vahaları neden kurudu bu çölün
Neden kırk kilitle kilitledim kalbimi
Neden içten sürgüledim bütün kapılarımı
Neden tel çit döşedim aşkın patikalarına
Onu bile anlamadınız ya...

Bana da susmak düşüyor artık
Avazını içine hapsetmiş bir gök gürültüsü gibi susmak
Yetim bir inzivanın cam kenarında
Camların buğusuna derin bir "ahh" yazıp
Kitabın başında ölmüş bir roman kahramanı gibi susmak
Vakit sus vakti...

Yalnızlığın tozlu kollarında
İçten içe, yas vakti...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1583799/sus-vakti.html>

Salı Sendromu

İstemediği savaşa gönülsüz giden askerler gibi
Bu sabah yine gönülsüz uyandım uykudan
Değil işe gitmek
Yataktan çıkmayı bile istemedi canım

Perdenin arasından sızan güneş, ellerin gibi okşarken yüzümü
Kallavi bir of ulan of çekip
Yine yastığa yorgana sarıldım

Daha Afyonum patlamadan
Duvardan sökülen paslı bir çivi gibi çıktım yataktan
Uyku sersemiyim
Namludan gönülsüz çıkmış bir mermi gibiyim
Günlerden galiba Salı

Sofrayı hayalinle donatıp
Masada iki bardak çayla yine bir başıma kahvaltı yaptım
Yine Rakı içer gibi içtim tavşan kanı çayımı
Yine ağızımda paslı bir teneke tadı

Yok... Yok... Bu böyle olmaz
Bu Salı bozacağım bu düzeni

Bu Salı Salı sallanacak
Zaman duracak
Bayrak açıp teslim olmayacağım artık yokluğuna
Sensizlik denen o ateşten gömleği
Bu Salı giymeyeceğim

Bu Salı biz konuşulacağız bu şehrin bütün sokaklarında

İşte yazıyorum gök kubbe şahit olsun
Teninin ıssız koyaklarında ya döke saça yağmalayacağım aşkı
Ya da...
Şehrin bütün billboardlarına kendi kanımla senin adını yazıp
Dünya denen bu sürgün ülkeden
Bu Salı sessizce göç edeceğim

Çarşamba sabahı
Gazeteler de o kanlı resmimi görünce
Şu cümle dökülecek o köfte dudaklarından

-Ayy ne kadar şiirsel...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1584446/sali-sendromu.html>

Yumruğunu Masaya Vurur Gibi

Çok dere geçti içimden
Çok yaz yağmuru yağdı üstüme
Sen deli bir ırmak ol
Yık bendimi
Kostak bir rüzgar gibi es
İndir camımı çerçevemi

Konargöçer Yörükler gibi konma yamacıma
Seveceksen
Dişi bir aslan gibi kükresin sevdan
Ateşe pike yapan kamikaze pervaneler gibi delice sev
İllegal bir pankart gibi aç yüreğini
Zemheriye direnen kardelenler gibi yiğitçe sev

Öyle çok sev ki gün doğsun içimin duldasına
Aşksızlığım delirsin
Hasedinden çatır çatır çatlasın bu şehir
Bu karanlık sokaklar komaya girsin

Aşkla kanlı bıçaklıyım
Üstelik karabasan gibi çöktü üstüme hayat
Korkuyorum
Arındır beni korkularımdan
Kana kesmiş yataklarda uykularındayım
Uyandır beni kan uykulardan

Beni ürkekçe sevmeye kadın
Dobra dobra
Yumruğunu masaya vurur gibi
Tek tabanca bir ordunun üstüne yürür gibi sev

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585044/yumrugunu-masaya-vurur-gibi.html>

Kalibresiz Bir Veda

Bu sene kar yağmadı
Kar'a susamış ağaçlara
Kartopu oynayamadı kuşlar
Kaşkolünü bile takmadan
Koşar adım gitti kış

Kızak bile kayamadı
Parmaklarını hohlayıp ısıtan çocuklar

Şehir, o bildiğin şehir...
Yorgun erkeklerin, mutsuz kadınların
Babasız büyüyüp, annesiz uyuyan çocukların
Kafeste doğup, kafeste ölen kuşların
Geceden satın alınıp sabaha unutulmuş aşkların şehri

Ölmeyi ezberlemekten yaşamayı unutmuş hayatların
Kaçakların, köçeklerin
Yalnızlıktan soğumuş döşeklerin
Meydanlarda yeşili savunurken
Kuytularında maviye tecavüz edenlerin şehri

Aldanma bu şehrin ceketini iliklenmiş tavrına
Bu caddelerin neon ışıklarına
Bu karanlık sokakların vesikalık resim gibi gülümseyen yüzüne
A l d a n m a...
Tilki uykusunda uyuyor bu şehir
Gözü yolda, kulağı kırışte

Bu şehir aşka aç
Bu şehir aşka teşne

Bir şarkı lazım bu şehre
Senli bir şarkı
Kardelenler gibi korkusuz
Kaya sarmaşıkları gibi sarıp sarmalayan
Bir şarkı seni bana bağışlayan

Ya da bir veda
Kalibre siz bir veda
İşini yarım bırakmayan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585310/kalibresiz-bir-veda.html>

Şarampol

Kalubeladan beri bu böyledir
Çığırkına avuç avuç mutluluk dağıtılır
Duyulmaz bizim kallavi sessizliğimiz
Sabrımız cehennemle sınıdır da
Sorulmaz hal-i pürmelalimiz

İşte bu yüzden biz, İşte bu yüzden...
Kahrımıza rakı döke döke, acımıza tütün basa basa
Ah hayat yazarız camların buğusuna ah hayat...
Bu yüzden her çarmıha İsa
Her kuyuya Yusuf
Her mağaraya Muhammed'iz

Biziz, kınına küskün bıçak
Biziz, ateşle barutun öpüştüğü infilak
Ayağımızda deve derisinden çarık
Elimizde abanoz ağacından bir asa
Ateşe sevdalı ateş böcekleri gibi ateşe koşuyoruz
Ardımızda yangınlar bırakarak

M a s u m u z
Aşk kadar günahkar, aşk kadar masum...

Tekmil puştluğu ile üstümüze gelirken bu fııldak dünya
Şarjörümüzdeki son kurşunu öpüp koklayıp
Yana yakıla mutluluk arıyoruz aşkın kanlı labirentlerinde
Ki dört bir yanımız çapraz fişek bela

Kimimiz takvim yapraklarına düşman
Kimimiz aynalarla kanlı bıçaklı
Kimimiz alkolle banıyor hüznünü
Kimimiz ifrit görmüş gibi kaçıyor aşktan
Kimimiz merdiven altı aşk pazarlarında
Şeytana satıyor ruhunu

Kimimiz de -Tüh ulan bugünde yaşıyorum diyecek kadar
Hayattan nefret edip
Şarampole kırıyor direksiyonu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585531/sarampol.html>

Mutmain

insan bir resmi sevebilir mi
ben s e v d i m
ben senin en çok mono lisa'yı kıskandırırçasına
objektife tebessüm eden
o küçük resmini sevdim

sevdiğe akıttım içimdeki zehri
sevdiğe zehri bal eyledim

belki haram birer meyve
belki yasak bir ütopya
belki de havada çarpışan iki kurşunduk
ne zaman hüzzam bir şarkı gibi gülümseyen
o küçük resmini gördüm
belkileri bir kenara bırakıp
bütün kalbimle aşka mutmain oldum

ki sen aşkın o puslu labirentlerinde ne zaman bizi arasam
güç bela yaktığım her mumu rüzgarınla söndürür
s u s a r d ı n
bir sigarayı kül tablasında ezer gibi
habisleşmiş bir yarayı kör bıçakla deşer gibi
s u s a r d ı n

sonradan anladım
meğer saklayacak çok şeyi olan çok susuyormuş
çok susan, çok şey saklıyormuş

meğer hiç eşit değilmiş aşkın o paslı terazisi
herkes aynı sevmiyor
aynı özlemiyor
aynı beklemiyormuş
tıpkı ölüm gibi
aşklarda birbirine benzemiyormuş

sonradan anladım
bitti demekle aşk bitmiyormuş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1585788/mutmain.html>

Sen Ve Meşe Kózünde Kahve

Rüzgar uyudu
Sustu cırcır böceklerinin sesi
Gecenin esmerliğine buhar üflerken nefesim
Sönme üzere olan ateşe bir iki odun atıp
Usulca süzöldüm
İki kişilik diye alıp, hep tek kişilik kullandığım
Kamp çadırına...

Irmağın şıprıtısı ve ateşin çıtırtısını kendime ninni yapıp
Uyku tulumunun sıcaklığında, tam deliksiz bir uykuya hazırlanmışım ki
Birden...
Kalabalık bir orkestra gibi coştı çekirge sesleri ve kurbağaların vaveylası
Sanki kız meselesi yüzünden
İki mahalle birbiri ile kavgaya tutuştu

Anlaşılan bu gece bana uyku haram
Yavuklusuna kaçan bir kız gibi bohçasını alıp kaçtı uykum
Söylenerek çıktım kamp çadırının ıssızlığından
Bir kahve ziyafetine hazırladım kendimi
Bakır cezve buluşunca ateşin közü ile
Efsunlu bir kahve kokusu yayıldı ormanın derinlerine

Doğum günümde hediye ettiğin kuksa bardaktan bir fırt kahve yudumladım
Yüzün geldi gözlerimin önüne
Dokunmaya kıyamadığım, bakmaya doyamadığım yüzün
Bir yüz görümlüğü görebilmek için
Azrail'le pazarlığa oturduğum, kız oğlan kız yüzün

Sahibinin mezarına gelen sadık köpekler gibi usulca kıvrıldım
Senli anıların kollarına
O tılsımlı yangın öyküsünde sen mi beni yaktın yoksa ben mi seni tutuşturdum
Bilmiyorum
Bildiğim zemheride çiçeğe durmuş
Kardelenler gibi kardan fıskırmıştık

Şimdi ikimizde el olmuş, alkışlar içinde ellerin olmuşken
Seni ve meşe közünde kahveyi hâlâ çok sevsem de
O dağ senin, bu dağ benim
Gezmiyorum artık dağlarda
Aşk, oynak bir tavşan gibi zıplasa da içimin bozkırında
Gez, göz, arpacık
Sonuç hep karavana

Acemi avcılar gibi bile bile ıskalıyorum aşkı
Sensiz, aşk bile palavra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1586084/sen-ve-mese-kozunde-kahve.html>

Müebbet Sızı

Sırrı buğulanmış bir aynadan
Şöyle bir baktım da kendime
Bu ben miyim
Bu sepya fotoğraflar gibi solgun yüz
Balık katliamı yapılmış denizlere benzeyen
Bu kızıl mavi gözler bana mı ait...

Şu halime bak
Barbarların yakıp yıktığı bir ülke gibiyim
Hangi kadrajdan baksam
Kanlı bir savaş meydanına benziyor yüzüm
Kılıcım kırılmış
Ordum dağılmış
Kızıl bayraklar sallanıyor deliksiz uykuyu unutmuş gözlerimde

Eskiden böyle değildim
Böyle kimliksiz bir rüzgar gibi esip
Bir bardak suda fırtına koparmazdım
Giden, gittiği ile kalırdı
Gidenin ardından
Duvara çarpılmış kadehler gibi dağılmazdım

Şimdi, Soraya'yı taşlar gibi kendimi taşıyorum
Unutmak istedikçe hatırlıyorum
Hatırladıkça, acıya beleniyor içimin nehirleri
Hatırladıkça kaya kovuğuna hapsolmuş sular gibi çürüyor
Hatırladıkça, acının kılcallarından geçiyorum

Kol kırılrsa da yen içinde kalmıyormuş meğer
Unuturum demekle unutulmuyor, giderim demekle gidilmiyor
Silerim demekle silinmiyormuş
Merhem yokmuş bu acıya, teselli yok
Kavimler göçünden beri şifasız bir yara
Kalubelaya dek süren müebbet bir sızıymış

Ah göğsünde denizler saklayıp
Avuçlarında gökyüzü taşıyanım
Böyle nasıl sevdirdin kendini
Nasıl bir işaret bıraktın ömrüme
Nasıl bir iz...

Ve nasıl güzel yaktın ki
Söndürmeye kıyamadı hiçbir ırmak
Hiçbir deniz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1586260/muebbet-sizi.html>

Deşme

Sen oradasın
O fildişi kulede...
Koruyucu kolların himayesinde huzurlu
Taş duvarların arkasında güvendesin
Dostların var derdini, kederini paylaştığın
Limanların var her fırtınada sığındığın
Şerden beladan uzak, emin ellerdesin

Kahkahalarınla çınılıyor
O Babil kadar şehvetli, İstanbul kadar ihtişamlı şehrin sokakları
Etrafında fırtınayı döndüren insanlar
Yani, bir sigara yakacak olsan
Birbiri ile yarışıyor kibritler-çakmaklar

Bense buradayım
İçinden kahr katarları geçen bu metruk kasabada...
Yüzümde bozkır sıcaklığıyla kavrulmuş paslı bir hüznün
Heybemde bölük pörçük şiir kırıntıları
Her gece, eşkiyanın Baran'ı gibi kendime afili ölümler beğenip
Her sabah, uyanır uyanmaz tütün üstüne tütün sarıyorum
Baba yadigarı efkarıma

Sen sen ol kadın
Sen sen ol...
İki dirhem bir çekirdek esmerliğini kuşanıp
Salına salına, geçme gönlümün kılcallarından g e ç m e
Ben değilim beklediğin o beyaz atlı kahraman
Ben değilim bir gülüşünle tutuşacak o orman
Ben değilim rüzgarınla savrulacak duman

Heybesinde fırtınalar saklı bir göğüm ben
Bir yağarsam bardaktan boşalan bir okyanus gibi yağarım
Bez bebeğine iğne batırır gibi
Deşme kabuk bağlamış yarımı d e ş m e
Deştiğin yerden ıgıl ıgıl kanarım

Ha birde...
Öyle damdan düşer gibi aşk deme kadın
Aşk d e m e...
Ben aşık olunca çocuklaşırım
Cıvılcıvılcı bir okul bahçesine döner içim
Kızarıyorum, küserim
Oyuncağını kıskanan çocuklar gibi kıskanırım

Aşk, huysuz bir çocuk gibi uyuyor içimde
Ağlatma kadın a ğ l a t m a...

Şiirimi güne taşıyan seçki kuruluna teşekkür ediyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1586671/desme.html>

Seyyah

onun suçu yok
bütün kabahat benim

ateş tünellerinde ateşin kalbine dokunup
ben çözdüm aşkın harlı düğmesini
aşk yanığı ellerimle
ben açtım Pandora'nın kutusunu

derindeydi
çok derin...
hani şu dudağının kenarında "ben" olan
sigara içen
küfreden
gülünce zemheride çiçek açtırıp
ağlayınca gözlerinden çığ düşürendi

hayra yordum her kabusu
en kallavi ayrılıkta bile lirik kavuşmalar biriktirdim bize
azıcıktı çoğalttım
küçücüktü büyüttüm
yankısız bir uçurumdu
bir intihar şelalesi gibi ona aktım

yersiz yurtsuz bir seyyahtım
elimde abanoz ağacından bir asa
ayağımda deve derisinden bir çarık
yayan yapıldak yollara düşüp
hep onun aradım aşkın kadim topraklarında

yüreğim el vermedi onun sevdasından başka bir sevdaya
elim varmadı onun teninden başka bir tene

içimde saraylar kurdum ona Tac Mahal'i kiskandıran
ayak bileklerine gümüş hal hal
uzun ince parmaklarına yakut yüzük aldım
Frenk diyarından
Obsidyen karası saçlarına taksın diye
safran çiçeği buldum acem illerinden...

vurulmuşum
mecruhmuşum ne gam

yarasını yalayan hayvanlar gibi
acıyı yaladım da
bir gün bile vazgeçmedim lepiska saçlı sevdamdan
her kahrına "yârden gelmiş hoş gelmiş" dedim
her acısını öptüm alınma koydum

onun suçu yok
ben sevdim...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587084/seyyah.html>

Kanser

Dr Işın'a

O 105 nolu hastane odasında
Lambadan süzülen cin gibi nasıl devleşmiştin gözümüzde
Onca ameliyattan kalan dikiş izlerini
Çocuklar görmesin diye nevesimlerin altına saklarken
Nasıl Anneydin...

Damar yolu açılmış o narin bileklerinle
Yalın kılıç beklerken ölümü
Bir orduya kafa tutan korkusuz savaşçılar gibi nasıl mağrur
Nasıl asıldın

Biz sende gördük nasıl bilek güreştirilir acıyla
Sende gördük gözünün içine baka baka
Nasıl meydan okunur ölüme
Sende gördük iki mars bir düz edip Azrail'i
Nasıl konulur koltuğunun altına tavla

Bazen, kemoterapi vurgunu saçlarına flu bir hüznle bakar
İçten içe yanan bir orman gibi tüterdin
Bazen de, arabesk bir kahkaha atar korkuturdun ölümü

Bir deri bir kemik kalmış küçük bedenle
Zafer kazanmış o mağrur komutanlar gibi omuzlar üstünde
Süzülüp gittin kara toprağa
Ölüm tarihini yazdırmadın mezar taşına

Ölüm Allah'ın emri
Öldürdün ölümü Işın abla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587302/kanser.html>

Af...

Beni affet
Bağır
Çağır
Küfret
Ama affet

Tersine akan nehirler gibi
Seni böyle severken, böyle kırdım
Gözümden bile sakınırken
Seni üzdüm, ağlattım
Beni affet...
Bir acı kahvenin bile hatırını yıktım.

Ateşe pike yapan ateş böcekleri gibi
Yanlış anlaşılmiş bir yanlışta çivileme dalıp
Kan değdirdim bu aşkın dışına
Bir merhabayı çarımha gerip
Bir selamı bile boğma rakı gibi boğdum

Sen üzülme sevdiğim
Sen kırılma
Sen kanama
Sana sığıttım her kurşunda
Ben kendimi vurdum

El pençe geldim kapına
Vereceğin her eza kabulümdür
Razıyım diz çökmeye
Razıyım el etek öpmeye
Razıyım kendi mezarımı kendim kazmaya

Kanına ekmek doğradığım uykular hatırına
Nedametten kanattığım duvarlar hatırına
Beni affet...
Beni Araf'ta bırakma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587655/af.html>

Göç

Çevirdim kum saatini, kalbimi kurdum
Ayıkladım çeri çöpü
İyi niyetlerimin tozunu aldım
Henüz bir takvim yaprağını işaretleyip
Kapı önüne koymamış olsam da çanta ve bavullarımı
Kendi kuşağını kendi bağlayan
Kimsesiz gelinler gibi g i d e c e ğ i m

Bu yüzden dilime dolandı bu nisyan
Bu yüzden sana yazdığım her şiir artık bir isyan

Yüzümdeki bu belli belirsiz tebessümü
Davranışlarımdaki gizli ve mutlu telaşı
İkide bir baktığım haritayı çıldırasıya merak ediyor ve
Tası tarağı toplayıp gitmemden deli gibi korkuyorsun
Bu yüzden, bir gemi ambarında kaçak yolcu gibi tedirgin
Bu yüzden, kararsız ve ikirciklisin

Oysa ben kesin kararlıyım ve her şeyimle hazırım göçe
İş işten geçmeden
Sabrın dişine kan değmeden g i d e c e ğ i m

Alnımdaki çizgiler, kül griye dönen saçlarım
Yağmur yağdığında ovduğum dizlerim
Geç bile kaldığımı söylüyor
Hiç kimse için olmasa bile kendim için g i d e c e ğ i m
Kapıları çarpa çarpa
Gemileri yaka yaka g i d e c e ğ i m

Ne sarıl, ne uğurla beni
Uğurladığın çocukluğuma
Uğurladığın mutluluklarıma
Uğurladığın aşklarına say

Birkaç güzel anı ve sana ithafen yazılmış
Kırık dökük şiirler bulursan kıyıda köşede
Yırtın gitsin
Ya da bir çocuğa ver
Her sayfadan kayık yapsın, uçak yapsın

Yola çıktığım gün, unutacağım seni
Dillere destan kuru ayazını
Duvara çentik atar gibi yüzüme kazıdığın hüznü
Kulaklarımda delirttiğin ambulans sirenlerini
Hep bana gelince kırmızı yanan trafik ışıklarını
Yaşattığın onca çetrefilli kahrı, unutarak yok edeceğim

Ey Ankara, ey gri rapsodi...
Kork benden kork
Neron Roma'yı kakhaha ata, ata yaktı
Ben seni yaza, yaza öldüreğim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587796/goc.html>

Kehanet

yırtılmış bir göğün göğsünden
kirlî bir yağmur yağıyor şehre
sağanak halinde kahr yağıyor, kan yağıyor

odamda, dört duvarın dilsizliğinde
ölü gibi sessizim
gece bile korkuyor fırtına öncesi sessizliğimden

prefabrik çatısından paslı hüznler sızan
deprem artığı evler gibiyim
mutsuzluk akıyor oluklarımdan
ya hiç kimse çalmıyor kapımı
yada ben kendi sesimden başka ses duymuyorum

kimin kehaneti bu
kimin kabahati

nazara mı geldim
lanetli bir büyücünün lanetine mi uğradım
bilmiyorum
bildiğim
bu şehrin hınca hınç kalabalığında
iliğimden tut kemiğime dek yalnızım

yalnızlığım aklıma gelince, onu düşünüyorum
onu düşündükçe, buz sarkıtı mızraklar batıyor döşüme
bu yüzden
istemediği bir savaşa giden askerler gibi
artık aşka da gönülsüzüm

bitse artık
adına aşk dedikleri bu karabasan bitse
şeytan azapta kalsa

kalksa üstümden bu lanetli kehanet
bir gıdım aşk için
buzuldan ateş
ateşten su dilenmesem

resme tövbe etmiş bir ressam gibi
fırlatıp atsam fırçamı
bu toz pembe tuvale
kan kızılı nü resimler çizmesem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588069/kehanet.html>

Hint Fakiri

[italik]Bu şiir; uykusuzadama ithafen yazılmıştır [/italik]

Hangi kadrajdan bakarsan bak
Bir nehirdir ömrüm
Batan, çıkan
Bendinden taşan bir nehir

Ganj kadar kirli, Nil kadar yaşlıyım

Dar koyaklarda uçurumlar kesti yolumu
Kirli sular karıştı kanıma, kirli aşklar...
Bu yüzden cam kırığı yutmuşum gibi içim lime lime
Bu yüzden aforoz edilmiş müritler gibi mutsuzum

Topraktan gelinip, toprağa gidilen bu kısa yolculukta
Bilseniz kaç zemheri eskittim
İçimde bataklık kuşlarının hüznü ile
Tuz kokulu bir deniz feneri gibi
Bilseniz nasıl yosun bağladım, nasıl pas tuttum

Ölü toprağı serilmiş gecelerde, yaralı bir türkü gibi inledim de
Hiçbir okyanus bana kucak açmadı
Bu yüzden, kalbimin billboardlarından topladım aşkı ve aşkımsı şeyleri
Bu yüzden buza kesmiş yataklarda kan uykular uyuyorum

Hem bu rüzgarlar o eski rüzgarlar değil
Belki o eski, o güzel aşklar şiirlerde kaldı
Belki ben dünlere, aşkı ilk tanıdığım günlere takılı kaldım
Ki, oldum olası kokusuz aşkları sevmiyorum

Bu yara dikiş tutmaz artık, bu kemik bir daha kaynamaz
Kimse çöle sürmüyor artık beni
Ben çölde çiçeğe öykünüyorum

Hint fakiri gibi fakirleşiyor kelime haznem
Gitgide içten sürgüleniyor imgelerin kapıları
Bir nehir gibi kuruyor kalemim
Ben artık şiir bile yazamıyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588522/hint-fakiri.html>

Hal-i Pür-Melalimiz

bu yağmurlar eski yağmurlar değil
o çok sevdiğimiz yağmur taneleri
artık kırık seramik parçaları gibi batıyor ömrümüze
her günümüz delik deşik
biz bardaktan boşalırcasına kanıyoruz

bu şehrin mazgallarından akıp gittikçe hayat
biz acılarımızı abaküs boncuğu gibi sıraya diziyoruz

çıkamaz sokaklarda kapana kısıldık
şehrin arka mahallelerine düşüyor artık gölgemiz
elde avuçta bir kuru canımız kaldı
bir yandan yaşamak için çırpınıyor
bir yandan afili ölümler beğeniyoruz kendimize

yanlış anlamayın kendimizi övmüyoruz
hal-i pür-melalimizi beyan ediyoruz

lanetlenmiş Lut kavmi gibiyiz
günü kurtarayım derken dünümüzü tefeciye bozdurduk
artık her saklambacın ilk sobeleneni
her süreğin en kıdemli avıyız

düş yorgunuyuz
aşk yorgunuyuz
aşka açılan kapılarımız darmadağın
gözlerimizde katledilmiş aşkların kızılığ
pire için yorgan yakmaya bahane arıyoruz

gitgide anlamsızlaşıyor nefes almak
ha bire bizi çağırıyor içimizdeki kör uçurum
bir adım atsak
belki bu sonsuz kahır son bulacak
belki içimizdeki yitik nehir yatağına kavuşacak

öldürün ulan öldürün bizi
yoksa kahrımız bu şehri havaya uçuracak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1588919/hal-i-pur-melalimiz.html>

Fırtınada Devrilmiş Bir Ağaç

Her aşkın bir masalı
Her masalın bir sonu var
Bu masalın sonunu
Ben kendime bile anlatamadım

Çapraz sorguda
Seni sordu devrin afet-i devranları
“Kim seni bu hallere düşüren kadın kim” dediler
Ser verip sır vermedim
Sadece, gülünce şiir gibi güler
İçince rakıyla sevişir gibi içer
Sövünce Allah ne verdiyse söver
Gidince arkasına bakmadan giderdi dedim

Gün güne ağırlaştı var olmanın dayanılmaz hafifliği
Her gece kapımı içten sürgüleyip
Her sabaha bir ceset gibi uyandım
Hep beni eksiltti aşüfte takvim yaprakları
Bende hep küskün baktım hayatın kadrajına
Sırrı dökülmüş aynalar gibi islendim de
Sana dair hiçbir şeyi yansıtmadım

Şarkılarım tesellisiz
Şiirlerim mezesiz kaldı
Bastığım toprak bile ayaklarımın altından kaydı
Son kullanma tarihi çoktan geçti ömrümün
Alkolün tadını bile unutan ben
Bir bozlağın tınısına bir kilo rakı gömüp
Arabesk bir adama dönüştüm de
Hiçbir vakit, hiçbir yerde adını sayıklamadım

Say ki fırtınada devrilmiş bir ağaçtım
Kurşun atsan yıkılmayan ben
Say ki, bir fiskeyle yerlere serildim
Sen bile ayağa kaldıramasın artık beni
Sen bile derman olmazsın dermansızlığıma
Say ki, ben artık şiir 'leş' tim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589301/firtinada-devrilmis-bir-agac.html>

Yüzün Kız Oğlan Kız Şiir

Seni yazacak olursam eğer
Yüzünden başlamalıyım
Yemeğe önce tatlıdan başlar gibi

...

Hangi pencereden baksam yüzüne
Sanki Gelidonya'dan Akdeniz'i seyrederim
Mutluluk komasına girer içimin kuşları
Şiirlerimin etekleri zil çalar
Aydınlanır en karanlık yanımda
İçimde leylim bir bahar
Zemheride çiçeğe öykünürüm

[italik]Yüzün, yedi boğum hasret
Yüzün, kız oğlan kız şiir
Yüzün, gizli bir geçit
Yüzün, alıp götüren bir nehir[/italik]

Kurtla kuzu sevişir yüzünün deltasında
Yüzüne biraz derin baksam
Gömülür savaş baltaları
Soğur cehennem
Biter çocuklara uygulanan bu zulüm
Yarılır Kızıl denizin kalbi
Yeşerir aşk
Miadını doldurur mutsuzluğum

[italik]Yüzün çarmıhta kanayan bir İsa
Yüzün, sırrı buğulanmış bir ayna
Yüzü gizli bir geçit
Yüzün en çokta Nilgün Marmara[/italik]

Yüzün benim sığınağım
Yüzün benim dünyam
Ne zaman yüzünden uzağa düşse yolum
Tsunami vurmuş gibi çalkalanır ruhum
Sanki her silahın namlusuna ben sürülürüm
Düşer tetik
Öpüşür ateşle barut
Ben yüzünün mabedine gömülürüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1589878/yuzun-kiz-oglan-kiz-siir.html>

Uçurtma

Durup durup “başkasını sev” deme bana
Sevemem, senden başkasını s e v e m e m

Düştüğüm uçurumlarda bile senin adını sayıklarken
Sana koştuğum gibi bir başka uçuruma koşamam

Senin tellerine takılmış bir uçurtmayım ben
Uçmak istesem de başka bir göğe uçamam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1590220/ucurtma.html>

Kan Davası

bilirsin işte ballı çöreğim
şairler biraz yalancıdır
daha doğrusu biraz fazla üfürürler
üfürünce de...
mangalda kül bırakmazlar

[italik]-kestik şair abi... k e s t i k
bu kısmı ya silelim yada biraz yumuşatalım
durduk yere şair arkadaşlarla papaz olmayalım
[/italik]

tamam peki şöyle olsun
şairler biraz abartır diyelim o zaman
bu yüzden ballı bal kabağım
işte bu yüzden...
sen inanma benim yokluğunu bile seviyorum teranelerime

aksine ben nefret ediyorum sensizlikten
kılcallarıma kadar sen doluyken
sensizliği bir pranga gibi boynuma asmak
zül geliyor bana
ben sensiz nefes almaya bile dayanamıyorum

bu yüzden ballı bademim
işte bu yüzden...
seni göstermeyen aynaları bir bir kırdım
senin olmadığın bütün resimleri yırttım
sensiz geçen bir saliseyi bile
kanlım
kan davalım sayıyorum

yokluğun ölüm kadar hafif
yaşamak kadar ağır
ben artık t a ş ı y a m ı y o r u m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1590460/kan-davasi.html>

Gişe Rekoru

Birebir ikimizi anlatan ve birbirine tamamı ile zıt olan
Bir sürü olumsuz şey sıralayabilirim

Buzul ve çöl
Ateş ve su
Neşter ve hançer
Güzel ve çirkin
Savaş ve barış
Ölüm ve doğum
Cennet ve cehennem
Diyebilirim

Ya da senin o vurdumduymaz, nobran tavrını
Kısa ve net olarak şöyle anlatabilirim

Görsel efekti en güzel olan bu galiba

“Biz seninle iki sinema filmiydik
Ben İncir Reçeli gibi boş koltuklara isyan ederken
Sen Recep İvedik gibi kışınla şişe devirir
Gişe rekorları kırardın”

Küsme ama...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1590669/gise-rekoru.html>

Karabasan

Deliksiz uykular kurtarmaz beni
Bin yılın uykusuzuyum
Ninni'siz bir çocuk ağlıyor içimde
Tüm zamanların öksüzüyüm

Ne zaman yedi uyuyanlar gibi kendime bir mağara bulup
Deliksiz bir uykunun dizine koysam başımı
Tekmil esmerliğimle sen geçiyorsun aklımın kılcallarından
Aklımın sen geçince...
Yavuklusuna kaçan kızlar gibi bohçasını alıp kaçıyor uykum

Uykum kaçınca...
Karabasan gibi üstüme çöküyor yokluğun

Y o r u l d u m...
Yılkı atlar gibi senin kollarına koşmak varken
Rüzgarda açık kalmış pencereler gibi hep kendime çarpmaktan
Fırtına artığı gemiler gibi senin kıyılarına demir atmak yerine
Isırgan yataklarda geceyle sevişip
Soraya'yı taşlar gibi hep kendimi taşlamaktan
Y o r u l d u m...

Bir güne bir ömür sığdırmış, bir kelebeğin yorgunluğu var üstümde
Takvim yaprakları hep bana pusu kurup
Hep beni yağmalarken zamanın tik takları
Bu kurtlar sofrasında rüzgar ekip fırtına biçmekten
Her gece bardağın boş tarafına gömülüp
Mutsuzluğun dibini bulmaktan y o r u l d u m...

Gücüm kalmadı artık sensizliğe
Fal taşı gözlerle gecenin kapısına nöbetçi dikilip
Mülteci bir çocuk gibi her gece senin sahillerine vurmaya
Senin cennetini hayal ederken
Cehenneminden bile sürülmeye gücüm kalmadı

Sen iyisi mi bırak beni, bırak ve git...
Bari bu gece ürkütme içimin kuşlarını
Kanlı bir kaftan gibi üstüme giydirip yokluğunu
Bari bu gece uykumun kanına girme
Bari bu gece uykumla kanlı bıçaklı olma

Hadi üfle kandiline gecenin
Bir şeyler ört üstüme kefen gibi, gölgen gibi
Uyuyacağım sevgilim...
Uyuyacağım sev...
Uyu sev...
Uyu...
U...
...

Alışmak Sorunsalı

Herkes kendine bir katil seçsin deseler
Seni seçerdim
Çünkü alıştım
Tadını çıkarır gibi beni yavaş yavaş öldürmene

Bilirsin Polyanna'cılık oynamakta üstüme yoktur
Halay başında bir mendil gibi acıdan çırpınırken
Şen şakrak kahkahalar atıp
Alıştım kendimi hüzne ihbar etmeye

Rüzgarda açık kalmış pencereler gibi kendime çarpa çarpa
Alıştım kendimle kanlı bıçaklı olmaya

Ali kıran baş kesen eşkıya gibi yollarımı keserken sensizlik
Puşt pusuları ezberlemiş bir kılıç balığı gibi
Alıştım sensizlikten sağ çıkmaya

Baba yadigarı bir silahı toprağa saklar gibi
Her gece bardağın boş tarafına saklanıp
Kahrıma tütün basa basa
Alıştım eşkıyanın Keje'si gibi susmaya

İçimde bir ceset gibi yatarken yokluğun
Acısını inciye çeviren istirdiyeler gibi
Seni içimde inci'leştirip
Alıştım her nefeste kendimi biraz daha zehirlemeye

Çocuk ölümlerini bile kanıksayan bu dünyanın
Her bir şeyine alıştım da
Alışamadım işte
Senin içimde yavaş yavaş ölmene

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1591487/alismak-sorunsali.html>

Efsun Gibi

İpekten feracesini örtünüp, huzurdan çekildi
Kuğu boyunlu akşam
Marazlı bir eşkıya gibi yine geldi gece
Yanık bir bozlak çınlarken gecenin kılcallarında
Tıkanmış bir baca gibi yine kendi içime tütüyor
Rüzgarda açık kalan pencereler gibi yine kendime çarpıyorum

Sen gideli, iyiden iyiye ıssızlaştım
Eşini kaybetmiş bir çorap gibi yalnızlaştım
Okyanuslar da kucak açmıyor artık bana
Yağmurlar dersin kuraklığımdan bihaber
Çöl bitkileri gibi içten içe çürüyorum

Ben her gece böyle jilet artığı hüznler biriktirip
Kendimi dirhem dirhem azaltırken
Sahi... Sen nasıl hiç eksilmiyorsun bende
Bire kırk veren buğday başakları gibi nasıl çoğalıyorsun içimde
Kan gibi
Nasıl sızıyorsun beynimin kılcallarına
Suya sızan Ebru, Ebruya işleyen sır mısın

Her gece Ziggurat tapınaklarından firar etmiş
Bir Babil prensesi gibi geliyorsun anason kokulu yalnızlığıma
Bir sarılıyorsun...
Sanki sarılıyor birbirine Nil ve Sina
Ay tanrıçası Artemis
Güzelliği ile göz kamaştıran Truvalı Helen misin

Sen gideli kaç mevsim geçti, kaç takvim yaprağı eskidi
Unutulmaz denilen ne aşklar unutuldu da
Sen nasıl unutulmuyorsun
Nedir sendeki bu tılsım
Kanlı adaklar adanan ziyaret olmuş bir türbe
Üstüne gül suyu örtüler örtülen kutsal bir yatır mısın

Bunca zamana ve aramızdaki bunca uzaklığa rağmen
İçten sürgülediğim kalbimin paslı kapılarını ardına dek açıp
Efsun gibi nasıl fısıldayabiliyorsun içime aşkı
Nirvana'ya ulaşmış bir Budist dinginliği ile
Hala nasıl sevdirebiliyorsun kendini böyle

Tozlu bir Tümüls'ten çıkan bir gözyaşı şişesi kadar
Küçük müydü ki kalbim...
Senden başka bir kadın sığmıyor içine.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1591844/efsun-gibi.html>

Abbas'ın Ölümü

[italik]

"Biz Heybeli'de her gece mehtaba çıkardık
Sandallarımız neşe dolar zevke daldık"[/italik]

Biz Heybeli'de hiç mehtaba çıkmadık Abbas'la
Üstelik bizim hiç sandalımızda olmadı...

Biz Ankara'da her gece benim doğan görünümlü şahinle giderdik
Piizlenmeye
Saçlarımızı limonla parlatır, jilet gibi ütülü lacileri giyer
Düğüne gider gibi giderdik
Çünkü Rakıya saygımız
İnsana dair kaygımız vardı

Şehirli bir Ankara beyefendisiydi Abbas
Amma... Bir köy türküsü duymayı görsün
Bağlamanın tınısına kulak kesilir "İşte bu türküye içilir" der
Türkü bitmeden bitirmezdi kadehini
Birkaç üniversite bitirmişti ama noter katipliğinden zar zor emekli olmuştu
Pek öyle küfür bilmezdi de, küfretti mi öyle kibar küfrederdi ki
Katıla katıla gülesiniz gelirdi

Beyefendi olmasına beyefendiydi de
Tersi pisti Abbas'ın
Bir öfkelenmeyi görsün, mavzer olur patlardı
Sesi gök gürültüsü gibi gürleyip, bakanın içini üşütse de
Zemheri bakışları
İri kıyım ellerinde ölçsüz bir şefkat
Gri saçlarında sonsuz bir merhamet saklıydı

Teselli otağım, dert ortağımdı
Bu kavanoz dipli dünyada beni can kulağıyla dinleyen ve
Dinlerken benimle dertlenip, benimle sevinen tek canlı
Abbas'tı...
İçmek için illa bir neden bulurdu
Bazen kuşlara içerdik, bazen oltanın ucunda ki balığa
Bazen de aşka...

Bir eşini birde çocukları çok severdi
Sevmek az gelir çocuklar için ölürdü
Gel gör ki hiç çocuğu olmadı Abbas'ın
Yetimhaneden çocuk almak istedi, o da olmadı
"Kendimden çok, eşim için istiyorum çocuğu
Ben baba olmadım bari o ana olsun" derdi

Anka soylu kuşlar uçardı göğünde
Ağlayan bir çocuk görse, anne babasına nazikçe çıkışır
"El kadar bebelere zulüm etmeyin" derdi
Hele birde çocuk ölümlerini duydu mu
Sırtından vurulmuş bir rüzgar gibi acıyla inlerdi

Eşi öldüğünde...
Koca bir mahalle üstüne çullansa yıkılmayan Abbas y ı k ı l d ı
İlk o zaman fark ettim gözlerindeki ölüm özlemine
O günden sonra, yine birlikte içelim
Acısını bir nebze hafifletelim diye kaç defa gittim yanına
Nafile...
Bir daha ne içti nede konuştu Abbas

Sürekli "yapamam, ben onsuz yapamam" diyordu
Y a p a m a d ı d a...

Birkaç gün sonra, çocuklardan aldım ölüm haberini
İnanamadım...
Şaka yapıyorlar dedim
Tabutunu omuzladığımda bile yanımda yürüyecek sandım
Daha doğrusu, ben Abbas'a ölümü hiç yakıştıramadım

Bu yüzden, işte bu yüzden...
Mezarına bir avuç toprak bile atamadım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1592507/abbas-in-olumu.html>

Abbas'sız Bir Hayat

hep sepyaymış yalnızlığın rengi
hep flu...

her şeyin taklidi yapılır
yalnızlığın taklidi yapılmazmış
yalnızlık hep tekilmiş
eğilir bükülür katlanır
asla çoğul olmazmış

sen gittin Abbas...
ben yalnızlığın ferishtahını yatılı ağırladım gönül otağında
dost sohbetlerinin en sessizi
arkadaş toplantılarının en hayırsızıydım
darağacına gider gibi sokağa çıktım
inime girer gibi eve girdim
komşuların en selamsızıydım

sokak köpekleri kuşlar ve sen hariç
herkese küskündüm
kırıktım döküktüm fazlaydım
sokaktan beni süpürdü çöpçüler
geçimsizdim küfürbazdım arızaydım
statlarda beni yuhaladı seyirciler

dokuz telli bağlamaların tınısına bir kuru efkar bırakıp
var mıydı böyle gitmek Abbas
var mıydı böyle sırra kadem basmak
sen gittin
ben hep kendimle savaştım
hep kendi kanımı akıttım

neden dedim hep n e d e n
o gitti sen hala niye buradasın diye sordum kendime
cevapsız kalınca bütün soru işaretleri
beni gösteren bütün aynaları un ufak ettim

kaç zaman oldu
tutmadım rakının beyaz ellerini
şiiire de elim varmadı
baba yadigarı bir silahı toprağa gizler gibi
gizledim kalemimi

ah Abbas
öldüğün gün beni de gömdüler toprağa
söyle...
hangimiz ölü
hangimiz diri şimdi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593283/abbas-siz-bir-hayat.html>

İlenç

kirli bir nehirim
okyanuslar kucak açmıyor artık bana
kendi içimde çürüyorum

aynalardan da silindi siluetim
bir zaman ellerini tutan ellerim
dudaklarını öpen dudaklarım vardı
artık b u l a m ı y o r u m...

saçlarına taktığın tokayla bileklerimi kestim
boynuna bağladığın çiçekli fulardan kendime darağacı yaptım
balıkçı babasını bekleyen hasret kokulu çocuklar gibi
sensizliğin boşluğunda seni bekliyorum

ufukta sana dair bir karartı, bir iz görsem
ya da, o kadını kokunu duysam esen rüzgardan
sevinçten çıldıracağım
bu ölü toprağı kalkacak üstümden
etekleri zil çalacak şiirlerimin
bayram yerine dönecek düş ülkem

oysa, yoksun
dün yoktun, bugünde olmayacaksın

kayışı kopmuş Rus tüfeğı gibi böyle upuzun yatacak aramızda
ayrılığın fosilleşmiş cesedi
dudaklarımızın kumsalına sahte bir gülüş serip
olmayan mutluluklara kadeh kaldırsak da
içten içe, hep sızlayacak bu kangren yara

a ş k...
sırça köşkünde, artık ağırlamaz bizi
allayıp pullasak da, kırk yamalık gibi eğreti durur üstümüzde
aşkın kadife kaftanı
doğum lekesi gibi sırttır yüzümüzde mutsuzluk
hangi kapıyı çalsak
şeytan taşlar gibi taşlar aşkın ebabil kuşları

girenin geri döndüğü çıkmaz bir sokak
postacıların bile bilmediğı yitik bir adresiz artık
ıssız, sapa
içimiz bir yangın ertesi
içimiz talan edilmiş bir vaha
içimiz Kербela...

sakın bir başkasını suçlayıp ta, bizi s'aklama
kendi karanlığımızdan korka korka
korktukça, yeni acılar doğura doğura
biz cevapsız bıraktık bütün soru işaretlerini
aşkın dar patikalarına sis bombaları döşeyip
biz aşkın ilencini alıp, lanetlendik...

artık ben kuyusuz Yusuf
sen Yusufsz Züleyha
aşksa, kayıp bir kavim anıların parça atlasında
belki Babil...
belki Gamora...

hak eden hak ettiğince yaşasın aşkı

a ş k...

selam bile vermesin artık
bizim gibi korkaklara...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1593701/ilenc.html>

Od...

insanın ateşidir aşk
gün gelir öğrenir insan
çalı çırpı toplayıp
bir çırpıda o ateşi yakmayı

öğrenir yaktığı ateşin
bir kıvılcımıyla kendini tutuşturmayı

çok ateş yakmadım ben
amma
çok üşüdüm bu şehrin kuru ayazında
zemheri gecelerde yalnızlıktan sendeleyip
ayrılıklarda defalarca kez yerlere serildim

elimi tutan da olmadı
kendime payanda oldum her seferinde

sevmedim
bir türlü sevemedim
beni yakmayan ateşlerde ısınmayı

belki de bu yüzden beceremedim
kalbim is içindeyken
başka bir yangının peşinden koşmayı

oysa
yanmayı iyi öğrendim
çünkü
yaktığım her ateşi
sadece bir aşkla besledim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1594162/od.html>

Dağ

yalnızlık insanın dağıdır

deneme yanılma yöntemiyle bile olsa
o dağa giden o dar patikayı
bir gün sen de bulur
tek tabanca
sen de çıkarsın o dağa

t'uzaktır dağ
korkuludur
yanı yöresi uçurum
zirvesi çığ silah pusudur

diz boyu kar kaplı o dağ da
acıyla büyüyen sevdaları
acı çekmesin diye sevdiğini vuran sevgilileri
ateşe sevdalı ateş böcekleri gibi ateşe pike yapıp
acısını ateşle dağılayanları görür
bu kan taşı şiirlerin neden yazıldığını
bu yanık bozlakların neden dinlendiğini
anlamaya başlarsın

ve zamanla
yere göğe sığdıramadığın acılarının
o kadar da ağır olmadığını fark edersin
fark ettik ce
acıların evcilleşip
soğumaya başlar içindeki cehennem

işte o zaman
beynin de sürekli davul çalan o şizofren şaman
bırakır davulunu
içinde dörtnala koşan o vahşi at
yavaşlar
kavimler göçüne inat
tersine bir göç hazırlığı başlar içinin steplerinde
anlarsın vaktin geldiğini

yıldızların göz kamaştırdığı gecelerin birin de
heybeni umutla doldurur
seni hiç yüksünmeden misafir edip
anaç bir şefkatle kucaklayan dağ'la
mahcubiyet ve minnet içinde vedalaşsın

güç bela çıktığın o dar patikaları
gözü kapalı inerken
sessiz ve sevinçli çığlıklar fışkırır içinden
-merhaba hayat...
-merhaba aşk...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1594868/dag.html>

Kuş Kanadında Şiirler

ilk değildin
ateşin koynunda uyuyan bir bıçağı
birden suya batırır gibi
ilk sana sevdalanmadım

acemi hırsız telaşında
senden önce de gökyüzünden yıldız çaldım
kırbasından su içen bedevi susuzluğun da
aşkı döke saça içip
senden önce de o yangının içinden geçtim

amma...
bir kıvılcımla yanan
o kallavi ormanlar gibi içten içe
ilk sana yandım
kılıcını teslim eden
o mağrur komutanlar gibi kalbimin paslı kapılarını
ardına dek açıp
ilk sana teslim oldum

doğum sancılı beyaz sayfalara yazdığım
o ölü doğmuş şiirler şahit ki
böyle hesapsız
böyle kitapsız
ilk seni sevdim

kuşlar kadar güzeldin içimde
kuşlar kadar özel
kuş tüyünden kalemlerle ilk sana yazdım
kanadında umut taşıyan şiirleri

ne sular döküldü içime
ne yağmurlar yağdı da üstüme
sana taşıdığı kadar bir başka kadına taşmadı
içimin nehirleri

hastalanıp kırk derece ateşte yanarken
hep adını sayıklayıp
uyandığım da ilk senin resmini öptüm
şarjörümde son kurşunu öper gibi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1596296/kus-kanadinda-siirler.html>

Fermante

Sebo'ya...

acıya su karıştırılmaz
acı sek içilir

acının mezesi
bir dilim hüznün
tabakta ince kesilmiş birkaç şiir
dalından yeni koparılmış
taze gözyaşındır...

ballandırılan gurme tatlar ve
yan masadan gönderilen ikramlara
acının karnı toktur

kuş sütü ile donatsanız da masayı
acının Fermante tadını
hiç bir meze kapatamaz
şefin özel menüsü de buna dahildir

misafir misafiri
acı hiçbirini sevmez

mahzende saklanmış anılar ve
uslu türkülerdir acının harcı
bir de her şeyden elini ayağını çekmiş
saf yalnızlıktır

sakın
kırmızı halılar döşeyip
cümbür cemaat karşılamayın acıyı
kuru gürültüyle kilitlidir kapıları
acı...
tek tabanca ağırlanır

yatılı değildir acı
heybesi umut dolu
g ö ç e b e d i r

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1597198/fermante.html>

Kumu Bilmiyorsan Çölü Bil

teğet geçmedi gidişinin krizi
bunu bil...

bütün cevapların tırnaklarını söküp
bir soru işareti gibi gittin ya...
alıcı kuşlar gibi aşkın kanatlarını kırıp
kaşla göz arasın da
sırta kadem bastın ya...
boşuna s'aklama kendini
sandığın kadar suçsuz değildin
suçluyu bilmiyorsan suç bil...

bize biçtiğin ayrılık kaftanı
bir türlü yakışmadı bana
el emeği göz nuru dediğin ayrılık
kırk yamalık gibi üstümde sırttı
her sokağın meczubu
her çölün Mecnunu oldum
kumu bilmiyorsan çölü bil...

yokluğunda prangalar eskitti Ahmet Arif
ben eskitemedim seni
sahibinin mezarından gidemeyen köpekler gibi
gidemedim senden
geçemedim kağıt kesiği sevdandan
yayan yapıldak
hep sana yürüdüm
yolcuyu bilmiyorsan yolu bil...

ne kilitli kapılar yüzüme açıldı
ne atlas libaslar serildi önüme
el etek öpüp
yüz sürmedim na mahrem eşiğine
geçmedim aşüfte sevdaların sokağından
kül tablasında unutulmuş bir sigara gibi
içten içe hep sana yandım
yangını bilmiyorsan külü bil..

sevdim seni
herkesten geç tanısam da
herkesten çok sevdim
nasıl kokar
nasıl sarılır
nasıl öpersin bilmeden sevdim
pervaneler gibi hep sana uçtum
kanadı bilmiyorsan tüyü bil...

seviyor muyum halâ...
bak işte bunu bilmesen de olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1597697/kumu-bilmiyorsan-colu-bil.html>

Yara

geç iyileşir benim yaralarım
küçük bir kesik bile
kolay kabuk bağlamaz

benim zafiyetim mi
yoksa beni yaralayanların mahareti midir
bilmiyorum
tek bildiğim
kanayan yarayı
hemen Rakıyla dağlarım
evet yanlış duymadınız
bildiğiniz aslan sütüyle dağğ laa rımm

“-bu pahalılıkta Rakıyı bulduk bir de yaraya mı döneceğiz”
diyen bazı Rakısamış abilerimiz ve kerli ferli doktorlarımız
bu yöneme karşı çıksa da
inanın
ölümcül olmayan bazı yaralar
bu yöntemle çabucak kapanıp
kabuk bağlıyorlar

“aslında küçük kesiklere deniz suyu da iyi geliyor da
şimdi Ankara’da nereden bulayım deniz suyunu”

gelin görün ki
bende bir yara var
piiiuuuu
Allah kimseye vermesin
değil rakı sürmek
üstüne bir yetmişliği bile boca etsem
n a f i l e
illa ığıl ığıl kanayıp
sızım sızım sızlayacak

hele ki
avazı yanık bir bozlak duymayı görsün
öyle kanar ki
Kızılırmak olur akar mübarek
kan dinsin diye
üstüne ne bulursam döker
gah şiir sürer
gah türkü sararım da
bana mısın demez mendebur

bilseniz
ahh bir bill see nizz
kaç ay
kaç yıl
bu yarayla cebelleşip
üstüme sıvanmış bu lanetten kurtulmak için
kaç falcının kapısını aşındırdım da
bu yarayı kim açtı
nasıl açtı
niye açtı
bir türlü bulamadım

bu yaradan kurtulmak istedikçe
çapraz fişek eşkiya oldu

yollarımı kesti
kırk yıllık alacaklı gibi
yakama yapıştı
hesap sorarcasına
nereye gidiyorsun dedi
nee ree yee

sonra
çooook sonn raa

tuhaf bir şey oldu
kabullendim
evet yine yanlış duymadınız
yarayı
yarayı açanı
yaradan akan kanı
kaa bull lenn dimm

kabullendikçe...
celladına aşık bir kurban gibi
onu sevmeye
onunla dertleşip
onunla kadeh tokuşturmaya
zehriyle sevişen akrepler gibi
onunla sevişmeye başladım

bir gece
yorgun yıldı atları gibi
yine o yaranın koynuna sığındığım bir gece
birden bire
yıllardır kanayan bu yarayı
başkalarının değil
hep kendim kanattığımı anladım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598611/yara.html>

Ateşin Sırrı

ne çok maskeniz var
kimliksiz ne çok yüzünüz...

kitabına uydurup
usulünce söylerdiniz her bir şeyi
en nobran maskenizi takıp
emir kipi konuşurken
sözüm ona
nasıl da dost canlısıydınız

vaz geç bu sevdadan
kurşunlara gelir
hiç uğruna heç olursun diye
gözdağı verip
bu duaya sakın amin deme diye
sıkı sıkı tembihlediniz

dedim ulan
dee dimm...
olmayacak duaya amin dedim
burnuma kadar b.ka batıp
rüzgara karşı işedim
var mı diyeceğiniz

hem size ne
sii zee nee...
can benim
canan benim
aşk uğruna viran olacak
Kenan benim

tavuğunuza kışt
köpeğinize hoşt demedim
Deccal gibi
niye diziliyorsunuz yollarıma
kabus olup
niye giriyorsunuz rüyalarım

alın sizin olsun dünya
sizin olsun mahsul
ben göğ ekin gibi biçilirken
siz ot gibi yaşayın

yüzsüzlüğünüze inat
yüz sürdüm aşkın eşiğine
ateşin sırrına erip
cehennem kapısına geldim
bi çekilin kenara
bi çekilin de gireyim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599099/atesin-sirri.html>

Kırk Kilitli Kapılar

kanatmadan nasıl açılır
bir yaranın sargı bezi
en onulmaz yerimizden yaralanmış ve
kristal kadehler gibi çıt diye kırılmışken
incitmeden nasıl kaynar öfkenin kemikleri

şimdi...
issiz bir kafenin tenhaliğın da
iki munis kedi gibi sokulurken birbirimize
bize yeniden açılır mı o kırk kilitli kapılar
aşk
iki eski tanıdık sayıp
yine sırça köşkün de ağırlar mı bizi

onca yasağa ve tuzağa rağmen
sil baştan başlasak
eski aşktan yeni bir sevda olur mu sence

o l m a z... o l m a z e l b e t t e

çoktan kapandı bize o kapılar
köprüler yıkıldı
yerle bir oldu limanlar
başka denizlerin tuzu
başka ateşlerin közüyüz artık

şimdi bu metruk kafe de
ince belli bardaklar da soğurken çaylarımız
pişmanlıktan için için yanarken sigaralarımız
bir katilin kurbanın hatırını sorduğu gibi
“yalnız mısın” diye sorup
tuz dökme yaralarımıza

alev dudaklarının kösnül kırmızısı ve
kiblemi şaşkırtan b’ela gözleriyle
baştan çıkarma içimin nehirlerini

sana göremeyecek kadar t’uzak
seni duyamayacak kadar s’ağır
o ilk adımı atamayacak kadar kırgınım artık
üstelik korkuyorum
dünyaya kafa tutan ben
sana yine deliler gibi bağlanmaktan k o r k u y o r u m

bu yüzden... işte bu yüzden...

bir zamanlar senin yaptığını yapıyorum
yaşanmış onca şeyin üstünü kefenleyip
bu sevdayı hiç yaşamadım...
bu rüyayı hiç görmedim...
bu şiiri hiç yazmadım s a y ı y o r u m.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1599593/kirk-kilitli-kapilar.html>

Çapul

hüznün tetiğinde parmaklarım
geceyle Rus ruleti oynuyorum

öyle taşrayım
öyle arabesk
bırakalı onca sene oldu ama
rakıyı ve sigarayı
en çok bu gece özlüyorum

bu gece iyi değilim
şuram da...
tam sol kaburgamın altında
kalibre'siz bir hüznün
yivsiz bir kahr
ışlığını yitirmiş bir rüzgar gibi mutsuz
yılkıya bırakılmış bir at kadar üzgünüm

bu gece durduk yere
yağmur giyiniyor gözlerim
şarkılar intihar süsü verilmiş cinayet
şiiirler vurgun yemiş balık
ben suni teneffüs telaşındayım

içim de Nuh'unu arayan bir tufan
içim de Musa bekleyen bir Kızıldeniz
bu gece her kuyuya Yusuf
her yaraya Eyüp
her çarmıha İsa'yım

bir "b" planım bile yok
yine hazırlıksız yakalandım sensizliğe
özlemin kulunç misali girmişken sol yanıma
hayalet bir gemi gibi
yine senin suların da yüzüyorum

bu gece baba isem çocuk
usta isem çırak
avcı isem avım
duymayacağını bile bile
adını fısıldıyorum gecenin zifirine
bu gece yalnız sana tavım

deşme kadın
yokluğunun en dikiş tutmaz yanıyla
bari bu gecedeşme içimi
kefen gibi
bari bu gece örtme üstüme sensizliği

bu gece çapulum
yağmayım
talanım
say ki bir yangından arta kalanım
yalnız sen dokun isli yüzüme
kimse okşamasın küle belenmiş saçlarımı
yalnız sen okşa...

dağ dağa sarılmaz biliyorum ama
uzaktan bile olsa
bu gece yalnız sen sarıl bana...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1600894/capul.html>

Racon

bu modası geçmiş ceketim
markasız gömleğim
pejmürde giysilerim yanıltmasın sizi

sandığınız kadar yoksul değilim
hatta ve hatta...
hiç aşklarımı bahşiş niyetine bırakıp
saman alevi mutlulukları çarçur etmekten yana
kalburüstü zengin bile sayılırım

bu çatık kaşlara
bu ölü köpek bakışlarına aldanıp
mutluluk nedir bilmemiş
ömrü hayatında
bir kez bile doyasıya gülmemiş de
sanmayın beni

bir vakitler benim de güneş damladı içime
gözlerimin mavisine sürmeli bir sevinç sürüp
bu şehrin her sokağını
çok çınlattım kahkahalarım
çok çırpındı kalbim
silah sesine havalanan bir serçe telaşında

aşka boynum kıldan ince deyip
ben de girdim o yasak bahçeye
haram helal demeden
aşkı ceplerime doldurup
şarjörümdeki son kurşunu öper gibi
ben de öpüp kokladım aşkı

ayrılık kapımı çaldığın da
çok yağmur giyindi gözlerim
yumruğumun izi kalırken taş duvarlarda
kamikaze pervaneler gibi
çok yürüdüm ateşlere

y o k s a...
başka dudaklarda kirlenirken onun adı
tırnağımla
avuçlarıma kan vadileri açıp
"hadi bitir işimi yoksa ben bitireceğim" diye
racon keser miydim Azrail'e...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601389/racon.html>

Razı

geceydi...
soğuktu...
henüz cemre düşmemiştii havaya
şehirde şubatın krallığı hüküm sürüyor
meşhur olmuş bir Ankara ayazı
korku filminden çıkmış Zombiler gibi
sokakta kimi bulsa ısırıyordu

odamdaydım...
tek tabancaydım...
mezesiz çilingir sofram da
radyasyon vurmuş Hiroşima gibi bir hüzn
fondip yapılmış kadehim de ağlamaklı bir kahır
kurşun askerler gibi
sensizliğin nöbetindeydim

müzik kutusunda "tek başına" diye inerken "dem ferde"
o tanrısal müziğin eşliğinde
sen geçiyordun aklımın kılcallarından
kuğu zarafetinle
dans ediyordun içimin sırça köşkün de
avazım yettiğinde
kallavi bir off ulan off çekiyordum

adım gibi biliyordum
sana kavuşmak
artık imkansızın ikiz kardeşi gibiydi
adresin bile olmadan
samanlıkta iğne arar gibi seni aramak
aradığım da bulabilmek
mucize ötesi bir mucizeydi

hadi şansım yaver gitti
seni buldum diyelim
eskisi gibi o kırılışı beline sarılıp
şehrin en orta yerinde yine seni öpebilmek
resmen cami duvarına işemektii

ki...
bir yol bulabilseydim sana giden
bir tünel...
bir geçit...
bütün imkansızlıklara sittä çekip
en kallavi uçuruma gözü kapalı koşar
aşılmaz denilen dağları yalın ayak aşardım

öyle özlemiştim ki...
bir yüz görümlüğü görebilmek için seni
raziydim
kendi kanımla
senin adını duvarlara yazmaya

İncil'e, Zebur'a, Tevrat'a ve Kuran'a and olsun

değil cennetine
cehennemine bile girmek için
raziydim
ruhumu şeytana satmaya.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1601998/razi.html>

Faili Malum

penceremde kafası güzel bir akşam
saatlerdir kımıltısız dışarı bakıyorum

puslu camdan cümbür cemaat
sensizlik sızıyor sızıyor içime
tabur tabur gelen yokluğuna inat
ben tek tabancayım

tekmil Kızıldeniz şaha kalkıyor içimde
asasını kaybetmiş Musa gibi umarsızım
yoo sarhoş falan değilim...
özleminle çakırkeyif
yokluğunla zil zurnayım

giderken yarım ağız “mutluluk ol” demiştin ya
o l a m a d ı m

miras bıraktığın mutsuzluk
hücrelerime kadar ele geçirdi beni
bu kör kuyudan çıkmak istedim
ç ı k a m a d ı m

rakı şişesinde balık oldum
gömü bulmuş gibi sarıldım cam kırıklarına
cam ve elmasın farkına vardım amma
limanlarım yerle yeksan oldu
umutlarım alabora...

ah tekrar tekrar dinlediğim şarkım
kamikaze ateş böcekleri gibi
her ateşe pike yaptım da
senin yaktığın gibi
hiçbir ateş yakamadı beni

bu kimliksiz yangının
faili meçhul değil
faili malum kundakçısı sensin
sakın kendini s’aklama

şimdi
bu inzivanın kuraklığın da
doğduğu nehirden okyanusa gitmeye çalışan
kızıl somon balıkları gibiyim

sana gideceğim bütün nehirler kurudu
bir su birikintisinde
can havli ile çırpınıyorum

seni görüyor
sesini duyuyor
ama sana doğru yüzemiyorum

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1602644/faili-malum.html>

Çivi Yazısı

kapının önünde bir bavul
bavulun içi tıka basa anılar
anıların sıkışıklığının da bitmeye yüz tutmuş bir aşk
aşkın heybesin de kallavi bir hüzün

depresyon topuzu bağladığın saçların da
sarı bir toka
isli gözlerin de aylaynır kıvrımı bir veda
hercai bir bulut gibi kayacak mısın göğümden
kendi kuşağını kendi bağlayan kimsesiz gelinler gibi
g i d e c e k m i s i n

gidene gitme denmez bilirim amma
sen g i t m e...
beni açık yara gibi bırakıp
gitme o Babil kadar şehvetli
İstanbul kadar ihtişamlı şehrine

gidersen...
kırılır içimin kirisleri
deprem vurmuş evler gibi
toz duman yıkılır
zehriyle sevişen akrepler gibi
acıyla sevişirim

yok illa gideceğim diyorsan
beni de al yanına
ister bir bütün halin de
ister parça parça
mesela al kalbimi
tıkıştır bavuluna
fazladan bir kalp göz mü çıkarır
bulunsun elinin altında

biliyorsun
seninle atıyor kalbim
ya yanında götür ya da...
bir saatin pilini çıkarır gibi göğsümden çıkar
sen olmadıktan sonra
atmasın boşu boşuna

hem gitmek için kolay yanı
sen zor olanı seç
savaş
aşk için
bizim için savaş
savaşırsan
açılmayacak ayrılığın dekoltesi
ar damarı çatlamayacak sensizliğin
aşúfte bir yosma gibi koynumuza girmeyecek hasret

ha yine de gitmeye karar verirsen
ölümü gösterip sıtmaya razı eder gibi ya da...
ateşin koynunda uyuyan bir bıçağı suyla sınar gibi
unut deme lütfen...
çivi yazısı gibi
seni içime öyle kazımışım ki
ne zaman silmeye kalksam
her bir kılcalımdan kan akıyor

değil unutmak...
bir Őiire bile unut kelimesi yazsam
cümlelerin arasından
sanki...
sanki gözlerin bana bakıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1603070/civi-yazisi.html>

Kız Meselesi

o vakitler evimiz Guantanamo
biz turuncu elbiseler giymiş mahkumlardık
ne zaman evle papaz olsak
kapıyı çarpar
bir daha gelmemek üzere evden kaçardık

kaçmak dediğim de
sanki aramızda sözleşmiş gibi
aynı mahallenin bir başka köşesinde
boş bir arsa da toplanır
soğuğa inat ateş yakar
gecenin koynunda sabahlardık

Dalton kardeşlerden Avarel Dalton gibi
onca uzun boylu abinin yanın da Joe Dalton gibiydim
gök gözlü
sarı lepiska saçlı bir bücürdüm
korkardım geceden
babam gelirdi gözlerimin önüne
mezarının bile nerede olduğunu bilmeden

ha birde annemin eliyle koymuş gibi
beni buluşu ve
terliğin tabanının kaç numara olduğunu öğrettiği kısım var da
o kısmı es geçeyim

yaşça benden büyük abilerin ateşin başında anlattığı
çoğu palavra olan şehir efsanelerini
masal dinler gibi
deliksiz dinler
o absürt hikayeler hiç bitmesin isterdim

oysa...
abiler başka hiç dertleri yokmuş gibi
çoğunlukla kız meselesini konuşur
ve her konuşmanın sonu of ulan ofla biterdi
merak ederdim
sen daha küçüksün anlamazsın derlerdi

anlamıyordum da
mahallenin kızlarının çoğunu tanıyordum
hepsi de kedigiller familyasının patisiz bir türüydü
abilere ne yapabilirlerdi ki
bir türlü aklım almıyordu

sonra
çok sonn raa
büyüdüm
gölgesiz
duldasız
babasız
büü yüü dümm

bıyıklarım terledi
sesim kalınlaştı
patisi bile yok dediğim kızların
patisi değil de pençeleri olduğunu
aşk denen o dipsiz kuyuya

bodoslama düştüğüm zaman fark ettim

o abilerin
ikide bir neden off ulan off çektiğini
işte o zaman anladım

-off ulan off

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1603848/kiz-meselesi.html>

Absürt Bir Film

olmaz içinde bir olmazdık
olur gibi geldi
aynı göğün mavisine vurulmuş iki yitik bulut
çok sevince
birbirini bulur gibi geldi

yapmazsın sandım
seninle bile sensizlikten korkarken
sensizliği balçık gibi sıvayıp üstüme
gitmezsın sandım

gel gör ki gittin
son kullanma tarihi geçmiş sabrımı dener gibi
ateşin koynunda uyuyan bir bıçağı suyla sınar gibi
g i t t i n

öyle ayrılık bürümüştü ki gözlerini
sanki gitmek için değil de
öldürmek için attın her adımı
düşmanına bir şarjör mermi sıkar gibi
g i t t i n

senaryosu bilinen absürt bir filmdi gidişin
Allah var
sen rolünün hakkını verdin
bütün gidişler ayakta alkışladı seni
bir gidişe ödül verilecek olsa
kesin sen alırdın birinciliği

ki gitmek hüner olsa
ben de senden giderdim
yolcuyu yoldan çıkararak bakışlarından
cehenneme odun taşıyan dudaklarından
kız oğlan kız gülüşlerinden giderdim

hüznüme tütün basar
kahrıma rakı döker
içime kefensiz gömerdim bizi
vurduğun yerden vurur
yaktığın yerden yakar
kırdığın yerden kırardım seni

y a p a m a d ı m

vahşi bir hayvan
bazen kıyamaz ya avına
işte öyle...
k ı y a m a d ı m

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1604408/absurt-bir-film.html>

İsyân

muttasıl gürleyen bir gökyüzüydüm
can kulağıyla dinlesen
duyardın içimdeki fırtınanın fısıltısını

içim de gemi azıya almış gibi dörtnala koşarken
isyânın kızıl taylorları
sana karşı başlayan ayaklanmanın ayak seslerini
duymak istesen duyardın

duymasın da görürdün
kıyametten önceki o son çıkışta
kalbimi bir pankart gibi açıp
son saniyeye kadar
senin yolunu gözlediğimi

ah dilsiz gecelerimin esmer klarineti
öyle t'uzaktın ki...
hiç bilmedin b i l e m e d i n
kundakçısına aşık bir orman gibi
senden bir kıvılcım beklediğimi

beklemek demişken
sahi...
daha kaç mevsim bekleyecektim seni

sen arka bahçende
aşkımızın üstüne ölü toprağı sererken
ıslığı yitirmiş bir rüzgar gibi susup
nasıl soğutacaktım
içimdeki cehennemi

başka kollarda küçük ölümler tadıp
kahkahalar savururken sen
nasıl dizginleyecektim
içim de şaha kalkmış öfkeyi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1605309/isyân.html>